

Kompetenču “izglītība” – iespēju horizonta sašaurināšana.

Moto: “Ak, mīlās, mācību
sators vairs nav pirmajā plānā! Mīlās,
nav pareizi – nepareizi – ir tikai
pedagoga profesionālā pārlicība.”
Kristīne Paisums

No tā es izdaru secinājumu, ka arī govs “dzied” bel canto, ja es tā to dzirdu un arī tas, ka nav liku, kroplu vai taisnu un daiļu kāju, bet ir tikai tas, ko man rāda šamaņa piedāvātās halucinogēnās sēnītes. Pirms diviem gadiem es Ivaram Prūsim apsolīju viņa “Informācijas aģentūrai” uzrakstīt par “kompetencēs balstīto “izglītību””. Tad es teicu, ka tas būs kaut kad “pirms Jāņiem”. Šajā laikā citu jautājumu kontekstā esmu par šo parādību rakstījis. Katra sabiedriskās dzīves tēma sevī ietver izglītības aspektu. Katra personiskās dzīves tēma sevī ietver izglītības aspektu. **Rakstīt par izglītību ir rakstīt par sabiedrības un katra Cilvēka (arī divkāja) dzīvi.**

* * *

Šī raksta tematiku var ierobežot šādās tēzēs:

- **Izglītība ir tāda tikai tad, kad tā ir saskaņotā sabiedriskās dzīves sistēmā ietilpstošā daļa un sistēma.**
- **Izglītības sistēmā ir redzama civilizācijas, tautas vai populācijas attieksme pret savu nākotni.**
- **“Kompetencēs balstītas “izglītības”” ieviešana ir izglītības algoritma maiņa – atteikšanās no akadēmiskās izglītības algoritma un pāreja uz šamaniskās apmācības algoritmu.**
- **Izglītības sistēmas maiņa ir dzīvesveida maiņa.**

Šis raksts, tāpat kā daudzi iepriekšējie, ir “saucēja balss tuksnesī” topošajiem Cilvēkiem, bet šamanismā nokāpjošajiem šodienas “dzīves” tā ir “cīņa ar vējdzirnavām” veidotājiem. Nevar teikt, ka Latvijā notiktu cīņa par vai pret šīs pseidoizglītības uzspiešanu. Tā tiek ieviesta un visur (*katra vietā ar to vai citu motivējošu atrunu*) pieņemta. Un visur tās pieņemšanas centrālais jautājums ir nauda – finansējums. Tā tas ir divu iemeslu dēļ.

Pirmais ir tas, ka kapitālismā vispār viss centrējas ap eksistenciālisma zemāko polu – dzīvniecisko vērtību kopumu – **pārtiku, veselību** un no tās izrietošo **vairošanos** un **relatīvo (šī brīža) drošību**. Kapitālismā – mūsdienu Latvijā tās iemītnieki apmaiņā pret dzīvnieku dzīvi un tās uzturēšanu atsakās no savas Cilvēciskās dzīves un dvēseles daļas. Būdami it kā “kristieši”, viņi ne mirkli nešauboties, pievēršas apgrēcinošajai “acij un rokai” tā vietā, lai sargātu savu Cilvēcisko dvēseli un tās dzīvi.

Tāpēc nekādas cīņas ar šo šamanisko pseidoizglītību nav. Ir tikai atsevišķi entuziastu – vientuļnieku rakstiņi, kurus savā “virtuvē” viens otrs gan palasa un līdzjūtīgi pamāj ar galvu, bet nekādas sabiedriski nozīmīgas sekas tie šajā sabiedrībā neizraisa – šo bezdelīgu lidojums “rudeni nenovērš”. Sabiedrība aitu nolemtībā turpina ceļu uz lopkautuvi. Šī sabiedrība citādi nevar. Tā ir savu vēderu vergu sabiedrība. Tā ir upuru apziņas sabiedrība. **Pat patriotisms tajā tiek veidots kā upura reakcija uz apdraudējumu, bet ne kā Varoņa savas dzīves Ideālu realizācija.**

- **Ja klasē strādājošais ir Skolotājs, tad viņš tur audzina Varoņus.**

- **Ja pieaugušais klasē veido upurus – mīkstčaulus, tad viņš ir šamanis.**
- **Varonis ziedo sevi vispārējam labumam.**
- **Upuris no vispārējā izloba un vienpatnībā lieto savu “labumiņu”.**
- **Upuris savai īslaicīgajai iztikai upurē vispārējo un ilgstošo labumu – visam pārejošajam pāri esošo kolektīvo labumu.**
- **Būt Skolotājam vai šamanim ir sabiedriska izvēle.**
- **Latvijā tās iemītnieki ir izdarījuši izvēli dzīvot šamanismā.**
- **Katra izvēle ir tai atbilstošu seku cēlonis.**

Otrs ir šamanisma pseidoizglītības ieviešanu finansējuma modelis – “nauda seko skolēnam”, tā vietā, lai būtu sabiedriski, politiski un valstiski atbildīgais – plānojošais, attīstošais un virzošais – “skolēns seko naudai”. **Pirmais ir Šamanismā** novedošais. **Otrais ir akadēmiski izglītojošais.** Tā kā notiek atteikšanās no akadēmiski izglītojošā algoritma par labu šamaniski apmācošajam, tad tiek ieviests “nauda seko skolēnam” – notiek augstākā – sabiedriskā ziedošana zemākajam, izdabāšana zemākā, neizglītotā puļa interesēm, sapratnei, vajadzībām un varēšanai – iespēju horizonta sašaurināšana līdz zemākajam un šaurākajam aplītim, notiek upura veidošana – kropļa, tizleņa, slimnieka un nepilnvērtīgā izcelšana pār veselo, vērtīgo un pilnvērtīgo (“valsts” un sabiedrības atbalsts ir vērsts uz tizlā atbalstu un vairošanu).

Otrais – šamanisma pseidoizglītības ieviešanas modelis tieši izriet no izkropļota sabiedrības un tirgus attiecību jēdziena. Tagad muļķu priekšā tiek kladzināts par to, ka lūk, “tirgus visu regulē”, tajā pat laikā neko nestāstot par to, ka notiek plaša un vispusīga “pircēju” un “tirgotāju” ietekmēšana. Slēptajā īstenībā šīs tirgus attiecības sabiedrībā ir tādas, ka **“vadītā sabiedrībā tirgus pieprasījums atspoguļo vadītās sabiedrības vajadzības”** un **“vadītā sabiedrībā tirgus nodrošina vadītās sabiedrības vajadzības”** – **“tirgus ir ražošanas regulators vadītā sabiedrībā”** (tirgus ir iespēju horizonta iespēju nodrošinājuma daļa). Zinot šo patieso likumsakarību, mēs varam droši teikt, ka **ši ir apzināti Šamanismā vadīta sabiedrība, kurai tiek slēpti tās vadības mehānismi un mērķi.**

Te rodas jautājumi:

- Kāpēc šī sabiedrība to pieļauj?
- Vai šī sabiedrība neredz notiekošo?
- Vai šī sabiedrība grib citu notikumu virzību?

Atbildes ir viennozīmīgas. Pieļauj tāpēc, ka tāds ir tās senču dzīves mērķu uzstādījums, tā ir bijusi, ir un grib būt šamaniska, tāpēc, ka nevar būt cita. No neizglītotā, alkatīga un nenovīdīga zemnieka ņemta, tā pie tā paša atgriežas. “Neredz” tāpēc, ka ir nesaprātīga, neizglītotā, dumja sabiedrība – “redz”, bet nesaprot, ko “redz” – nesaprot notikumu virzības sekas – **pagrimstošais labumu saskata pagrimumā – netīrīgajam patīk netīrība.** Nē, šī sabiedrība negrib citu notikumu virzību.

Izglītība prasa atteikties no “vēdera” par labu “galvai”, bet šī sabiedrība visa virsotnē izvirza savu vēderu un vēdera apakšējo daļu – vairošanās orgānu neproduktīvas kairināšanas – dzimumapmierinājuma baudas dominanti. Lai jūs nemulsina “māmiņu klubu” pļāpāšana. Savu dzimumattiecību rezultāta publiska izrādīšana arī ir dzimumapmierinājuma daļa – savas dzimumvērtības un attiecību kvalitātes rādītājs – vēderiņa lejasdaļas “kasīšana”. Pirmo reizi to “pakasa” vīrietis, bet otro reizi “produkta” izrādīšanas process – “redz, cik es laba - cik kvalitatīvi mani dzimumorgāni – redz, kā man tobrīd bija labi – es esmu tā, kurai bija seksuālo attiecību laikā gūtā bauda”. Tai pat laikā “jaunaudzīnāšana”, kura vecos vārdos ieliek jaunu – tiem neatbilstošu jēgu, kvalitātes zuduma defektus pārvērš par “efektu”. Kā

teica podnieks Uģis Puzulis: “Ja es daru pareizi, tad iznāk vāze, bet, ja kļūdīšos un veidojums sakrītīs pļeckā – tad tā būs “māksla”.”

- **Vairošanās process, bet ne tā kvalitatīvais rezultāts ir viens no četriem šamanisma stūrakmeņiem.**

Vairošanās kvalitatīvais rezultāts prasa mērķtiecīgu procesa regulāciju, “produkta” atlasī un darbu ar to – konsekventu profilaktisku nepilnvērtīgo izskaušanu un pilnvērtīgo audzināšanu par Varoņiem – grūtību pārvarētājiem. Tikai pārvarēšana veido Nākotni. **Tikai izeja ārpus šodienas iespēju aploka veido Nākotni.** Tikai atteikšanās no “vēdera kasīšanas” veido Nākotni. Tikai atteikšanās no vēdera dominantes pār galvu veido Nākotni. Vēdera dominante noved pagātnē – Šamanismā.

- **Nekur, nekad, nevienā sistēmā nenotiek pašattīstība.**
- **Katra sistēma tiek attīstīta augstākattīstītas sistēmas vadībā, vai tajā notiek augstākattīstītas sistēmas ieprogrammēta attīstība.**

Tā ir katras izglītības pamattēze. Tāpēc no tās izriet tā vienkāršā atziņa, ka **nevienu sistēmu, tās darbības cēloņus un sekas nevar izziņāt no sistēmas iekšienes. Sistēmā esošais to skata caur tās daļām, daļu mijiedarbībā esošu, kas sevī ietver arī visas sistēmas kļūdas un sasniegumus.** “Katra programma pati sev ir pareiza – tās mērķis, metodes un pārbaudes kritēji ir savstarpēji saskaņoti”, “ar pašas sistēmas resursiem nevar atrast un novērst sistēmas nepilnības”. Tāpēc tādā skatījumā vienmēr klāt ir arī kļūdainums un neadekvāts novērtējums – katrs tāds skatījums nāk no sistēmas daļas un caur sistēmas veidojuma uztveri.

Tāpēc sistēmas vai personības pašpietiekamība ir skatāma tās attīstības attiecībās ar apkārtesošā attīstības līmeni. Tāpēc augstākattīstītas sistēmas klātbūtnē attīstīties spējīga sistēma nenošlēgsies pašpietiekamībā, bet līdzvērtīgās apmaiņās esoša vienmēr saglabās šīs attiecības. Augstākesoša sistēma pašpietiekamībā noslēdzas, tajā gadījumā, kad tai ir liegtas sadarbības iespējas, bet zemākattīstītā tajā gadījumā, kad tajā tiek sarautas ar augstākattīstīto vienojošās saites. Tieši to dara **šamaniskā “kompetencēs balstīta” pseidoizglītība – veido ar augstākesošu izglītības līmeni saprasties nespējīgu populāciju.**

Lai izziņātu sistēmu, tā jāskata no ārienes, sistēmu ietverošo vēsturisko parādību kontekstā. To var aplūkot no kāda skatu punkta esot “vienā līmenī” ar sistēmu, bet tad skata punktam tālākais ir perspektīvas izkropļots, tiek skatīts caur tuvāko daļu darbību, vai pat ir tuvākā pilnībā aizklāts un tādēļ kļuvis izpētei nepieejams. Un arī pati aplūkojamā sistēma aizsegs lielu daļu ap sevi esošā konteksta.

- **Tāpēc no augšas labāk redzams.**
- **Tāpēc “augstāk kāpsi – tālāk redzēsi”.**
- **Tāpēc “no putna lidojuma redz tos, kuri viens otru neredz”.**

Es esmu Ideālists. Es parādības skatu no Gara darbības puses. Es esmu metafiziķis. Es raugos uz pasaulīgo darbību kopsakarībām no cēloņu puses. Es visu aplūkoju no Filosofijas metafiziskās sastāvdaļas putna lidojuma.

Tā saucamo “kompetencēs balstīto” pseidoizglītību nevar aplūkot sausi akadēmiski, koncepciju un budžeta apmēros ierāmētu. Vīspirms jau tāpēc, ka šī pseidoizglītība nav akadēmiskās sistēmas daļa, **tā pieder citai – šamaniskai apmācības sistēmai un šamaniskam dzīvesveidam un, kā šamaniska apmācība tā šamaniskā sabiedrībā ir**

pareiza. Izglītība ir dzīvu Cilvēku vidū esošs process, skar dzīvus Cilvēkus un izraisa dzīvu Cilvēcisku reakciju – attieksmi pret notiekošo. Tāpēc ir ar tādu attieksmi aprakstāma.

Šamanismā nav valsts (*valsts ir hierarhisku struktūru darbība*) tāpēc šamanisms noārda valsti un tās hierarhiskās struktūras. Tieši tāpat akadēmiskās izglītības algoritms ir būvēts uz zināšanu hierarhiju struktūru, ko noārda šamaniskā pseidoizglītība. “Kompetenčošanas” ieviesēji izmanto veseluma saskaldīšanu, lai tās daļas vēlāk samontētu pret dabiskā kārtībā ar katras atsevišķās daļas apmuldēšanu, liekot domāt, ka tā ir tikai metodiku, pieeju un mācību materiāla – mācību procesa modernizācija – kādu jaunu “progresīvu, laika garam atbilstošu” principu pielietošana. **Tie, protams, ir meli.** Patiesībai argumentus dod kopsakarības, bet **meli turas atsevišķā nobīdēs.**

Problēma nav kādos faktos aprakstāma un risinājums nav meklējams kādu sistēmas elementu sakārtošanā. **Problēma ir “risinātāju”** sapratnē un **apziņās** nomāktībā – piezemētībā un iesprostotībā noplicinātās ikdienas šaurībā – tas ir **pagrimumā.** Tādu problēmu risināšanai neder pierastās akadēmiskās un administratīvās metodes. Tās te nav derīgas. “Pa pēdām nāk zāles plāvējs” un nespējīgos nopļauj. Te der tikai dzīva Cilvēciska attieksme un attieksmes izraisīta dzīva Cilvēka darbība. Problēma nav “zāles plāvējā”. Problēma ir negribēšanā piepūlēties un pretoties “zāles plāvējam”.

Tādēļ es rakstu ar dzīva Cilvēka ieinteresēto attieksmi. Šis nav akadēmiski nolaižīts, akadēmiskos toņos, manierēs, stilistiskā un terminoloģijā – akadēmiskos rāmjos ieturēts raksts. Tas ir par to, kas neiekļaujas akadēmiskajos kanonos, kaut vai tāpēc vien, ka **akadēmiķi** ar šo samilzušo problēmu netiek galā un ir saprotams kāpēc viņi ar to netiek galā – viņi **algu saņem no tā paša kantora, kurš ievieš šo viņus pašus iznīcinošo pseidoizglītību.**

Ir interesanta, ilustrējoša atkāpe. Kad noklausās padomju laika “mākslas un kultūras” darbinieku žēlošanos par viņu šodienas dzīvi, tad ir jāatceras, ka savulaik viņi visi aktīvi cīnījās pret to viņus “ierobežojošo neciešamo realitāti”, kurai pateicoties, viņi tajā realitātē bija “kultūras un mākslas” darbinieki. Viņi visi domāja, ka jaunajā realitātē viņi būs visaugstākajos plauktos ieceltie – paši sev dzīvi pieminekļi, bet šī jaunā realitāte viņus izmēza miskastē. Jauno realitāti piepilda pavisam citi – tie, kam ar veco darbinieku idillistiskajiem sapņiem nekā kopīga nav. Tāpat kā tam, ko “jaunmākslinieki” tagad dara, kam vecie “cīnītāji par visu labo, brīvo un gaišo” atvēra durvis, nav nekāda formāla sakara ar to, ko darīja padomju laika “kultūras un mākslas” darbinieki, bet ir dziļa idejiska pašpietiekamības un pašapmierināšanās turpinājuma saikne.

Viņi gribēja pacelties “brīvās mākslas” augstumos, bet nonāca atkritumu izgāztuvē – tajā, par ko viņu atbrīvotie “jaunmākslinieki” tagad ir pārvērtuši visu Cilvēku dzīvi. Tieši tas pats sagaida visus šodienas akadēmiķus, “zinātniekus”, ministrus un valsts iestāžu darbiniekus. **Viņi paši ievieš to, kam viņi nebūs vajadzīgi – kas viņus visus un visu viņu pasauli izmetīs mēslainē, kā lieku un nevajadzīgu – Šamaniskajā pasaulē praktiski nekur nepielietojamu - viņu kompetencēs neietilpstošu krāmu.**

- **Izglītība, kā Cilvēka audzināšanas instruments, ir personības veidošanas process un ir sabiedrības apmaksāta sabiedriska vajadzība.**
- **Katra sabiedrība ir tik radoša, darba un dzīvotspējīga, cik uz to ir spējīgie tās vājākie un mazākattīstītie locekļi.**
- **Izglītība, kā personības kvalitāte, ir personības saturs, inteligences un tīkumības – godaprāta bāze.**
- **Izglītība, kā sabiedriska darbība, ir nākotnes iespēju veidošana, vājāko stiprināšana un noziedzības apkarošana – sabiedrības dzīves iespēju horizonta paplašināšana.**

- Šamaniskā apmācība ir nākotnes iespēju liegšana, stiprāko novājināšana, noziedzības iecelšana normas kārtā – sabiedrības un individuālās dzīves iespēju horizonta sašaurināšana.
- Pašlaik notiek akadēmiskās izglītības algoritma nomaiņa ar šamaniskās apmācības algoritmu.

Akadēmiskās izglītības algoritms bāzēts uz tā, ka tiek veidota tāda plaša, sabiedriska, sabiedrības uzkrāto zināšanu tālāk nodošanas un izplatīšanas sistēma, ar kuru nodrošina šajā sabiedrībā esošo zināšanu pieaugumu. Akadēmiskais izglītības algoritms **Cilvēku Cilvēcē socializē caur tā darbības pievienošanu kopīgajiem Cilvēces attīstības mērķiem.** Tas ir – iepriekšējo paaudžu zināšanu koncentrāta nodošana nākošajām paaudzēm šīm paaudzēm dod iespēju tās paplašināt un papildināt ar jaunām zināšanām – nodarboties ar zinātniskiem pētījumiem un tehnisko jaunradi. Šim mērķim **akadēmiskās izglītības algoritms strādā uz katra skolēna prāta struktūras veidošanu, prāta attīstību, disciplinēšanu un noturības pret “trokšņiem”** (*pretestību, tukši bezsaturīgi informācijai un patvaļīgiem emocionālajiem impulsiem*) **veidošanu.** Pareizi strukturēts, trenēts un disciplinēts prāts ir dabiski orientēts uz apkārtējās pasaules izziņu, tehnisko jaunradi un kā sevis paša, tā savas dzīves vides pilnveidošanu. Zināšanu apgūšana un pilnveidošana ir dabiska prāta dzīve.

Strukturāli traucējumi prātu novirza no dabiskās izziņas ceļa un tas noslēdzas mānīcībā. Netrenēts un nedisciplinēts prāts nav spējīgs atšķirt patiesību no maldiem, zaudē spēju mācīties un interesi par savu zināšanu pilnveidošanu. Neattīstīts prāts kļūst fanātiski aprobežots un pakļāvīgs visabsurdākajiem iegalvojumiem – kļūst šizoīds, dzīvo pretrunīgu iespaidu varā, nav spējīgs apvaldīt emocionālos impulsus, zaudē jaunrades spēju – spēju zinātniskajam darbam un dzīves vides pārveidojumiem – uzlabojumiem. **Nedisciplinēts un nestrukturēts prāts pārvēršas savā pretmetā un** ieslīgt rutīnā – nekad nesper soli tālāk par iepriekšējo paaudžu tradicionālo dzīvi – nejūt vajadzību to darīt vienmēr atkārtoti tajā ierobežoto iespēju lokā, un, to darot, nolaižas aizvien zemākās dzīves iespējās - **deģenerējas.**

- Šaurš, neattīstīts, nedisciplinēts un nestrukturēts prāts uztur tikpat šauru, neattīstītu un nenoteiktu iespēju horizontu.
- Iespēju horizonts ir zināšanas par iespējām, to sasniegšanas līdzekļiem un šo zināšanu pielietošanas iespējas.
- “Kompetenču izglītība” ir iespēju horizonta sašaurināšana.

Šamaniskais apmācības algoritms neparedz prāta attīstību – tā mērķis nav zināšanu vairošana un iespēju horizonta paplašināšana. Šamaniskās apmācības algoritms **vērsts uz individuālu emocionālo iespaidu ceļā iegūtas pasaules ainas un tur notiekošā izskaidrojuma veidošanu un ar šīs subjektīvās pasaules ainas uzturēšanu saistīto praktiskās darbības iemaņu – “kompetenču” nostiprināšanu.** Šamaniskajā apmācībā katra paaudze atkal un atkal atgriežas savā “alā” un tur apgūst tieši to pašu, ko pirms tam tur apguva viņu senči – četrus šamaniskā dzīves veida iespēju horizonta pamatus – pārtikas iegūšanu, rūpes par sava ķermeņa un savu emocionālo labsajūtu vairošanos un vienkāršākos relatīvās drošības uzturēšanas paņēmienus.

Šamaniskā apmācība izslēdz “nevajadzīgo, lieko, nepraktisko” zināšanu apguvi. Šamaniskā apmācība vērsta uz jaundzimušā “produkta” ātrāku “ievešanu cilts kolektīvajā apziņā” – socializāciju caur pakļaušanu šamaņa vadošajai gribai un dzīvniecisko instinktu virsvadībai. Šamaniskajā dzīvesveidā šamanis manipulē ar ciltij kopīgajiem – visos cilts locekļos esošajiem dzīvnieciskajiem instinktiem.

- Šamaniskā apmācības algoritma “kompetences” ir dzīvniecisko instinktu praktiskie pielietojumi.
- Šamaniskā dzīvesveida iespēju horizontu nosaka dzīvniecisko instinktu darbība.

1. turpinājums

Ir naivi domāt, ka šamaniskā “kompetencēs balstītā” pseidoizglītība ir tikai tas “ko bērniem skolā stāsta, rāda un grāmatiņās raksta”. Ir naivi domāt, ka šo apmācību saņēmušie vēlāk ienāks savu vecāku šodienas dzīvē un to turpinās. Ir naivi domāt, ka šajā dzīvē nekas nemainīsies, ka tāpat vien tajā būs tie paši vai labāki sadzīves priekšmeti, transports, dārgā, bet tomēr medicīna, sakaru iekārtas, valsts institūcijas un infrastruktūra. Ir naivi domāt tāpat kā padomju laikā domāja lielākā daļa par kapitālisma “iespēju plašumiem” sapņojošo īsteno latviešu un viņu “mākslas un kultūras” darbinieku. **Šamaniskajā dzīvesveidā nekā no tā visa nav, nebūs un nav iespējams.**

Šamaniskā apmācība to nepieļauj un to saņēmušajiem tas nav vajadzīgs. Lai nevienu nemaldina jaunuļu aizraušanās ar “viņus socializējošajām” sakaru iekārtām. Tās ļoti ātri un viegli var nomainīt tikpat “socializējošas” šamaņu bungas, halucinogēnās sēnītes un lēkšana pliko bariņā ap ugunskuru (*pavērojiet Ukrainas pusaudžu lēkšanu – “kto ņe skačet, tot moska!” Tā ir šo vārīņu atvēršana*). Aizvien aktualizētā atkailināšanās un ķermeni demonstrējošā “apģērba” ieviešana ir tiešais ceļš uz tāda veida “socializēšanos” dzīvniecisko instinktu diktētā iespēju horizontā.

Mēs vēl dzīvojam akadēmiskā algoritma veidotā pasaulē un dzīves vidē. Mēs vēl dzīvojam akadēmiskā algoritma veidotu dzīvesveidu. Tas viss, kas šodien veido **mūsu** dzīves vidi un ikdienu, ir akadēmiskās izglītības algoritma veidots, uzturēts un attīstīts. Tajā, kā jau visā, kas nav pilnīgs, ir savi trūkumi un nepilnības, pat nepareizas rīcības radīti postījumi, bet arī tas viss ir ar šī paša algoritma dotajām iespējām labojams. **Akadēmiskais izglītības algoritms dod iespēju horizonta paplašinājuma nepārtrauktību.** Mēs vēl tā dzīvojam, taču jau ir daudzi citi, kuri šajā vidē jau dzīvo citu dzīvesveidu.

Šamaniskā apmācības algoritma ieviešana nozīmē akadēmiskā algoritma veidotā dzīvesveida un dzīves vides demontāžu un šamaniskā dzīves veida ieviešanu. Ar šamanisko apmācību saskārušies jaunuļi nevar turpināt akadēmiskā algoritma veidoto dzīvesveidu, nevar uzturēt tā radītās iekārtas, infrastruktūru, institūcijas un sabiedriskās attiecības.

- Šamaniskajam tas nav vajadzīgs.
- Šamaniskais nāk ar savu vidi, vajadzībām un rīkiem.

Palūkojieties, kā pamestās mājās dzīvo bezpajumtnieki. Vispirms viņi likvidē to, kas iezīmē Cilvēku dzīves telpu – logus, durvis, tīrības uzturēšanai vajadzīgo, dzīvo netīrībā, sakurina uguni uz grīdas un atejas vietu iekārto kā čukčas anekdotē – iet turpat lielajā istabā “aiz jurtas”. Viņi tā dara nevis tāpēc, ka tiem nav citu iespēju, bet tāpēc, ka viņi citu negrib – grib darīt tieši to un tieši tā, kā viņi to dara. Tā ir šamanisma būtība – dzīvnieciskā dzīve, kurai neko ārpus tās nevajag. Tāpēc šamaniskās “kompetencēs balstītās” pseidoizglītības ieviešana ir akadēmiskā izglītības algoritma veidotā dzīvesveida demontāža un nolaišanās pie šamaniskā dzīvesveida dzīvnieciskās dzīves “harmonijā ar dabas spēkiem”.

- Šamaniskais akadēmisko nomaina melīgi slēpjoties aiz lozungiem par atbrīvošanos no padomiskā mantojuma.

Es esmu tālu no akadēmiskās izglītības algoritma slavēšanas un dzīvesveida idealizēšanas. Tajā ir daudz nepilnību un trūkumu, tas tieši tāpat vienas iespējas dod un paplašina, kā citas ierobežo, liedz un izkropļo. Tomēr tajā iemontētā zināšanu iegūšanas un paplašināšanas iespēja to agrāk vai vēlāk, bet noteikti kādreiz novedīs pie izziņas paradigmas maiņas – pie Cilvēces Skolotāju un Cilvēces Vecāko Brāļu esamības atzīšanas un Cilvēcei sniegto izziņas iespēju pieņemšanas, kas bezgalīgi daudzkaršo un paplašina Cilvēces iespēju horizontus.

- **Šamaniskais algoritms tādu iespēju kategoriski liedz.**
- **Cilvēces Skolotājiem nav kādēļ un par ko runāt ar šamanisma dzīvniecisko dzīvi pieņēmušajiem.**
- **Šamanismā nokāpušajiem nav vajadzīgas Skolotāju sniegtās iespējas – viņus tās neinteresē.**
- **Šamanisms slēdz katru attīstības iespēju.**
- **Šamanisms sašaurina iespēju horizontu līdz bļodiņas, gultas, fiziskā darba un bēguļošanas apmēriem.**
- **Neticiet? Parunājieties ar pāri Vidusjūrai bēgošajiem “melnajiem brāļiem”!**

* * *

Zināšanas ir krāšņa pērle.

Īstenība ir Zināšanu Māte, Interese ir Zināšanu Tēvs, Patiesība ir Zināšanu Meita, bet atkārtošana ir Zināšanu ietvars. Tāpēc atkārtosim “vispār un visiem zināmās” patiesības.

- **Cilvēka pasaulē viss ienāk caur Cilvēku, Cilvēka darbības rezultātā.**
- **Kāds Cilvēks – tādi darbi.**
- **Pieņemot vai noraidot piedāvāto, Cilvēks pieņem vai atraida devēju un ar to pašu parāda sevi.**
- **Bojātais, kroplais un nepilnvērtīgais nedos derīgo un nepieņems pilnīgo.**
- **Tur, kur “skola” gatavo karjeristus, materiālistus un darbaspēku, tur nav ne skolas, ne izglītības, ne darbaspēka, ne materiālās labklājības, ne personības izaugsmes – tur izplešas tumsonība, bezdarbs, dzīves bezjēdzība un pagrimums.**
- **Tur, kur audzina Cilvēku, tur ir skola, izglītība un visa izaugsme.**
- **Nav “tādu laiku”, ir “tādi Cilvēki”.**
- **Katrs “savā laikā” saņem to, ko ir pelnījis - kā veidošanā ar savām domām, darbiem vai bezdarbību ir piedalījies.**
- **Katru aprok paša raktā bedrē vai gaida tur stādītā koka augli.**
- **Darbs un Zināšanas ir Dzīves kolektīvajā daļā, tāpēc individuālists nekad nebūs Gudrs un darbā dzīvespriecīgs.**

Ir nemainīga pētāmo sistēmu un pētnieku sakarība.

- **Katra sistēma sev piesaista tās izpētei gatava pētnieka uzmanību.**
- **Katrs pētnieks pētījuma gaitā maina pētāmo sistēmu.**
- **Katra sistēma savas dabas atklāsmes gaitā maina savu pētnieku.**

Neviena sistēma nav pati par sevi – tā ir zemāku apakšsistēmu kopums un augstākorganizētas sistēmas daļa savās mijiedarbībās ar citām blakusesošām sistēmām – augstākorganizētās sistēmas daļām. Katra sistēma jaunveidojas, top, pilnveidojas, Evolucionē vai deģenerējas saskaņā ar augstāko sistēmu dzīves cikliem un ritmiem. Nevienu atsevišķu sistēmu vai tās daļu – apakšsistēmu nevar pacelt attīstībā vai nogremdēt pagrimumā bez tā paša tai apkārt notiekošā. Sistēmas daļas vai elementa izaugsme vai deģenerācija liecina par visā sistēmā notiekošo. Katra sistēmas daļa mijiedarbībās ar citas sistēmas daļu iesaista visu savu sistēmu un pati stājas mijiedarbībā ar visu blakusesošo sistēmu.

- **Vienu Cilvēku pabarojušais ir barojis Cilvēci.**
- **Vienu aplaupījušais ir aplaupījis visus.**
- **Neviens nevar būt laimīgs, kamēr kāds ir nelaimīgs.**
- **Visi kopā iet Dzīvē vai Nāvē.**
- **Mainoties pašiem, var mainīt visu.**

Neviena sistēma nerodas pēkšņi – tā veidojas komplicētības un apjoma pakāpei atbilstošā laikā. Komplicētība un apjoms (*arī vēsturiskais*) sevī ietver formu un kvalitāšu (*arī idejisko*) daudzpusību un daudzskaitlību. Ir zināma aksioma – “neviens sistēma nevar izziņāt sevi un par sevi augstākorganizētu sistēmu, bet zemākattīstīto izziņ tikai savai izziņai pieejamajā aspektā, kurš atbilst pētnieka attīstības pakāpei.”

Neviens Cilvēks nevar izpētīt pats savu anatomisko uzbūvi. Viņa fiziskā ķermeņa uzbūvi var izpētīt cita Cilvēka fiziski-emocionāli-intelektuāli-saprātīgā sistēma to pētot visos šajos līmeņos, kā šo līmeņu dzīves atspulgu. Jo apjomīgāka pētāmā sistēma, jo vēsturiski, idejiski un izpētes iespējās apjomīgākam jābūt pētniekam vai pētnieku grupai. Globāla vai Kosmiska mēroga problēmas var redzēt un pētīt tikai atbilstoša skaitliskā apjoma un idejiskās komplicētības kolektīvi organizētas sabiedrības. Tas pats attiecas uz sabiedrisko, tautas saimniecības, Mākslas, Kultūras, tehniskās jaunrades un to pielietojumu, kā arī uz visu citu Cilvēka dzīves sfēru izziņu.

Dzīvnieki “neveic pētījumus” ārpus viņiem vajadzīgo praktiski pielietojamo zināšanu jomas – viņus neinteresē nekas ārpus tā, kas nodrošina viņu eksistenciālās vajadzības. Dzīvnieki apgūst ērtākās barošanās, dzeršanas, slēpšanās un pārvietošanās vietas, kā arī sameklē sev pārošanās partneri. Viņi apgūst **savam dzīvesveidam atbilstošas “sociālās zinības”** – kā jāuzvedas saskarsmē **ar savas sugas piederīgajiem**, lai nodrošinātu **savas eksistenciālās vajadzības** – apgūst attiecīgās kompetences. Ar to arī beidzas viņu interese un “izglītība”.

Tāpēc sabiedrības kolektīvizācijas pakāpe, tās vēsturiskais, kvalitatīvais un idejiskais apjoms norāda uz to risināšanas spējām atbilstošu problēmu apjomiem. Augsti kolektīvi organizētas, sociāli orientētas sabiedrības sev sprauž un risina liela mēroga sociālus, ekonomiskos un vēsturiskos mērķus. Kolektīvizācijas un sociālās orientācijas pieaugums norāda uz tādas sabiedrības zinātniskās, mākslas un tehniskās jaunrades, kā arī sociālās labklājības sasniegšanas uzdevumu izpildes spēju pieaugumu. Un otrādi – kolektīvisma mazināšanās, individuālisma pieaugums norāda uz šo problēmu risināšanas spēju izušanu. **Vienlaikus tas norāda arī uz sabiedrības interešu sašaurināšanos.** Varētu domāt, ka šamaniskā cilts sabiedrība ir augsti kolektīvizēta, bet tā nav – cilts ir individuālista - šamaņa “izpildorgāns” – viņa individuālo eksistenciālo interešu realizācijas instruments.

Katra kolektīva ietekmju un informācijas apmaiņas sistēmu veido treji nemainīgi komponenti:

Pirmā komponente ir savstarpējā Sapratne.

Otrā komponente ir apmaiņu veidojošie un pavadošie apstākļi.

Trešā komponente ir apmaiņu saturs.

Skolu dzīvē ar šo saturu saprot izglītības, mācāmo priekšmetu saturu, faktu un to sakarību atklāšanu un kādu apziņas darbības spēju attīstīšanu. Tomēr tā tas nav. Pieminētais ir tikai sabiedrisko attiecību un Cilvēcisko vērtību tālāknodešanas instruments. Mācot savus skolēnus, Skolotājs viņiem nodod savu Labvēlību - savas rūpes par viņiem, savu Cilvēcisko attieksmi pret viņiem, viņu vecākiem un dzīves vidi – dzīvi visplašākajā nozīmē. Savukārt, skolēni, mācoties, ar to Skolotājam sniedz savu Pateicību par viņa rūpēm un pauž Cieņu visām iepriekšējām šīs zināšanas uzkrājušajām paaudzēm un Skolotājam, kā daļai no tā visa.

- **Demonstrējot faktus un to sakarības, Skolotājs veido orientieru un aizliegumu sistēmu (*atšķeļ lieko, nevajadzīgo, laiku patērējošo*) – norāda ātrāko un īsāko sasniegumu ceļu.**
- **Pieņemot faktus un to sakarības, skolēns pieņem viņam norādīto orientieru un aizliegumu sistēmas iezīmētu īsāko un ātrāko sasniegumu ceļu.**
- **Dodot labākas iespējas un pasargājot no kļūdām, Skolotājs rūpējas par audzēkni.**
- **Ievērojot norādījumus, audzēknis izsaka pateicību un cieņu.**
- **Pārveidoties spējīgais un gatavais skolēns pieņem viņu veidot gribošā Skolotāja rūpes.**
- **Spējīgais un rūpīgais ir apmaiņu ceļā.**

Apmaiņas veidojošā un pavadošā vide nav tikai mācību metodikas, uzskates priekšmeti un mācību tehniskie līdzekļi. Vispirms tā ir sabiedrība un tās sabiedrisko attiecību vide, vide, kurā formējas bērnu vecāki, viņu savstarpējās attiecības, attieksme pret gaidāmo bērnu, ieņemšanas process, grūtnieces grūtniecības vide un pirmskolas audzināšana, bērna dzīves vide – tas, ko viņš redz un dzird sev apkārt. Vēlāk mācību (*apmaiņas*) vide ir vizuāli estētiskā, akustiskā un fizikālo faktoru vide skolā un ap skolu, bet vēl lielāka nozīme ir skolēnu savstarpējo attiecību un skolēnu un skolotāju savstarpējo attiecību videi, kurā viņi reproducē attiecības sabiedrībā, vidē, šo attiecību sasniegumus vai pagrimumu. Uzturot un veicinot individuālismu, egoismu un savstarpējo atsvešinātību, pilnībā pārtrauc mācību procesu un otrādi – **vēršot uzmanību uz savstarpējo attiecību kultūru – kolektīvisma audzināšanu, rezultātu panāk mācību darbā.**

- **Individuālisms aug ar sevis izrādīšanu, skaļumu un ignoranci.**
- **Kolektīvisms nāk ar vērošanu, ieklausīšanos un izpalīdzību.**
- **Skolotājs un bērna vecāki sadarbojas kopīgā darbā, veic vienu un to pašu Cilvēka veidošanas darbu, tāpēc ir vienādi pienākumos un tiesībās.**
- **Skola ir ģimenes turpinājums – ģimene ir skolas filiāle.**
- **Skolotājs ir skolēna Tēvs – Māte, bet skolēns ir viņa bērns.**
- **Skolotāja attiecības tiesībās un pienākumos pret bērnu ir tādas pat kā šī bērna vecāku pienākumi un tiesības pret šo bērnu – veido vienotu audzināšanas iespēju horizontu.**
- **Skolotāja vai vecāku tiesību un atbildības ierobežojums ir abpusēji līdzsvarots, liedzot tiesības skolotājam, tās mazinās vecākiem un otrādi.**
- **Audzīnot skolēnu, Skolotājs audzina vecākus.**

Ir vispārzināms, ka bez kontakta ar Skolotāju, tikai lasot attiecīgo mācību grāmatu, neviens neko iemācīties nevar. Pašmācības ceļā nevar iemācīties instrumentu spēli – var sev iemācīt vēlāk nelabojamas instrumentu spēles nepilnības. Pašmācības ceļā apgūtas

profesionālās iemaņas nevar paaugstināt par inženiertehniskām un tās nevar iemācīt citiem – **meistara nemācītais neprot mācīt savu mācekli**. Tā tas ir tāpēc, ka **Skolotāju, Mūziķi un Meistaru pār mācekli paceļ viņa personības lielums, dzīves pieredze – Zināšanu pielietojuma prakse un ārpus konkrēto faktu lauka esošā konteksta ienešana mācekļa apgūstamo faktu un iemaņu laukā**. Bez Skolotāja līdzdalības vielu apgūstošais censonis lielāko, plašāko – viņam jauno un nezināmo – cenšas apgūt ar mazāko, nepilnīgāko, šaurāko un īslaicīgāko – viņam veco un viņam zināmo. Viņš jaunās ietekmes “apgraiza” jau esošā mēros.

Skolotājs savam skolēnam līdz ar faktu materiālu sniedz arī savu Sapratni par to – savu personisko pieredzi, savu Cilvēcisko Vērtību attīstības struktūru un to veidoto personības saturu.

- **Skolotāja personība – viņa Cilvēciskās Vērtības un to attīstības īpatnības veido viņa Sapratni.**
 - **Skolēna personība veido skolēna Sapratni, caur kuru viņš uzņem faktus un Skolotāja Sapratni par tiem.**
 - **Skolēna un Skolotāja spējas saprasties izriet no viņu dvēseļu daļu saskaņas.**
 - **Skolotāja un skolēna Mātes dvēseles daba, valoda, vide un apmaiņu veids veido saskaņu un dod sapratnes iespējas horizontu.**
 - **Tāpēc – “tāds tādu māca, tādā valodā, vidē un veidā”.**
 - **Tāpēc atšķirīgais rada atšķirību, nesapratni, atgrūšanu un ienaidu, kas gala rezultātā deģenerē abus.**
 - **Skolotāja Sapratne ir instruments, ar kuru skolēna Sapratne tiek pacelta pie viņam pieejamiem Esošā sapratnes iespēju horizontiem, vai no tiem pilnībā atdalīta.**
 - **Izglītība ir Sapratnes veidošana.**
 - **Sapratne dod Zināšanas.**
 - **Sapratne atrod faktus.**
 - **Fakti bez Sapratnes ir maldinoši un dezorganizējoši.**
 - **Sapratnes izcelsme ir apziņas dziļēs, Cilvēka Pārļaicīgajā Pārpasaulīgajā, Pārpersoniskajā dabā.**
 - **Sapratne nāk no kopīgā.**
 - **Sapratne ir kopības izpausme.**
 - **Skolotājs vairo Sapratni.**
 - **Viltvārdis nāk ar tukšiem vārdiem un faktiem.**
 - **Izglītība sākas ar pareizu runu, daiļu skaņu un kustību.**
 - **Skaidra, tieša, viennozīmīgi izteikta doma, izkopta akustiskā vide, tās muzikalitāte un kustību kultūra ir katras izglītības pamatā.**
 - **Viltvārdis nāk ar “citādību”, miglainību, visvisādību, noteikumu un kārtības atcelšanu, ērtību un visatļautību visā – arī faktu interpretācijā.**
- Vai Latvijā var atgriezties pie kādreiz bijušā akadēmiskās izglītības algoritma?
 - Vai Latvijas izglītības un skolu dzīve var būt atrauta no visas sabiedrības savstarpējo attiecību, ekonomiskās un politikās dzīves?
 - Vai Latvijā var nenotikt tas, kas notiek visā rietumu civilizācijā?
 - Vai rietumu civilizācijā notiekošais var neveidot šamanismu Latvijā?

Ja atceramies, ka visi lielie zinātniskās domas sasniegumi, kā arī Mākslas un Kultūras dzīves, Filosofijas sasniegumi, lielās sociālas idejas radās 19.gs. beigās un 20.gs. sākumā, bet

vēlāk bija redzama tā visa utilizācija un pagrimums sīkmanībā, sīktēmībā un izsīkumā, kā to redzam šodienas “kultūras un mākslas dzīves” konvulsīvajās mokās no sevis izspiest kaut ko ārēji līdzīgu tam, kā vārdā tās tiecas saukties, bet **iekšēji tik tukšu un bezsaturīgu, kādas ir šamaniskās “kompetencēs balstītās” pseidoizglītības ieviešanu teorijas, programmatīvie materiāli un runas viņu organizētajos kuriozajos ieviešanas semināros skolotājiem**, tad saprotam, ka citādi nevar būt.

2. turpinājums

Rietumu civilizācija jau sen pārgājusi pie pašiznīcināšanās – attiekusies no Ideālisma, ieviesusi kapitālismu, individuālismu, demogrāfisko bremsēšanu (*depopulāciju*), īslaicīgā ražojuma koncepciju, transnacionālo kompāniju globalizāciju, dehumanizāciju un transhumānismu, kurš veido savu pret dabisko 5G ekosistēmu. Tālākais solis pārejā pie šamanisma ir tikai loģisks un sen paredzams. Ilgstošas un masveidīgas masu apziņas pārveidošanas – preemtīvā kara rezultātā ir dzēsta iepriekšējā sabiedriskā un individuālā apziņa. Par to liecina valodas, dzīves veida un sabiedrisko attiecību – spēju un interešu izmaiņas.

- **Latvijā vairs nav akadēmiskajam algoritmam atbilstošu skolotāju – viņu Cilvēciskais saturs ir mainījies.**
- **Latvijā vairs nav tādu vecāku, kuru vērtību sistēmā dominētu tāda algoritma iespēju horizonts.**
- **Latvijā vairs nav bērnu ar akadēmiskā algoritma apgūšanai derīgu apziņu.**
- **Latvijā dzīvojošo apziņai ir cits raksturs, daba un intereses – citas vajadzības.**

Tāpēc problēma nav “zāles plāvējā” un šamanisma ieviešanos – šie “plāvēji” tikai apgūst resursus – nopļauj pļaušanai gatavo materiālu – sabiedrības debilitāti transformē kabatās sabāžamā ekvivalentā. Izglītības ilūziju transformē visiem komfortablas dzīves ilūzijā.

Savus bērnus audzināt negribošajiem un nespējīgiem dod neaudzināšanas noteikumus. “Skolā” neko nemācīt un par to algu saņemt gribošajiem, dod iespēju tieši tā rīkoties (*skolotāji ar valsti cīnās par darba algām, bet nav manīti cīnāties par izglītības saturu un kvalitāti*). “Skolā” mācīties negribošajiem tiek radīti vislabvēlīgākie nemācīšanās apstākļi. “Skolās” notiekošo pārvērst naudīnā gribošajiem **neviens to netraucē**. Katrs iegūst to iluzoro, pēc kā iekšēji tiecas un neviens nebēdā par katram tuvumā esošo “zāles plāvēju”. Katram tas tuvojas viņa ātrumā, izskatā un sekās, bet tuvojas katram un visiem.

Varētu likties

- Vai tad skolotāji neredz kādas muļķības viņiem liek darīt?
- Vai tad vietējais varas un Saeimas deputāti neredz un nesaprot kādas muļķības ir iesaistīti?
- Vai tad neizglītības ministrijas sienās esošie kabinetnieki nesaprot, ko dara?

Nē, kabinetnieki nesaprot. **Kabinetnieki paši ir dažādu rangū un satura sektanti un šamani** – sākot ar dievturiem un beidzot ar valdorfiem un montessoristiem, kam pa vidu jauca visa veida jogisti, tantriķi un “no visa kā pa druskai labā” paņēmēji. Tieši tāpat tas ir arī katrā **skolā**. Arī tur ir ja ne cigunisti un činmojistu, tad ošoisti un līderisma akadēmiķi lielā skaitā, bet **galveno masu sastāda prāta slimnieki – eklektiķi – “no visa kā labā paņēmēji”**. Tieši tāpat tas ir visu līmeņu deputātos un varās. Tieši tāpat tas ir ap “skolu” dzīvojošajās ģimenēs.

Nav jau variantu. Kas nav tādā vai citādā veidā iekūlies sektantismā vai šamanismā, tas dzer. Kas nedzer, tas pelna naudu. Kas nepelna naudu, tas stulbi blenž TV ekrānā, vai apdullinās ar tenkām no radio un dzeltenās preses. Kas nelasa un neblenž, tas dirn internetā vai spēlītēs. Bet **visu intereses (arī bērnu, šamaņu un sektantu) tādā vai citādā veidā grozās ap naudu.**

Skolotāji labi redz un dzird tās muļķības, kādas viņiem šamaņi savos pseidoizglītības ieviešanas semināros priekšā liek. Man nav nekādas vajadzības to atstāt un atspēkot – nav ko laiku un papīru tērēt. Semināru klausītāji to visu saprot, bet kas tur nav bijis vai to sapratis, tam tādi atstāstījumi neko nedos. Tomēr šo semināru apmeklētāji un jauno “mācību teoriju praksē ieviesēji” pret to neko pasākt nevar. Viņu darbu stingri regulē vadošie neizglītības ministrijas noteikumi un skolotāju “lojalitātes” likums – daudz lēkās un splaudīsies – ātri vien būsi bezdarbniekos, kur pašātrinātajosursos varēsi taisīt karjeru - pārkvalificēties par kādu augsti atalgotu un plaši pieprasītu profesionāli.

Tāpēc pret šī šamaniskā murgu ieviešanu vajadzētu cīnīties tiem, kuriem algu nemaksā no neizglītības ministrijas budžeta un kam darba gaitu neregulē neizglītības ministrijas kabinetnieku sarakstītie noteikumi. Pret šo šamanisko murgu vajadzētu sacelties bērnu vecākiem, bet kā tu tur sacelsies, ja pats esi kāds šamaņu pulciņā lēkātājs, sektants, dzērājs vai naudas pelnītājs, “visur visu labu salasītājs” un datorspēlamanis, kurš savu bērnu redz labi ja vēlu vakarā un neko nezina par to, kas tad īsti un kāpēc tur neskolā tagad notiek. Tāds ir priecīgs, ka var kādam citam savu bērnu uzgrūst. Nav jau noslēpums, ka daudzi bezdarbnieki ved savus bērnus uz bērnu dārzu, lai paši netraucēti mājās dienu vadītu. Viņu motivācija ir tāda, ka tur viņu bērniem kaut ko mācot un tur viņi “mācoties ar citiem bērniem draudzēties”. Tikai interesanti, no kurienes tad ir nemitīgais mācīšanās intereses un spēju zudums neskolās, kāpēc tur – “draudzēšanas vietā” ir ļaunums, necieņa un vardarbība un no kurienes nāk maniākālā divvientulība ar “gadžetu” – iekrišana virtualitātes – mākslīgas realitātes melnajā caurumā?

- Ja šamaņi visu dara pareizi, tad kāpēc viss paliek aizvien sliktāk?
- Kāpēc viņi labo saredz sliktajā?
- Kāpēc ar viņiem viss ir otrādi?

Skolotāji māca, “kad Cilvēka apziņa nolaižas ellē, tad tajā viss apvēršas otrādi – nomainās visi orientieri un vērtējumi.”

* * *

Ir sen un vispārzināmas aksiomas.

- **Vecā traukā (formā) jaunu vīnu (saturu) ieliet nevar.**
- **Tāds tādu rada.**
- **Katrs dod “to”, kas ir pats.**
- **Kam “tā” nav, “to” dot nevar.**
- **Tas (satur), kam nav izpausmes vides (formas), neeksistē – ir iluzors.**
- **Ir tādas pasakas, kurās stāstītājs visa labā iegūšanai nonāk pie “aizej tur, nezina kur, atnes to, nezina ko”.**

Iedomājieties tādu ainu.

Mūsdienu vēstures izklāstā kādreiz Cilvēki ir bijuši mednieki – vācēji neko, nav zinājuši par zemkopību un ražas uzkrāšanu, nav būvējuši kapitālas ēkas, nav veidojuši

valstiskus veidojumus – viņiem nav bijis tādu vajadzību, interešu un pieredzes tajā, ko dod zemkopība.

Tagad iztēlojieties, ka pie čukčām, pie viņu klaidoņu ugunsкура apsēžas kāds jaunpienācējs un sāk stāstīt, cik labi esot beigt darīt to, kam ir piemēroti mednieku medību rīki, apģērbs un sadzīves tradīcija – pasaules uzskati un zināšanas, beigt viņiem zināmo, saprotamo un pazīstamo – beigt būt cilts leģendās apdziedātiem medniekiem varoņiem, sākt ēst to, ko viņi nekad nav redzējuši un sagaršojuši, tāpēc nezina, kas tas ir un kā to dabūt, nezina kādi darbarīki tam vajadzīgi un kur ņemt sēklu, ko ar to darīt. Savu zemkopības slavinājumu jaunpienācējs beidz ar treknu gaļas gabalu no klausītāju katla un pamudinājumu: “Darbarīkus, tehnoloģiju un sēklas materiālu izdomājiet paši. Ja to nedarīsiet, tad pieredzēsiet mana lielā dieva dusmas – viņš jums atņems visu medījumu!”

Un vēl to var redzēt tā – no radio aparāta skan TV aparātus iegalvojoša balss. Jūs aizejat uz veikalu, bet tur jums sniedz teorētisku TV darbības aprakstu ar norādi, ka pats aparāts jums jāizdomā un jāizgatavo pašam, bet par to būs jāmaksā tik un tik naudiņas – lūdzu dodieties uz kasi un apmaksājiet savu TV aparātu!

Ja kaut kur tā notiktu, tad tur Cilvēki teiktu, ka **te notiek acīmredzama “mulķu ķeršana” – krāpšana**. Viņi to saprastu, redzot, kā tiek sagrozīta dabiskā lieta un notikumu norises kārtība – tas, kam nav “tā” formas, grib pārdot “tā” saturu, bet forma jāizveido pašam lietotājam. **No tā, kurš nezina, kas ir sāls, tikai ar nostāstu palīdzību vien, salītu zivi dabūt nevar.**

Bet te lūk, ārzemju kundziņu – **Britu padomes pasūtījumā un uzraudzībā, Latvijā sāk darboties kompetenčošanas propagandisti – aģitatori un izplatīt murgainas**, iekšēji neloģiskas un pretrunīgas, bezsakarīgas, **labskanīgos vārdos un pseidozinātniskos (piemēram, “Savstarpējo attiecību veidošana un vizuālizpratne – nepieciešamās kompetences digitālajā laikmetā”)** formulējumos **ietērptas mulķības**, kuras uzdod par kaut kādu modernu, progresīvu, mūsdienīgu un laikmetīgu “mākslu”!

Vai, piedodiet!

Pēc aģitatoru un viņu piedāvājuma satura un formas, kā arī plāpu – murgu pasniegšanas stila vienādības, es šamaņus “māksliniekus” un šamaņus “jaunskolotājus” sajaucu.

Protams, protams – es “mākslas” vietā gribēju teikt – “izglītību”!

Nu, tie “mākslinieki” vismaz paši smērē savus audeklus, krauj instalācijas, paši piecūko pilsētas ar saviem lūžņu taisījumiem (*kakām*), paši taisa (*kakā*) savas performances un pieķēza paši savus un sev līdzīgo prātiņus ar savu audio – vizuāli – digitāli – virtuālo (*nezinu līdzības, kam lai to “produktu” pielīdzina – dabā vēl nekā tik pret dabiska nekur nebija... ja nu vienīgi*) blakti, ērci, cērmi, lenti vai kādu citu tādu parazitū.

Bet tie “jaunizglītības” aģitatori – propagandisti ir spēruši soli tālāk. Viņi stāsta savus stāstiņus un tajos stāsta, cik viņu stāstiņi ir labi. **Viņi pastāsta, pastāsta un tad saka: “nu to, kā to visu praksē pielietot, izdomājiet paši...”**, “nav jau nekādu noteikumu – esiet “radoši”, kā katrs to pielietosiet, tā arī būs labi”. Un te nu atklājas krāpšanas būtība. **Nav svarīgi, ko “skolā” dara, galvenais, lai nedara to, kas deva vismaz kaut kādus rezultātus.** Lai sāk ar to, ko tagad var, un tad jau vēlāk to piekoriģēs un papildinās ar citiem – nākošajiem perversijas elementiem.

Protams, Cilvēki un pasaule mainās. Nāk jauni Cilvēki un līdz ar viņiem nāk viņu atnestie iespēju horizonti. Tie savulaik ir bijuši šaurāki, tad izpletušies plašumā un atkal sašaurinājušies. Ir ēkas un pilis, kurās tagad ir apdzīvota kāda neliela telpu daļa. Tepat Gejropā ir pamestas pilsētas un ciemi, bet nekad vēl nav bijis tā, ka nama iedzīvotāji grauj ēku, kurā paši iekšā dzīvo! Atkārtojas tas, kas notika Padomju Savienībā. Atkal tiek pielietotas tās pašas tehnoloģijas, ar kurām sagrāva Padomju Savienību. Gejropā atkārtoti, ko

ASV paveica Padomju Savienībā. Tas, kas “Staļinisms” bija Hruščova laikā, tas tagad te ir “padomiskums”.

Arī pedagoģijā nemitīgi tiek meklēti jauni ceļi un arī atrasti. **Visu laiku notiek mēģinājumi “izgudrot velosipēdu”, maut bikses pār galvu vai to, kā skolēnam mācīt skolotāju** (*kas ir kopīgajā sabiedrības dehumanizācijas, degradācijas kontekstā – tiek vienādoti un lomām mainīti sievietes, vīrieši, Mātes un Tēvi, Bērni un vecāki, kā to tagad bīda arī Swedbanka TV3 šovā “Naudas pavēlnieks”, kas idejiski ir “indigo bērnu” murga praktiskā pielietojuma tehnoloģija*) – tiek zinātniski pierādīts, ka vārdem patīk mitrums, cālēni čiepst un kaķi pieķeras saviem saimniekiem (*amerikāņu “zinātnieku” pēdējais atklājums*), bet ar mīlestību koptas, labos apstākļos mītnētas govīs dod vairāk piena.

Katru desmitgadi nāk kāds pedagoģijas jaunatklājējs (*pēdējais nopietnais bija jauno “pārcilvēku” – “indigo” bērnu “humānas pedagoģijas” nesējs*) **ar savu teoriju un praksi**. Jaunatnācējs stāsta, ar ko un kāpēc **viņa prakse** ir labāka par iepriekšējo – viņš **māca savu praksi** viņa teorijas pieņemošajiem.

- **Katrs pedagoģijas reformators nāk ar savu situācijas redzējumu, tai atbilstošu iepriekšējo sistēmu “papildinošu” un “uzlabojošu” teoriju un tai atbilstoši izstrādātu praktisku metodiku.**
- **Izgudrotājs nāk ar rasējumu un prototipu.**
- **Ārsts izraksta aptiekā esošas zāles.**
- **Skolotājs skolēnam norāda uz esošām kļūdām viņa darbībā un uz esošā mācību grāmatā izlasāmu tekstu to labošanai.**

Tas, ka Latvijā kompetenčošānās propagandisti – aģitatori slavē savu teoriju, bet nedod tai atbilstoši izstrādātu metodiku, nozīmē to, ka **viņiem pašiem tādas teorijas**, uz kuras varētu veidot metodiku, **nemaz nav**.

- **Tas, ko viņi propagandē par savu teoriju, ir tikai eklektisks, mūsdienu klausītājiem patīkamos vārdos un pseidozinātniskos formulējumos ietērpts, nekritisks un vietām perverss svešu sektantisku teoriju daļu savārstījums, kuram viņi paši, kvalifikācijas un profesionālo spēju trūkuma dēļ, nav spējīgi izstrādāt praktiskās darbības metodikas.**
- **Dažādu sektu teorijas ir vērstas uz atšķirīgu rezultātu sasniegšanu, tāpēc to prakses ir pretrunīgas, nesavienojamas, bet kompilācijas ir destruktīvas, tāpēc sektanti paši nav spējīgi vienoties par eklektikai atbilstošu praksi – praksē parādās teorijā veikli aizmuldētās pretrunas.**
- **Tas, ko viņi te dara, ir liela blēdība.**

Un te nu, lūk, mēs nonākam pie nākošā atsedzamā slāņa šajā “kompetencēs balstītās pseidoizglītības” afērā.

Te mēs nonākam pie reformu biznesa.

Vajag saprast lietu reālo stāvokli. Jau apmēram uz 1890-tajiem gadiem kapitālisti saprata un reāli, detalizēti apguva galveno kapitāla koncentrēšanas iespēju mehānismu – varu. Tā vietā, lai censtos nopirkt visu, ko var nopirkt, tas ir – darbotos reālajā tirgū, kapitāls, caur tā saucamo “demokrātisko vēlēšanu” procesu, kura rezultātu vienmēr nosaka tajā ieguldītā nauda, vienkārši privatizēja valsts varu – valsti. Tas ir lētāk un vienkāršāk – prasa mazāk pūļu un dod stabilāku, ilgstošāku rezultātu. Kapitālisti kļuva par valsti (*atgriezās pie antīkās vergturu demokrātijas*) – sāka regulēt tirgu sev vajadzīgajā veidā un virzienā.

Līdz ar to nevis patērētājs caur tirgu regulē piedāvājumu, bet kapitāls sev vajadzīgajā virzienā caur tirgu regulē patērētāju.

Tālāk globālā mērogā tika mainīta piedāvājuma un patēriņa orientācija no stabilitātes un uzlabojuma pieauguma uz īslaicību, ātru mainību un vienkāršošanu. Tirgū vienmēr nokļūst divi pretēji piedāvājumi. Viens ir patērētāja apziņu un dzīves apstākļus pilnveidojošs, bet tam pretējais ir to gremdējošs. (*Mēs zinām, ka reklāma nereklamē precī – reklāma ieguldo ar precī saistīto “dzīvesveidu”. Šosejas malā pie Ieriķiem ir liels reklāmas ekrāns ar lieliem burtiem rakstītu tekstu “nodevēji dzīvo labāk”, bet pie Dienvidu tilta Rīgā ar tekstu “dosim zemāko”, iespējams, ka kāds vēl atceras arī šo “kā pareizi ņemt kukuli”. Zobu pastas reklamēja nemācīšanos skolā; “Cini minis” kanibālismu, bet TV un nu jau arī Valmieras piens atklāti pāriet uz grafiski vienkāršotu līdz mazu bērnu uztverei un prāta darbības līmenim deģenerētu noformējumu. Ar “bērnu žurnālu”, grāmatu un filmu gādību, kanibālisms ir dziļi iesēdināts bērnu apziņā. Viņi spēlē “zombijus”, “staigājošos miroņus” un fakts iz dzīves uz skolotāja jautājumu: “Kur ir skolēns?” atbild: “Mēs viņu apēdām – bija garšīgs!”*) **Jau no 1950-tajiem gadiem kapitāls tā regulē tirgu, ka tajā neielaiž neko pilnveidojošu – tas attiecas uz visu, kas nonāk saskarē ar kapitālu un tirgu – visu, kam ir kaut kādas attiecības ar naudu. Kapitāls totalitāri kontrolē visas naudas resursu un informācijas plūsmas.** Tāpēc tirgū nav nekā, kas būtu pret kapitāla diktēto deģeneratīvo kursu.

Globālā mērogā tika radīts Cilvēci lejupejošā spirālē vedošs **kapitāla kontrolēts tirgus**, kurš **akceptē tikai deģeneratīvu programmu, pats to uztur un atražo.** Kad Latvija nonāca Globālā tirgus zonā, tad tieši tas pats notika arī te. Te notika bizneskantorū – “politisko partiju” dibināšanas, oligarhu ietekmes sfēru – “sakņu dārziņa” sadale starp partijām, “valsts nozagšana” un arvien vēl turpinās pēc globālā tirgus modeļa principiem organizēta lejupejošas spirāles tirgus darbība. Ja Latvijā par kaut ko sāk izskanēt “šī sfēra ir jāsakārto”, tad tas nozīmē, ka tur notiks kārtējā “prihvatizācija”, zagšana vai iedzīvotāju aplaupīšanas afēra.

Šajā tirgū un tā spirālē ir arī par pakalpojumu kļuvusī “medicīna” un “skola”, kas nu jau ir pilnīgā naudas varā. Tur šī lejupejošā spirāle deģenerēja šodienas bērnu vecākus un tagad caur visiem ietekmes kanāliem turpina deģenerēt bērnus un pati sevi. Lejupejošā spirāle vienmēr pastiprina zemāko – deģeneratīvo pieprasījumu. Tur, kur ir ieviesta vide, tur ienāk un savu ražu ievāc šamanisma “kompetenču izglītības” aģitatori, lai tādā veidā šo vidi sagatavotu nākošajiem – vēl zemākajiem “pļāvējiem”.

- **Mēs labi zinām, ka aiz katras reformas stāv nauda, tā tiek izdarīta naudas interesēs un naudas iegūšanai.**

Mēs labi zinām, ka katrai LGBT kopienai, katrai LGBT minoritāšu akcijai, katrai sektai, katrai baznīcai, katram montesorisimam, valdorfismam, katrai jogistu, cigunistu un astrologu vai “meditāciju” skolai apakšā ir nauda, liela nauda vai ļoti liela nauda. Nauda bija katru “sabiedrisko” kustību, katru vienkāršo vai krāsaino revolūciju, katru “miermīlīgo tautas protestu” un demokratizāciju. Ja kāds par to šaubās, tad lai pārinteresējas, kas bija “zaļo” kustības tajā vai citā virzienā, kam izdevīga brēka par “cilvēka faktoru” planētas sasīlšanā, par “siltumnīcu gāzu izmešu regulāciju” un ierobežošanu, ierobežojot konkurējošo valstu ekonomiku.

- **Lai pārinteresējas, kas savai lellei – Grētai Tumbergai viņas “nepiesārņojamā” ceļojumam pāri Atlantijas okeānam iedeva modernāko (oglekļa šķiedras korpasa ar jaunām kevlara burām, saules baterijām un citiem tehnoloģiju brīnumiem apgādāto 22 cilvēku apkalpes vadīto) tālceļojumu jahtu.**
- **Lai pārinteresējas kādu piesārņojumu rada šo jahtu būvē izmantotās tehnoloģijas un tad, lai padomā, kas tā par “zaļo” kustību un uz kurieni tā visus aicina.**

- **Lai painteresējas par “Grietiņas” prāta spējām, kā viņa vides piesārņošanu apkaro, savos ceļojumos ēdot no okeānu piesārņojošajiem plastmasas traukiem.** (*Vienreizlietojamie trauki tika ieviesti “preces īslaicīguma” doktrīnas ietvaros ar mērķi izskaust tradicionālo galda kultūru. Galda kultūra ir ēdienu gatavošanas principi, galda klāšanai lietotie trauki un uzvedība pie galda – galda kultūras priekšmeti un ar to lietošanu saistītās kompetences. “Īslaicīgie”, strādājot ar “priekšmetu un kompetenci”, grāva akadēmiskās izglītības algoritma Cilvēka apziņu.*)
- **Grēta Tunberga – Gejropas izglītības kompetences zīmols.**
- **Lai padomā – kāda nauda te ar citu naudu sitas.**

Te mēs nonākam pie tā, ka katrai reformai apakšā ir nauda, liela nauda un ļoti liela nauda. Ļoti liela nauda pasūta “izglītības” reformu Latvijā. Latvija tādai reformai izdala lielu naudu, bet šīs reformas propagandas aģitatori ar reformēšanas stāstīņiem vāc naudiņu savās kabatās.

3. turpinājums

Nav noslēpums, ka katra pietiekami ambicioza sekta vienmēr sāk cīnīties par varu – **vara ir piekļuve naudai.** Un tādā mazā pleķītī kā Latvija, tas ir tik ātri redzams un sasniedzams, cik tās viena otrai traucē vai palīdz. Reizēm gadās, ka to intereses (*kā tas ir “kompetenčošanā”*) sakrīt un tad sektanti apvienojas līdz brīdim, kad jāsāk dalīt lielāks kumoss vai viss iegūstamais jau ir sadalīts – tad par pēdējām asins lāsēm iet vaļā trakākais kautiņš. Latvijā par varu kaujas kā dievturi, tā “jaunpaaudznieki” un tantriķi, bet tagad uz skatuves nopietni iznāk visi alternatīvistu – visi kropļus saulītē iecēlēji, montesoristi, valdorfisti un “nemācot mācītāji” – visi “citādie” apvienojas savas “citātības” pataisīšanai par vienu lielu “tādību”, **jo izglītības monopolizēšana vienmēr noved pie politiskās varas un tās dotajiem naudas resursiem.**

Katras sekta propagandisti – aģitatori rīko seminārus, braukā pa pašvaldībām un ar to laipnu atvēli (*visur savējie - sektanti jau ir pašvaldībās*) pulcina tur vēl palikušo “skolu” darbiniekus, kuriem tad stāsta, kas tā tāda “kompetenčošanās” ir un kā jāsaprot tās pamācošie teksti. Katrs tāds “kompetenčošanās” propagandists par vienu tādu novadīto 8 stundu propagandas semināru saņem samaksu skolotāja mēneša darba algas apmērā.

Nereti vadīt seminārus tiek pieaicināti propogandistu draugi un sektu biedri – “populāri cilvēki”, kuriem ar izglītību nekāda sakara nav – bet kaut kas taču ir jārūnā. Tai pat laikā šie reformu “pļaujas laika” semināri tiek pavadīti ar norādījumiem darīt to, ko paši propagandisti nav spējīgi – skolotājus norīko propagandistu vietā bez maksas darīt viņu darbu – izstrādāt “kompetenčošanās” propagandistu plānam atbilstošas metodikas – **peļņit naudu propagandistu kabinetniekiem un viņu reformas inspirātoriem.**

Tas ir reformu bizness “kompetencēs balstītās pseidoizglītības” ieviešanas afērā, kurā tā rada problēmas visiem, bet **peļņu no afēras gūst sektantiska propagandistu un muļķīgu īsprātiņu – tūlītēja labuma guvēju grupiņa Latvijā un jau pavisam nopietni viltotās “realitātes” taisītāji ārzemēs.** Latvju propagandisti ir kangari un kangara spļāviena uzlaizītāji, bet pats pasūtītājs ir Britu “zelta bruņās” tērpies un no šejienes neaizsniedzams.

Kad “propagandists - moris” savu būs padarījis, tad “moris” varēs būt brīvs – neviens viņu te neturēs un nebaros, bet kopā ar viņa izmuļķotajiem utilizēs atbilstoši “zeltā tērpoto” Britu plāniem. **Par situācijas nopietnību, lai runā divi it kā nesaistīti fakti, kas liek atcerēties kādu jau agrāk bijušo plānu “Ost”,** kurā bija gan “augstākā rase”, gan upuru idiotizēšana, gan izglītības liegšana, gan fiziska iznīcināšana, paverdzināšana vai pārvārcošana.

- Vai tagad te kādam būtu jāatgādina, ka nacisms, eigēnika un viss cits ar to saistītais, ir izlējis no Britu salu sātānistu klubu telpām?
- Vai te kādam vēl nav saprotams, ka transhumānisms ar tā robotizāciju un e-vidi, kura savienojama ar 5G, ir tālāka eigēnikas murgu virzība?
- Vai te kāds vēl šaubās par nacisma reanimāciju?
- Vai te kāds domā, ka viņa nākotne ir komfortabla dzīve smalku tehnoloģiju “vied”pasaulē?

Lai nedotu propagandas iespēju, es neminēšu precīzus piemēru avotus, tomēr tādi ir. Pirmais fakts.

Tad lūk, no civilizētās Skandināvijas, no tās universitāšu augsti mācīto viszaļāko “zaļo” kursu pasniedzēju, no Gejropā citētāko intelektuāļu puses nāk **paziņojumi par kanibālisma ekoloģiskumu, ekonomiskajiem efektiem un “humānismu”, par to, ka tas savā “resursu saudzīgumā” būtu plaši praktizējams un nav mūsdienīga patērētāja cienīgi no tā kaut kādu aizspriedumu dēļ atteikties** – nu vismaz kādreiz nepamēģināt. (*To visu sagatavoja jau vairākus gadus ilgstošās “mākslas akcijas, provokācijas”, tēmas apspriešanas un filmu uzņemšanas par šo tēmu.*)

Otrais fakts.

Nupat Gejropas kinofestivālā atzinību izpelnījās filma, kurā galvenais varonis ir visu atstumts, nesaprasts un skolā klasesbiedru vajāts zēns ar slimu fantāziju. Šis zēns sev izdomā “neredzamo draugu - aizstāvi”. Šis “aizstāvis” palīdz izkļūt no smagām situācijām, stiprina, atbalsta un dod padomus. Pateicoties šim “aizstāvim” zēns pārvar savu atstumtību, “atgūst savu īsto es” un kļūst par atzītu sabiedrības locekli. **Šis “aizstāvis” filmā ir Ādolfs Šiklgrūbers - Ādolfs Hitlers**, aiz kura stāv SS leģioni, tanku divīzijas, gāzes kameras un koncentrācijas nometnes – daudzi miljoni nogalinātu Cilvēku, bet tagad, lūk, tiem, kuriem “nav pareizi vai nepareizi, bet ir tikai pedagoga profesionālā pārliecība”, tiem, kuri ir atbrīvojušies no “novecojušiem aizspriedumiem” (*Gēbels apsoltāja visus atbrīvot no “aizsprieduma”, ko sauc par Sirdsapziņu*), Hitlers esot bērnu draugs un aizstāvis.

Hitlera tēla gloricēšana tādiem izrādās ir “augstās un sociāli nozīmīgās mākslas” izpaušme, pašizteiksmes brīvība un viņu individuālais redzējums. Neesot jau pareizi un nepareizi, neesot jau labais un ļaunais – esot tikai viedokļi, skatījumi un vērtējumi. Un – kam vairāk “skatījumu” un “laiku”, tas esot vērtīgāks. Tas radoši attīstot. Un lai taču katrs sevi palutinot ar kādu cilvēka pirkstiņu vai nodedzinātu ciematiņu, lai nošaujot kādu simtiņu koncentrācijas nometņu “staigājošo miroņu”, apnikušu skolotāju vai pārāk lecīgu klasesbiedru – viņš to esot pelnījis – aiz viņa taču stāv “bērnu draugs un aizstāvis” Ādolfs Hitlers! Katrs taču esot pelnījis sevi mazliet palutināt – mazliet sevi pamīlēt (*sexšops vienmēr ir aiz stūra vai internetklikšķī pieejams*), kā to tagad jau arī sešgadīgiem viņu “draudzēšanās mācību iestādēs” māca rietumu zemēs – tur, kur Hitlers tagad esot bērnu aizstāvis.

Un tagad mazliet savelciet kopā Britu padomes virzīto šamanismu Latvijā, kanibālisma virzīšanu Gejropā un bērnu drauga tēlu Hitlera izskatā, kā arī Latvijas valstsvīru runas veterānu “salidojumos”.

Marks Tvens ir teicis: “Tas Cilvēks, kurš ir pesimists līdz 48 gadu vecumam, zin par daudz, bet ja viņš ir optimists pēc 48 gadiem, tad viņš zin pārāk maz.”

Izgaismosim fonu.

Latvieši zin, kas ir zaķis.

Latvieši zin arī to, kas ir viltotais zaķis.

Reizēm saimnieces, vai nu tāpēc, ka tām nav zaķa, vai tāpēc, ka to nemaz negrib, viesību galda klāšanai gaļēdājiem gatavo vai gatavā veidā kulinārijā nopērk to, kas nav zaķis, bet par tādu tiek saukts ar pievienoto “viltotais”. Viltojums nozīmē kaut kā neīsta, maz vai vispār nevērtīgā pasniegšanu par vērtīgu, par īsto. Visi zinām gleznu, dārglietu un vērtīgu zīmolu preču viltojumus. Visi zinām čigānu “jaun-zeltu”.

Viltoto (*mākslīgo, imitēto*) “zaķi” gatavo samaļot – sīkās daļās sadalot veselu gaļas gabalu, bet iegūtās savstarpēji nesaistītās veseluma sīkdaļas sajaucot ar citiem produktiem, kuriem to izcelsmē nekāda sakara ar gaļu nav. Tādu izstrādājumu, apmēram zaķa cepeša lielumā, ar lepnumu ceļ galdā un mudina gaidītos viesus “ēdiet, mīļie, ēdiet zaķīti – tik jauks un sulīgs šoreiz iznācis – ar pipariņiem un ķiplociņiem – tāds veselīgs un barojošs!”

Tāpat visi noteikti esat dzirdējuši par virtuālo realitāti. Tāds divu vārdu savienojums liek domāt par kādas īpašas realitātes esamību, kura reizē ir gan kāda patiesi esoša realitāte, gan kāds tās jaunveidojums ar virtuālu papildelementu. Tas šo jēdzienu savienojumu liek pieņemt kā īstajai realitātei līdzvērtīgu, bet vienlaicīgi nebūt pret to tik prasīgiem, būt pielaidīgiem, tolerantiem tās atkāpēs no īstās realitātes – baudīt “īpašās garšvielas”, kas to padara “interesantāku un īpašajām vajadzībām piemērojamāku” tur, kur to nepieļauj īstās realitātes stingrā iesaiste apkārtesošajā.

- **Virtuālā realitāte ir tāda tāpēc, ka tā nav saistīta ar patiesi esošo.**
- **Virtuālā realitāte ir patiesi esošā izkropļojums.**
- **Virtuālā realitāte ir patiesi esošā kropļošanas instruments.**

Viltoto jaun-realitāti (*čigānu “jaun-zelta” analogu*) izgatavo tāpat, kā viltoto “zaķi”. Esošo realitāti sadala nesaistītās detaļās, šīs detaļas sašķeļ sīkākās “informatīvi, vizuāli, intelektuāli un citādi interesantās vienībās”, kuras, ignorējot veseluma dzīves normas, sajauc patvaļīgās (*eklektiskās*) pretdabiskās attiecībās – “kā es gribu, tā es mauju (*“mīlās, nav pareizi – nepareizi ir tikai pedagoga profesionālā pārlicība”*) un man mana maušana ir bell canto!!!” Tālāk šim patvaļīgajam maisījuma **piejauc piedevas** pēc savas vai patērētāja gaumes – kas nu kuram viltojuma taisītājam vai tāda viltojuma lietotājam – patērētājam vairāk patīk – **kas tādu patērētāju piesaista, apmierina un uzsēdina uz patēriņa atkarības “adatas”**.

- **“Virtuālā realitāte” ir viltotā realitāte.**
- **“Virtuālā realitāte” ir melīgs patiesības elementu sajaukums ar pretdabisko un neesošo.**
- **Esošajam piejaucot ne-esošo, esošais tiek padarīts par ne-esošu.**
- **Šamaniskā “kompetencēs balstītā pseidoizglītība” ir viltotās “realitātes” projekcija – “viltotais zaķis” izglītībā un ir sagatavota tajā pašā tehnoloģijā – reālu nesaistītu izglītības elementu sajaukums ar sektantiskām teorijām, ko pasniedz par čigānisku jaun-izglītību.**

Visi noteikti esot dzirdējuši par tādu Britu padomes “Trojas zirgu” Latvijā, kā “sarunu festivālu” L.A.M.P.A. (*punktējums mans, kas atklāj slēpto abreviatūru*). Tāds “festivāls” ir viltotās realitātes ievadums tiešo Cilvēcisko verbālo kontaktu – sarunu vidē. Tas ļauj tajā iesaistīties iesūtītiem meļiem, ar kuru piedalīšanos festivālā var sarunās iesaistītajā sabiedrības daļā un caur to arī visā sabiedrībā dziļāk ievadīt šo sabiedrību postošas idejas. Tas ir tāpat kā bērniem derīgu un vajadzīgu vakcīnu sastāvā iekļaut arī nedeklarētas (*slēptas*) depopulizējošas – gēnu mutācijas un vairošanās funkciju (*pēc daudziem novērojumiem autismu un citas intelektuālas un psihiskas novirzes*) traucējumus izsaucošas piedevas.

Vakcīnas ir ēsma, bet slēptā piedeva ir āķis – **mērķis ir populācijas depopulācija** – skaita un indivīdu kvalitātes samazināšana – **populācijas iespēju horizonta sašaurināšana**.

Tieši tāpat tajā pašā virzienā darbojas dehumanizējošais **Britu padomes ievadums L.A.M.P.A. – iespēju horizonta sašaurinājums to pieņemošajai sabiedrībai**, kas ir “kompetenču izglītības” analogs pieaugušajiem.

Tieši tāpat darbojas visa viltotā (*virtuālā*) “realitāte”.

- **Viltotā (*virtuālā*) “realitāte” ir instruments, ar kuru izskaušanai izvēlētajā sabiedrībā, populācijā, tautā vai valstī ienes šo sabiedrību, populāciju, tautu vai valsti dezorganizējošas un iznīcinošas darbības programmas, attieksmes, melus, kā arī uztveres un rīcības kropļojumus.**

* * *

Cilvēks, bērns vēl jo vairāk - bērns nāk no Debesu pasaules un sev līdz nes Debesu Dzīves realitāti - visa un visu kopību un kopības radošo dabu. Tas ir Bērnu ar Māti un Tēvu, un Tēvu ar Māti Bērna apziņā vienojošais un vienojošās kopības daba. Bērns sevi neatdala no Mātes un Tēva, un Tēvu no Mātes. **Bērna apziņā viņi trīs ir viens.** Mātes un Tēva zaudējums vai Mātes nodalīšana no Tēva ir Bērna apziņas plosīšana. **Tāda apziņas plosīšana Bērnā ir Mīlestības atņemšana.** Tēvs un Māte Bērnā ir visa viņa Pasaule un Cilvēce. **Bērns ir kopības – Cilvēces daļa – tāds viņš nāk šajā pasaulē.**

Mēs varam metafiziski aprakstīt Mīlestību tās aktīvajos (*pozitīvajos*) un pasīvajos (*negatīvajos*) aspektos, varam izsekot tās izcelsmei no Vienotā caur Vienotā Gudrību, Gudrības Radošajiem spēkiem, visa Labā cēloni līdz Labo nesošajām Idejām un to ierosinātajām Jūtām Cilvēkā, kuras Cilvēks sauc par Mīlestību. Mēs varam saprast, ka no savas izcelsmes Avota caur šo Vienoto ar Cilvēku saistošo secību saiti plūst Vienotā radošais saturs – viss Vienotajā esošais. Mēs saprotam, ka Vienotajā esošajā daudzpusībā (*Vienotajā Realitātē*) Mīlestība mūs tur visu realitāšu radošajā daļā, kurai pretējais ir noārdošais – to vada tas, ko tautā sauc par Naidu.

Naidis ir izkropļots novecojušā, nederīgā, kroplā, nevajadzīgā un traucējošā noārdīšanas instruments.

- **Tajā, kas nav dzīvei derīgs, parādās Naidis.**
- **Tam, kam tiek atņemta Mīlestība, paliek Naidis.**
- **Tajā, kam tiek atņemta Mīlestība, parādās Naidis.**
- **Tajā, kurā nav Mīlestības, ienāk Naidis.**
- **Mīlestība, mīlot mīlestībā ceļ un mīlot mīlestībā pārveido.**

Naidis ir tās pašas realitātes - Mīlestības radošās darbības pretējā – apgrieztā puse – enerģijas viņa fāzes nobīde. **Naidis ir pārveidošana tad, kad tā ir atdalīta no Mīlestības.** Tur, kur pārveidošana notiek bez Mīlestības, tur ienāk Naidis. Katra augšana, katra transformācija ir pārveidošana, tāpēc ir svarīgi, lai un cik tā tiek Mīlestības vadīta, Mīlestībā un ar Mīlestību veikta.

Bērns šajā pasaulē nāk no Debesu pasaules kopības, lai iekļautos citā – Zemes pasaules kopībā. Viņš sevī nes Kopības standartus, kanonus – Kopības Normas, kuras viņam norāda uz viņa piederību Kopībai un tajā valdošo Mīlestību.

- **Mīlestība un Kopība ir neatdalāmas.**
- **Kopībā ir Mīlestība.**

- **Mīlestībā ir Kopība.**

Šodien, kad Bērns ienāk Kopīgo atomizējošajā transhumanizējošajā un dehumanizējošajā pasaulē, pasaulē, kurā valda to dezorganizējošas un pārveidojošas virtuālās “realitātes”, Bērns zaudē sevī nesto Mīlestību. Bērnā esošās Mīlestības – radošā stāvokļa vietā ienāk tam pretējais – destruktīvais Naidis.

Piedzimstot Bērns zin, ka viņu šeit sagaidīs un atbilstoši jaunajai videi audzinās viņa vecāki – Vīrietis un Sieviete, Māte un Tēvs atbilstoši savu dzimumu lomai, īpašībām un dabai tajos vēsturiskajos un ģeogrāfiskajos apstākļos, kuros viņam šoreiz ir jānāk pasaulē. Tāpēc viņš no tiem sagaida Mīlestības (*kas ir sociālajā valodā teiktā **Pienākuma analogs jūtu sfērā***) vadītu Gudrību (*spēju pasargāt no visa ļaunā, muļķīgā un nejaušā*) - ierobežojušu stingrību un kontrolētu vadību Labajā – derīgajā un pareizajā.

Jūtot tādu vadību, Bērns zin, ka ir un tiek Mīlēts, jo Mīlestība ir Pienākuma iekšējais cēlonis, bet Pienākums ir Mīlestības izpausme sociālajā vidē – Milošajam ir pienākums pret Mīlāmo, kas savukārt Milošajam dod Pienākuma izpildes Tiesības atbilstoši šīs Mīlestības pielietojumam, par ko viņš uzņemas pilnu Īstenības stāvokli – darbības Brīvību nesošu Atbildību. Atbildīgais Īstenībā līdzvaro visas realitātes.

Ienākot šajā pasaulē Bērns paļaujas uz Atbildīgajiem vecākiem, sagaida, ka šeit - viņu vidū, kopībā esot, viņš tiks pasargāts un vadīts. Bērns saprot, ka pasargāšana un vadīšana ir Mīlestība un Kopība. Bērns saprot, ka tad, kad vecāki viņam saka “**tev būs**” un “**tev nebūs**”, tad tās ir **Mīlestības izpausmes**, tad tas nozīmē, ka “Mēs esam Kopā”, “Mēs Tevi Mīlam”. Tad Bērnā nav vietas Naidam.

Tad, kad Bērns ienāk pasaulē, kurā viltotās “realitātes” līdzekļi un akcijas viņam visādos veidos demonstrē kopības ne-esamību, demonstrē, ka “katrs pats par sevi”, katrs pats pieņem “lēmumus”, “katrs dara kā viņam patīk”, “katrs pats izvēlas savu nākotni”, “katrs pats mācās vai nemācās savai nākotnei”, “ka nav pareizi – nepareizi, bet ir tikai individuālā – pārlicība”, **tad viņš ar to saprot**, ka tā ir pasaule, kurā nav Kopības, nav Mīlestības, kurā **viņš te nevienam nav vajadzīgs**. Tad, **kad Bērnā skolā saka “mēs tev dodam iespējas, bet mācīties vai nē ir tava izvēle”**, “kā mācīsies – tā dzīvosī”, **tad Bērns jūt**, ka te visiem ir vienalga, vai viņš te ir, vai viņa te nav – viņš te nevienam nav vajadzīgs – **neviens te viņu nemīl**.

Kad tas, kam jābūt Pienākumos Atbildīgam viņa attīstību nesošam, viņam saka “šodien mācīsimies to, ko tu un kā tu to gribi, tavos paša novērtējumos”, kad Atbildīgajam ir “sasietas rokas”, bet Pienākumam ir “apgriezti spārni”, tad Bērns ir atstāts savā vaļā un neaizsargātībā pret viltoto “realitāti”. Kad Bērnā saka – “mācīsimies rotaļās” un “dari kā tev vieglāk – nenopūlies un nenostreso”, “mēs esam vienādi – skolotāji esam tādi paši kā tu – bērni un bērni - tas ir labākais – būsim kā bērni”, tad Bērns saprot, ka te neviens viņam nedos izaugsmi, te viņš ir nolēmts palikt par pusfabrikātu, viņš nevarēs sasniegt savu iespēju augstākos horizontus, te nav ne vacāku, ne skolotāju – te viņš ir viens pats pasaulē un te viņam ir vienam pašam jācīnās par izdzīvošanu – te visi ir viņa pretinieki – konkurenti – te nav vietas Mīlestībai – **te ir Naida zona – te ir Naida geto spēles – skaļas un cietsirdīgas**. Kad viņa vecāki domā, ka “nu gan tu, bērniņ, mūs audzināsi”, tad Bērns saprot, ka vecāki viņam neko negrib mācīt, viņi neuzņemas Atbildību, atsakās no Tiesībām un bēg no Pienākumiem – viņi Nemīl šo Bērnu – neko negrib viņam dot.

Tad, kad “mūsdienīgajā” “audzināšanā” Bērns tiek izstumts no sabiedrības kopības, viņš tiek atstumts no Mīlestības.

Tad, kad ne-vīrišķīgie un ne-sievišķīgās Bērniem liedz ģimeni, Tēvu un Māti, tad viņš tiek atdalīts no Cilvēces un atstumts no Mīlestības.

Tad, kad “skolā” un “mājās” viņam ļauj “personību nesamaitājoši” brīvi izpausties tāpēc, ka “ar aizliegumiem neko nevar”, ir “bērnu tiesības” un virtuālā realitāte tiktāl

dezorganizē patieso realitāti, ka “vienmēr pirmais” radio jau stāsta, ka aptaukošanās cēlonis esot ģimenes kopīgās ēdienreizes, tad bērns no tā visa saprot, ka viņš te (*kā Kopības nesējs*) nav vajadzīgs, ka viņu te neviens nemīl, ka viņš te ir visu pamests “viens pats mājās” – viens pats svešā, vienaldzīgā un naidīgā vidē.

Visa modernā pedagogija, juvenālā justīcija, visas skolu, vecāku, bērnu un vecāku, “cilvēktiesību” reformas ir vērstas uz dehumanizāciju - tautas kultūru, sabiedrību un ģimeņu saišu graušanu, uz to lai dzimstošie Bērni te justos kā “svešie starp savējiem”, lai viņos ienāktu Naidis. Tad, kad Bērnā simtos dažādu veidu, tiek pateikts “tiek galā pats”, bērnam tiek atņemta Mīlestība un viņš tiek atvērts Naidam.

- **Viltotā (virtuālā) realitāte ir Naida vairošanas realitāte.**
- **Viltotā (virtuālā) realitāte neaprobežojas ar digitālās vides robežām.**
- **Viltotā (virtuālā) realitāte ir visa pretdabiskā mūsdienu Cilvēcisko attiecību vide.**
- **Viltotā (virtuālā) realitāte ir Naida vairošanas instruments.**
- **Tā saucamā “kompetencēs balstītā “izglītība”” ir viltotās (virtuālās) realitātes darbības instruments.**
- **Tā saucamā “kompetencēs balstītā “izglītība””, slēpjoties aiz “labus nodomus” nesošiem vārdiem, vairo sabiedrības sašķeltību, nevienlīdzību un galarezultātā naidīgumu.**
- **Tā saucamās “skolas” no gada uz gadu grimst skolēnu, skolēnu un skolotāju savstarpējas atsvešinātības, agresijas, cīņas un naida atmosfērā.**
- **Tieši tas pats notiek starp vecākiem, vecākiem un bērniem.**
- **No šīs pasaules aiziet Mīlestība – šajā pasaulē ienāk Naidis.**

4. turpinājums

Iezīmēsim dekorācijas, bet atcerēsimies, ka tās ir tikai daļa no esošās ainas – ir ārpus tā, šajā rakstā tā ierobežotības dēļ nepieminētas detaļas. Vēl ir jāatceras, ka jums redzamais ir tikai daļa no notiekošā. No vienas puses jūs redzat “aplus ūdenī” jau pēc akmeņa iekrišanas dīķī, bet no otras puses, tikai to, ko informācijas aģentūras un ziņu veidotāji jums rāda - ārpus jums rādītā paliek lielākā daļa notikumu – **ārpusē paliek patiesā notikumu sistēma.**

Visi zinām, kas ir troksnis. Tās ir skaņas, kuras mums liedz uztvert akustisko impulsu un paužu sistēmu – piesārņo klusumu un novirza akcentus. Vienkāršais troksnis “aizklāj” mūziku. Bet ir vēl cita veida troksnis – tas tā iekļaujas mūzikas rakstā, ka maina tā zīmējumu – melodiju, dinamiku un skaņu augstumus, un, lūk – kaut gan orķestris vēl turpina spēlēt iepriekšējo, mēs jau dzirdam pavisam citu. Tāds pats troksnis ir arī informatīvajā un sabiedrisko attiecību telpā.

Tam ir ilustrējošs piemērs.

Man gadījās būt gruzīnu un latviešu kopražojuma koncertā Siguldā koncertu namā ar tipiski angļu nosaukumu “Devons”. Par šo nosaukumu, protams, ir stāstiņš par devona ģeoloģiskā perioda iežiem, uz kuriem... blā-blā-blā. Katrai darbībai, katrai sacūkotai sienai, katrai kakai pudelītē, katrai idiotiskai izdarībai var piestāstīt kādu stāstiņu, kurš šo idiotisko, sacūkojošo darbību padara iluziori saturīgu. Tieši tāpat tagad Latvijā ir par vienu angļu zemes stūrīša nosaukumu vairāk un par vienu latviskuma pilienu mazāk. **Tas ir tāds modernais – mūsdienīgais patriotisms – “it kā cīnoties par vienu – pagulties zem cita”.**

- **Jurģi Latvijā ir nebeidzama kalpu tautas tradīcija.**
- **Venēcieši uztaisīja “latviešus”, bet neiemācīja būt tautai.**

- **Patriotisms dzimst ar saucieni – “dzīvību par tēvzemi”, bet uzraksts uz veikala durvīm – “ēd par Latviju” ir tā nepamanītās nāves nekrologs.**
- **Liberālisms ir patriotisma kaprācis.**
- **Šovinisms patriotismu padara par pašnāvību.**

Tad, lūk, koncerta anotācijā tika izziņots, ka koncertēs gruzīnu vīru vokālais ansamblis “Didgori” ar autentiskiem gruzīnu tautas un sakrālās mūzikas dziedājumiem. Man ļoti patīk koru daudz balsība, sakrāla un patiesi autentiska tautas mūzika, kāda it sevišķi ir dzirdama gruzīnu vīru specifiskajos dziedājumos. Tāpēc nolēmu paciest to, ka (*tobrīd man nezināmu iemeslu dēļ*) gruzīnu vīru ansambļa programmai ir pielipināta latviešu sieviešu vokālā ansambļa “Ēra” uzstāšanās daļa. “Ēra” dzied pārmoderni samākslotas un nu jau amerikāniski skanošas (*sakropļotas*) latviešu tautas dziesmu apdares. Tomēr, tā kā bija koncerta organizatoru solījums par šo grupu nodalīšanu atsevišķās koncerta daļas, nolēmu apmeklēt “Didgori” koncertu, jo bija iespēja nebūt “Ēras” klausītājam.

Tomēr, izrādījās, ka man nācās piedzīvot triju, sākumā likās nekā nesavienojamu parādību mikslis. Ejot uz tautas mūzikas koncertu, varēja sagaidīt, ka tas būs tautas kultūru un tautas tradīciju – arī valodas kupluma punkts. Tomēr, izrādījās, ka esmu nonācis totālā angļu valodas vidē, kāda varētu būt Anglijas pilsētiņā ar tās angļisko nosaukumu Devona. **Gruzīns stāvēja pie mikroфона un ilgi un diktī, klausītāju ļoti pozitīvi uzņemts, acīmredzami perfekti saprasts un atbalstīts, kaut ko angļiski stāstīja par Gruziju.** (*Arvien vēl nesaprotu kāpēc tautas autentiskās mūzikas autentiskajam atskaņojumam jābūt klausāmam caur elektronisku apskaņošanas sistēmu – varēja labi dzirdēt, cik ļoti tas, kas nāk no gruzīnu vīru balsīm, atšķirās no tā, kas bija dzirdams skaļruņos.*) Tā arī vēl tagad nesaprotu

- Vai valodu likums ir jau atcelts vai tam ir selektīvi diskriminējoša darbība?

Pēc tam krietni vēlāk tika improvizēta “intervija ar tulkojumu”, kas nekā neatcēla sākotnējo iespaidu – “gruzīni acīmredzot domā, ka ārpus Gruzijas visi runā tikai angļiski – angļi ir visur un visur ir Anglija”, kas šajā gadījumā Siguldas “Devonā” viņiem to uzskatāmi apliecināja. Šeit **skatītāji ar lielu apmierinājumu uzņēma iespēju pabūt angļu valodas vidē.** Tas Gruziju pārstāvošā ansambļa personā, manās acīs krietni pazemināja gruzīnus tāpat kā atkal apliecināja tā saucamo latviešu lumpenizēšanos naudas devēju priekšā.

Tālāk tika atņemta šī koncerta satura jēga – tika pasniegts mikslis no “Didgori” un “Ēras” nekā nesavienojamo un savstarpēji traucējošo dziedājumu kārtainā pīrāga. Tad, kad tiek veidota tāda materiāla kolāža (*no atsevišķiem, nesaistītiem materiāliem veidots jauns materiāls ar citu, izmantojamajos materiālos neesošu, jaunu jēgu*), tad vienmēr tam ir kāds pasākuma režisora nodoms – ir kāds viņam zināms, viņa ieprogrammēts pasākuma virsuzdevums.

Pārdomājot “Devonā” (*roka negrozās rakstīt Siguldā*) piedzīvoto, atmiņā atausa aina no 70-tajos gados Latvijā populārā amerikāņu mūzikla “Mūzikas skaņas”. Tā ir filma par laiku, kad nacisms ienāk Austrijā.

Notikumu centrā ir mūsdienīga Latvijas ģimenes aina. Bērni faktiski aug bez vecākiem, mātes nav, tēvs lielāko daļu laika ir prombūtnē. Bērni nepakļaujas audzināšanai – dara, ko grib un panāk katras guvernantes bēgšanu – ir moderni nepakļāvīgi un nepieklājīgi pret pieaugušajiem – izlaisti un izlaidušies. Tiek pieņemta jauna guvernante, kura, **labi manipulējot**, iegūst bērnu simpātijas – neaudzinot kļūst par viņu rotaļu biedreni un viņu uzvedībai piešķir normas statusu. Vēlāk caur daudziem piedzīvojumiem kļūst par bagātā tēva – sava darba devēja sievu. It kā banāls “pelnrusķītes” stāsts, bet tas, notiekot uz nacisma uzplaukuma fona, spilgti iezīmē arī Latvijā šodien notiekošo.

Filmā ir kāda programmatīva aina.

Tajā attēloti vienkārši tautas svētki. Vietējie iedzīvotāji sapulcējušies padziedāt, padejot, iedzert pa glāzītei un baudīt savstarpējo draudzību. Tad kāds jauns zēns uzsāk sirsnīgu dziesmiņu par dzimtās zemes skaistumu, tai pievienojas romantiskas meitenes balss, sāk vienoties tēvzemes apdziedātāju koris, kas pārāug par savas zemes patriotisko sargu maršu – dziedātāji sāk celties kājas, parādās karogi, tiek sveicienam gaisā izmestas rokas un mēs redzam, ka tā jau ir nacistu kolonu kārtošanās.

- **Tieši šis ainas scenārijs tika izspēlēts “Devonā”.**

No abām pusēm tika dziedātas senas dziesmas, daudzkārt stāstīt par Gruzijas zemes skaistumu, par to, ka tur galvenais esot vīns, kalni un minerālūdens, bet dāmītes no Latvijas, mūsdienīgās šamaniskās “kultūras” gaisotnē, uzstājās ar raganiskām bungu buramdziesmām (*mistika ir neatņemama nacisma sastāvdaļa*), tika slavēts latvju zeltu skaistums un abu grupu dalībnieku savstarpējā senā mīlestība, kas vienojot abas “tik daudz no viena pāridarītāja cietušās” tautas.

Tika stāstīts par gruzīnu vīru apģērbu, par tā militāro nozīmi un gruzīnu kareivīgumu. Pēc tam stāstījums pārgāja uz to, ka, lūk, Gruzija vēl šodien esot okupēta zeme, kura cīnoties pret lielo ļauno kaimiņu okupantu. Esot okupētas svētās Gruzijas zemes Abhāzijas un Osetijas “reģioni” – tā to tulkoja latvju zeltene.

Te mazliet jāpievēršas gruzīnu šovinismam.

Tas ir tieši tāds pat kāds ir japāņu, vācu, itāļu un visu citu tautu šovinizms. Japāņi par Cilvēkiem dienvidaustrumāzijā uzskata tikai sevi – visi pārējie esot dzīvniekiem piederīgi radījumi un tāpēc, kā nelietderīgi zemi izmantojoši, varot tikt iznīcināti, ko japāņi, kad ir tāda izdevība, vienmēr dara.

Arī Trešā reiha vācieši – nacisti Hitlera (*nu jau bērnu drauga*) vadībā to pašu ideoloģiju iznēsāja un pielietoja Eiropā - arī Latvijā. Arī latvieši viņu skatījumā nelietderīgi izmantoja labu, vācu fermeriem apstrādāšanai izdalāmu zemi. (*Ir naivi domāt, ka nacisms ir un šovinizms ir laikā ierobežota parādība. Ja vācieši to tā domāja un darīja vienreiz, tad viņi to tāpat darīs arī citā izdevīgā gadījumā – tāda domāšana izriet no viņu dvēseļu dehumanizētās dabas daļas.*)

Tieši to pašu sludina gruzīnu šovinizms. Gruzīniem jau izsenis viņi paši sev ir augstākas kārtas būtnes – “īstie un vienīgie augstdzimušie - kulturālie” Kaukāza iedzīvotāji, bet visi pārējie esot dzīvniekiem pielīdzinātie mežoņi, bez kultūras, goda un augstdzimības, kas tikai nelietderīgi aizņemot svēto Gruzijas zemi. Tāpēc gruzīniem vajagot atbrīvot šo zemi no tur mītošajiem mežoņiem un nodot to cienīgās gruzīnu tautas rokās. **Vēsturiski pārskatāmā periodā gruzīni ir izdarījuši etniskās tīrīšanas (kaimiņu slepkavošanas) akcijas. Pēdējais mēģinājums notika 2008.gadā ar uzbrukumu Chinvali – Osetijas galvaspilsētai, ko pārtrauca Krievijas armijas iejaukšanās.**

Vēl pēc kādām pāris dziesmiņām par vīnu un kaujas varonību, tiek taisīts kopsavilkums par latviešu un gruzīnu kopīgo sūro likteni okupācijā, par cīņu pret okupantiem un to, ka gan Gruzija, gan Latvija saka okupantus. Tad notika neoficiālās Gruzijas atbrīvošanās cīņu himnas dziedāšana un zāles celšanās kājās, kurā visi, kā uz skatuves esošie, tā tagad jau vienoti zālē kājās stāvošie, vienojās pretestībā okupantam. Vēl nebija gaisā izmesto roku un kāškrusta karogu, bet mana nojauta man saka, ka nu jau drīz... nu jau drīz. (*Visaplausiem suminātajā, starptautiski slavinātajā filmā “Džokeris” izceltajā vardarbības virzīšanā var redzēt, uz ko bīda “kompetencēs” dehumanizētos patērētājus.*)

Koncerta virsuzdevums bija skaidri saskatāms – vienu notikumu sajaukt ar otru un, pārbīdot akcentus, tautas mūzikas koncerta vietā (*aiz tā maskas*) **iesmērēt netīru NATO propagandas akciju**. Ir tāda aksioma – “ja nekur vairs nav bez tā, tad tas ir visur”.

- **Ja nekas vairs nav bez politiskās propagandas, tad viss pasniegtais ir jāuzlūko un pret to ir jāizturas kā pret politisku propagandu.**

Interesanta sakritība: amerikāņu mūziklu sauc “Mūzikas skaņas” un Latvijai no Maskavas centralizēti novadīto “neatkarību” – tās “atgūšanas” - Maskavas režisēto masu akciju Latvijā akcionāri sauc par “Dziesmoto revolūciju”.

Tāds, lūk, koncerts tādā “Devonā” un par tādu, lūk, šamanisma un nacisma propagandas tēmu “kad bērnu draugs ir tuvu klāt...”, kā to kristīgajā dziesmiņā dzied.

Šamaņu karš ar akadēmistiem sākās reizē ar akadēmistu rašanos. Pareizāk sakot, šamaņi akadēmistus vienmēr ir “turējuši īsā pavadā”. **Šamaņi radīja akadēmismu, kā materiālistisku masku savu slēpto tehnoloģiju masveida ieviešanai.** Šamaņiem vajadzēja paplašināt savu dzīves telpu – no tās izspiest antīkā Ideālisma paliekas, un to viņi izdarīja ar akadēmisma palīdzību, bet vienlaicīgi tas viņiem atnesa apdraudējumu, kuru viņi tagad slēdz.

Akadēmisms uzturēja Autoritāšu un mācekļu hierarhijas vertikālās saites. Tādas saites eksistēja visās Cilvēcisko apmaiņu sfēras. Labākais no Autoritātes plūda uz mācekļiem. Parādījās patiesas un vērtīgas autoritātes. Notika tas, kas vienmēr notiek Dabiskās Kārtības laukā (*Cilvēcisko apmaiņu vertikālitate ir Dabiskās Kārtības diktēta parādība*), tāpēc to nekavējās izmantot Ideālistiskā pasaule un tās sūtņi akadēmiskajā vidē.

Uz to šamaņi atbildēja ar “troksni”. Šamaņi radīja Autoritātēm līdzīgus informācijas avotus (*agrāk tos sauca par viltus praviešiem, tagad par simulakriem, manipulatoriem, sociālajiem tehnoloģijiem un viltus ziņām*), kuri katrs mazliet pārbīdīja Autoritāšu sūtījumu akcentus, bet, tā kā tādu trokšņotāju bija daudz, tad informatīvā telpa tika pārblīvēta kā ar dažādās pakāpēs sagrozītiem, tā arī pilnīgi pretrunīgiem sūtījumiem par vienu tēmu, kuros vairs nebija dzirdama patieso sūtījumu balss. Vēlāk šamaņi apkaroja un nomāca Autoritātes jēdzienu – “katrs pats sev bija autoritāte” un katrs varēja “kā autoritāte”, šamaņi pasludināja, ka neesot Īstenības un Patiesības – esot tikai viedokļi.

- **Nebija Autoritāšu – bija viedokļi.**
- **Šamaņi sagrava informācijas apmaiņas vertikālās plūsmas, bet atstātajās iesēdināja savas “dzeguzes”, kuras tagad uzklausi vertikālitates vērtībai uzticīgie.**

Tālāk šamaņi, informatīvās telpas pārstrukturēšanai atbilstoši korporāciju - šamanisma “cilšu” struktūrai, piemēroja haosa teoriju (*kuru vēlāk savā “darbā” demaskēja viens no tumšās hierarhijas darbiniekiem*). Tā sasniegšanai viņi iedarbināja globālo internetu, kas viņiem deva iespēju radīt plašas un (*šķietami*) nekontrolējamas horizontālās saites. Tas, protams, šajā horizontā ienesa pilnīgu haosu.

Internetā muļķis visbiežāk uzklausa muļķi, atrod un izvēlas vieglāk “sagremojamo”, pa “centriem asāk sitošo” un sev radniecīgāko. Ar horizontālo saišu pastiprinājumu – “brīvu informācijas apriti” “Cilvēktiesību” garā, tika piebeigtas pēdējās vertikālitates paliekas. Tagad lielākais un skaļākais muļķis ap sevi pulcē sev atsaucīgos muļķus “sektājus”. Lielākais muļķis kļuva par “viedokļu līderi”. **Pārzinot muļķu “vērtības”, muļķiem tika radīti – piegādāti viņu muļķības viedokļu līderi.**

- **Interneta galvenais sasniegums ir tas, ka tika likvidēts Īstā, Patiesā un pareizā jēdziens.**
- **Internetā ir tas, ko propagandē Kristīne Paisums: “nav pareizi, nepareizi, ir tikai viedoklis (*profesionālā pārlicība*)”.**

- Tā saucamā “kompetencēs balstītā “izglītība”” ir tikai internetvides horizontālo saišu trokšņa projekcija “skolu” vidē.

Tomēr “tur ārpusē ir patiesība”, kura visādos veidos iespiežas šajā troksnī. Horizontālajās saitēs cirkulē arī patiesa informācija un arī haosā atjaunojas “kārtība” – veidojas muļķu – viedokļu līderu hierarhijas. Uz to šamaņi atbild ar horizontālo saišu pietrokšņošanu – tiek radīti daudzi pretrunīgu un maldinošu ziņu avoti un nepatiesas ziņas, **kuras no vienas puses apkaro patiesās, bet no otras puses, pie noteiktas auditorijas apstrādes, dod iespēju nepatieso viņu uzdot par patieso, bet patieso par nepatieso.** ASV ir radīta datorizēta “feiku mašīna – nepatiesu ziņu ģenerēšanas programma”, kura rada patiesībai līdzīgas melu ziņas, kuras tagad tiek izplatītas visos ziņu kanālos. (*Atcerieties šo faktu – pie tā mēs vēl atgriezīsimies*)

Vēlāk, atbilstoši haosa teorijas mērķiem, šis informatīvais haoss tiek strukturēts jaunā – “burbuļu” veidā, kurā katrs muļķis tiek turēts viņa “burbulī” – viņam un viņa “kompetencēm” radītā iluzorā kompetenčprietiekamības pasaulītē. Tagad troksnis kļūst par pamattēmu – tagad simfonija tiek sadalīta atsevišķu instrumentu “burbuļu” tēmās, kur katra “burbuļa” tēma tiek uzturēta neatkarīgi no citos “burbuļos” notiekošā, kas kopumā veido un uztur simfonijai pretējo – troksni - kakofoniju.

- Tā saucamā “kompetencēs balstītā “izglītība”” ir sabiedrības pārstrukturēšana atbilstoši principam “burbuļi burbulī”.
- Kompetenčošana ir “burbuļošana” – “burbuļu pūšana” – kakofonija izglītības vietā.

Ja kāds to vēl atceras, tad Latvijā, tāpat kā tolaik citur pasaulē, notika cīņa pret sektantismu, pret totalitāro sektu uzmācību. (*Atcerieties šo faktu – pie tā mēs vēl atgriezīsimies*) Bija daudz stāstu un materiālu par to, kā tajās aiz moderno psiholoģisko treniņu, meditāciju un pseidoreliģiju maskām notiek Cilvēku apstrāde, zombēšana, psiholoģiska un materiāla paverdzināšana. Bija speciālistu publikācijas par to, kā pazīt sektantus, viņu ideoloģijas uzstādījumus un metodes, ar kurām tiek apstrādāti sektā iesaistītie. Tika stāstīts, kā sektanti iesaista bērnus un caur viņiem arī bērnu vecākus. **Tika stāstīts par to, kā pasargāt savus bērnus no tādu sektantu darbības, no bērnu smadzeņu skalošanas un bērnu samaitāšanas sektās.**

Tad tas viss kaut kur pieklusa un nu jau valsts radio “ģimenes studijā” sajūsminātas jaunas samurrājušās dāmītes stāsta, kā viņu mazuļa dzīve jaunajā alternatīvajā bērnudārzā viņām atver acis uz citu dzīvi un kā viņi mājās tur visu pārkārto atbilstoši šai jaunajai dzīvei un tās kosmiskajiem, “atverošajiem” un visādi citādi iejūsminošajiem principiem. Tad nāk kompetenčotāji un savos par valsts naudu izdotajos, aiz liekvārdības sēnalām aizslēptajos dārgajos veco “divriteņu izgudrojumos” to, kas nav nekas sevišķs, ir sen zināmas sistēmas elements, ar savu “fāzes nobīdi” tagad uzdod par to, kas esot kaut kas liels un varens. “Viss jaunais esot sen zināmā plaģiāts.” (*Arī tā ir reformas naudas sadalīšana draugu un sektantu starpā.*)

Savulaik, sabiedrību brīdinot, stāstīja par metodēm ar kādām zombē neuzmanīgos – lētticīgos pieaugušos un ziņkārīgos – lētas konfektes un izpriecas kāros bērnus. Tagad, kad skolotājs nonāk kompetenčotāju seminārā, viņš tur saskaras tieši ar tām pašām agrāk nopeltajām sektantu sektās pielietotajām sociālo tehnoloģiju praksēm un tekstiem.

Seminārā sektants – kompetenčotājs tā arī stādās priekšā, kā “sociālais tehnologs” (*90-tajos gados to sauca par Deila Kārnegī bīdīto manipulāciju*) un, pēc klasiskas klausītāju nogurdināšanas, sāk viņu pāraudzināšanu.

“**Bērns** esot biznesa (*spekulācijas*) attiecībās – **kalpojot savam ķermenim**, kalpojot vecākiem un esot piemērs līdzilvēkiem, no kura tie mācoties. **Skolotājs neesot durvis uz Zināšanām**. Tādu alternatīvo durvju esot daudz. Tagad skolnieki mācoties citādi. Esot jāmacās kā bērniem. **Nevajagot nodarbināt prātu** – neesot jāanalizē – esot jāuztver ar sajūtām. Prāts ierobežojot un maldinot, bet sajūtas atverot un mācot. **Skolotājs neesot gudrāks par bērnu – skolotājs neko nemācot** – skolotājs esot tāds pats bērns, kurš priecājoties, ka esot tāds pats kā visi citi bērni – priecājoties, ka būšana šajā pasaulē esot prieka augstākais sasniegums.”

Tālāk viņš saka: “Agrāk uztraucos, ka manu vārdu neatceras, bet tad es sapratu, ka esmu brīvs – varu būt jebkurš cilvēks pasaulē. **Aizmirstiet savu vārdu, aizmirstiet, ka esat vīrietis vai sieviete, aizmirstiet savu lomu ģimenē, savus pienākumus un atkarības no citiem cilvēkiem, aizmirstiet, ka esat skolotāji, aizmirstiet, ka jums kāds ir jāmaca vai jāizrāda uzvedības traucējumi**. Jūs neesat labāki un zinošāki – jūs kopā ar bērniem kāpjat kalnā – jūs mācāties no bērniem un priecīgi saņemat viņu jums mācīto.”

Tas ir tikai viens piemērs – vairāk nevajag – visi pārējie ir tam savā būtībā analogiski, kā ūdens pilieni savā saturā nes vienu un to pašu ūdeni. **Tās sociālās un psiholoģiskās apstrādes metodes, kuras tika pielietotas agrāk apkarotajās sektās, tagad šo sektu audzēkņi pielieto savos kompetenču semināros**. Un viņi paši atzīst, ka aiz viņiem jau nāk nākošais kompetenčuotāju vilnis ar dzelžaināku plašāka haosa tvērienu un vēl smagāku zombēšanas – dehumanizācijas programmu.

- **Tagad aicinājums – sargiet bērnus – neļaujiet viņus ievilkt sektās ir bezjēdzīgs – tagad viņi katru dienu iet uz viņiem obligāti apmeklējamu sektantiskas zombēšanas procedūru “kompetencēs balstītajā “izglītības” iestādē.**

5. turpinājums

Un tagad “atgriezīsimies pie mūsu auniem” – “feiku mašīnām” un sektantiem. Te mums ir vienojošu pazīmju apvienota parādību kopa. Sāksim no vienkāršākā. Uzstādīsim jautājumu:

- Kas ir saskarsme Cilvēkam ar Cilvēku vai ar Cilvēku grupu, Cilvēku grupu saskarsme ar citām grupām?
- **Saskarsme ir kopības sākšanas un uzturēšanas līdzeklis.**
- **Saskarsmes iekšējais saturs ir kopības uzturēšana.**

Un te ir cits, ar iepriekšējo saistītais jautājums:

- Kas ir manipulācija?
- **Manipulācija ir savtīgu egoistisku mērķu vadīta saskarsmes imitācija.**
- **Manipulatora egoisms, noārdot kopību, manipulatoru pretstata manipulējamajam.**
- **Manipulācijā nav saskarsmes kopības uzturēšanas satura.**
- **Manipulācija ir tukša saskarsmes čaula bez saskarsmes satura.**
- **Manipulācija ir parazitisms saskarsmju telpā.**
- **Ar manipulāciju no saskarsmju telpas izspiež saskarsmes.**

- **Parazīti iznīcina saskarsmes.**

Tagad varam jautāt tieši:

- Kas ir sociālais tehnologs?

- **Sociālais tehnologs ir manipulators.**
- **Sociālās tehnoloģijas ir manipulācijas sabiedrisko attiecību laukā.**
- **Sociālās tehnoloģijas ir sociālo attiecību ietekmēšanas prasmes – darbību čaulas, no kurām ir izņemts šo prasmju saturs – kopības uzturēšana.**
- **Sociālās tehnoloģijas ir saskarsmju parazītu invāzijas līdzekļi.**
- **Sociālās tehnoloģijas ir dabisko sociopsiholoģisko procesu aizstāšana ar mākslīgi radītām pretdabiskām parazitēšanas manipulācijām.**

No tā varam pāriet pie āmurikāņu izveidotās informācijas apstrādes, ziņu veidošanas un pārveides par viltus ziņām programmas - “feiku mašīnas” un tās ķīniešu analoga – “mākslas mašīnas”. Te mums ir jautājums:

- Kas ir ziņa, ziņu izplatīšana un žurnālistika?

- **Ziņa ir notikuma apraksts, ar kuru maina saskarsmē esošo zināšanas par notiekošo.**
- **Ziņu izplatīšana ir saskarsmes veids, ar kuru panāk kopīgas zināšanas par notiekošo.**
- **Žurnālistika ir saskarsmes prasmes izmantošana ziņu izplatīšanas laukā, ar kuru maina saskarsmē esošo zināšanu apjomu, reakcijas un novērtējumus par apkārt notiekošo.**

No tā izriet “jautājumi” par žurnālistikas neatkarību tur, kur tiem maksā algu par saskarsmēs esošo zināšanu apjoma, reakciju un vērtējumu maiņu un žurnālistikas izmantošanu sociālo tehnoloģiju manipulācijām. Te acīmredzot bez jebkādam definīcijām ir skaidrs, ka žurnālistika var tikt un tiek izmantota tādām manipulācijām visur tur, kur ir tādās manipulācijās ieinteresētie manipulatori.

- Kas ir tas, kas tādā gadījumā nonāk saskarsmes telpā?

- **Žurnālistika, no kuras ir izņemts ziņu izplatīšanas un ziņu patiesais saturs, ir manipulācijas ar saskarsmē esošo apziņu – maldināšana ar mērķi panākt manipulatoram vai manipulācijas pasūtītājam vēlamo manipulējamā zināšanu apjomu, saturu un reakcijas.**

- Ar kādiem līdzekļiem žurnālistikai atņem tās saturu?

Žurnālistikai saturu atņem ar viņu izplatīto ziņu nomaiņu pret viltus ziņām, ziņu slēpšanu vai tendenciozu - melīgu ziņu pasniegšanu un interpretāciju. Līdz ar to tāda žurnālistika beidz būt žurnālistika, žurnālisti vairs nav žurnālisti, bet meli – manipulatori un viņu izplatītās ziņas tagad ir meli un viltus ziņas – maldināšana un maldu radīšana saskarsmē esošajos.

- **Viltus žurnālistika – žurkālistika ir parazitēšana ziņu laikā.**

- **Viltus žurnālists – žurkālīsti ir saskarsmju parazīti.**
- Kurā brīdī ziņas kļūst par viltus ziņu?
- **Viltus ziņa ir notikuma apraksta forma – čaula bez patiesā notikuma satura.**

Kā redzam, tad žurnālistikai ir liela līdzība ar izglītību, bet par to vēlāk.

- **Viltus ziņa ir troksnis ziņu izplatīšanas saskarsmēs.**
- **Žurnālistikas izmantošana manipulācijām ir trokšņošana saskarsmju telpā.**
- **Viltus ziņu troksnis ir līdzeklis parazitēšanai ziņu laukā.**
- **Ar viltus ziņu izplatīšanu no saskarsmēm izspiež patiesību.**

Nesen pienāca patiesa ziņa par to, ka ķīnieši ir radījuši āmurikāņu “feiku mašīnas” analogu mākslas laukā – “mākslas mašīnu”. **Tā ir sevi apmācoša datorprogramma, kura ģenerē Cilvēku un orku gleznām līdzīgus priekšmetus.** Tā ir spējīga radīt kāda zināma Mākslinieka tehnikā, formā un sižetos viņa darbiem līdzīgus izstrādājumus. Tie nav darbu viltojumi vai to kopijas – tie ir **it kā** tā Mākslinieka, viņa tehnikā radīti jaundarbi.

Tā pati datorprogramma var “radīt jaunus māksliniekus” un ģenerēt speciālistu novērtējumā “augstvērtīgu abstrakto mākslu”. Šī datorprogramma esot sākusi savu pašapmācību ar vienu “baudāmu” izstrādājumu no desmit, bet jau dažu mēnešu laikā tā ir panākusi līmeni, kurā katrs tās veidojums esot baudāms – tiesa gan pagaidām tikai mākslas skolas absolventa līmenī. (*Speciālisti atzīst, ka Limbažu mākslas skolas absolventei Kristīnei Geimurei studijas Mākslas akadēmijā nebija vajadzīgas – viņas darbi, kā saturā, tā arī formā, ir nobrieduša Mākslinieka darbi.*)

Datorprogrammas radītāji stāsta, ka programma esot agrīnā pašattīstības sākuma posmā un esot redzams, ka tai esot liels attīstības potenciāls. Šī datorprogramma – **tās pielietojums ir vienkāršs komerciāls pasākums** – caur speciālu viedtelefona aplikāciju varēšot pasūtīt vecmeistara, mūsdienu mākslinieka vai abstraktās “mākslas” “orgināldarbus”. Tas būšot lēts un ātri (*katrs darinājums prasot tikai dažas stundas*) ikvienam pieejams “mākslas” darinājums. Paši datorprogrammas radītāji un īpašnieki atzīst, ka **šajos izstrādājumos ir visas pasūtītā Mākslinieka un mākslas virziena darbu tehniskās detaļas, bet nav to satura.** (*Mākslas mašīnai nepatīkot attēlot Cilvēkus un ainavas, bet tā labprāt “zīmē” arhitektūru un dzīvniekus – it sevišķi kaķus.*) Saturu šī “mākslas mašīna” neradot, bet toties to atsvērot tās ražojumu lētums un visiem pieejamība.

- Kurš gan atteikšoties no iespējas par nelielu samaksu savā dzīvoklī izvietot vecmeistara vai modernā “mākslinieka” stila darbus?

Te nu ir jautājumi:

- Kas ir Māksla?
- Kas ir Mākslinieka darbu padara par Mākslas darbu – Mākslas priekšmetu?
- **Māksla ir saskarsme, kurā, ar dažādu saturam atbilstošu materiālo līdzekļu palīdzību, Mākslinieki saviem saskarsmes biedriem sniedz darba Idejisko saturu – viņus iesaista kopīgā Idejas uztveres pārdzīvojumā.**
- **Mākslinieka darbu par Mākslas priekšmetu padara tā Idejiskais saturs un saturam atbilstošu formu un materiāla pielietojums.**
- Kas tādā gadījumā ir šīs “mākslas mašīnas” ražojumi?

Tie, mums saprotamu iemeslu dēļ, ir mākslai līdzīgi – tās tehnisko čaulu nesoši, bet bez Mākslas satura esoši – tukši ražojumi. **Tā ir manipulācija mākslas darbu pieprasījuma saskarsmēs un troksnis Mākslas telpā.**

- **“Mākslas mašīnas” darinājumi ir Mākslas deģenerācija un vērtības devalvācija – Mākslas telpas degradācija, ar kuru neīsto uzdod par īsto – ar neīsto aizstāj – izspiež īsto.**
- **“Mākslas mašīna” ir parazitē Mākslas telpā.**

Ja mēs palūkosimies uz tā saucamo “laikmetīgo – mūsdienīgo – nepieradināto – citādo un kā tik vēl tagad saukto “mākslu””, tad **tur mēs redzam tādus pašus “mākslas mašīnu” ražojumus – bezsatura čaulas** – troksni Mākslas vietā, ar kuru noārda Cilvēku saskarsmes kopību Mākslā. Tādu Mākslas vērtību devalvējošu troksni taīsa ar neatbilstību ienešanu Mākslas telpā un tās sapludināšanu ar tās norisēm neatbilstošu vidi un apstākļiem, ar tā, kas nav un nedrīkst tikt uzdots par Mākslu par tādu tiek uzdots. Tādas divkājainas “mākslas mašīnas” ir Mākslu iznīcinoši Mākslas telpas parazitēti.

Mēs visi pazīstam tādu manipulācijas veidu kā sektantisms.

- Kas ir sekta?

- **Sekta ir manipulācija Cilvēku saskarsmēs ar Garīgo pasauli, kurās īstu Ideju aizstāj ar tās surogātu.**
- **Sekta ir parazitēšanai piemērotu Garīgās dzīves ilūziju radīšanas rezultāts.**
- **Sekta ir Garīgo dzīvi iznīcinošu parazitēšanu uz kundzēšanās Garīgās dzīves laukā.**

- Ar ko manipulē sektā?

Katrā reliģijā ir tās Idejiskais saturs un šī satura ietērpis – Tradīcija, simboli un reliģijai piederīgo savstarpējā saskarsme, kurā notiek reliģiskais darbs – Cilvēka apziņas maiņa – tuvināšana Reliģiskās Idejas nestajam Ideālam. Tādā darbā Cilvēks saņem sava Garīgā Vadītāja dotās ziņas par Idejas saturu – Ideālu un to, kā šo Ideālu sasniegt, kā arī pieliek pūles ziņu realizācijai – sevis tuvināšanai reliģiskās Idejas nestajam Ideālam. **Ar to reliģiskais darbs līdzinās mācību darbam skolās un Garīgais vadītājs līdzinās žurnālistam vai skolotājam.**

- **Sektā manipulātori sektantus nodala no galvenā reliģiskās darbības lauka un ar viltus ziņu izplatīšanu, sektantu saskarsmēs atstājot reliģiskās dzīves simbolus un tradīcijas, no tām izņem to Idejisko saturu, līdz ar to reliģisko darbu padara bezjēdzīgu vai pavērš pretējā virzienā – Cilvēka apziņu attālina no Idejas nestā Ideāla.**
- **Sektā manipulātori, saglabājot reliģiskās dzīves ārējo čaulu, no tās izņem tās saturu – reliģisko darbu.**
- **Sekta ir Cilvēku reliģiskās saskarsmes čaula bez iekšējā satura.**
- **Sekta ir troksnis reliģiskajās saskarsmēs.**
- **Sekta izspiež īsto reliģisko darbu un īstās reliģiskās saskarsmes.**
- **Sekta ir parazitēšanas uz Garīgā darba ilūzijas.**

Un te nu tagad ir jāatceras Kristīnes Paisumas par kompetencēs balstīto “izglītību” teiktie vārdi: **“Ak, mīlās, mācību saturs vairs nav pirmajā plānā!”** Šajā vietā es to precizētu tā – **ar manipulāciju**, kuru sauc “kompetencēs balstītā “izglītība””, **atstājot mācību darbam līdzīgus elementus, no izglītības ir izņemts izglītības saturs**. Par to nav jābrīnās - Latvijā skolotāji vienmēr kazu stūrgalvībā jautā par darba algu pielikumu un tāpēc aitu lēnprātībā pieņem katru izglītības satura likvidēšanas reformu.

Ar klusētāju kluso piekrišanu ir izdarīts noziegums – dehumanizācija – izglītības likvidēšana un izglītības aizstāšana ar tai pretējo – bērnu samaitāšanu, pavešanu netiklībā un Cilvēka galvenās Vērtības – Saprāta atņemšanu, ar ko bērnus padara par manipulatoriem izmantojamiem, pretoties nespējīgiem lopiņiem. Tādā kārtā, paši esot arī savas darbības upuri, skolotāji ir savas tautas galveno Vērtību likvidatori un Tautas nodevēji. Tie, kuriem bija uzticēta Cietokšņa vārtu apsardze un Vērtību aizsardzība, par “lēcu virumu” domājot, ir atvēruši sargājamā cietokšņa vārtus, bet Vērtības izmetuši dubļos – patiesi orku cienīga rīcība! Ne velti ir tāda rūgta pieredze – “ar zeltu apkrauts ēzelis atver katra cietokšņa vārtus”.

- Uz “kompetencēs balstīto “izglītību””, nomainot jēdzienus “relīģija” un “relīģiskais darbs” ar jēdzieniem “izglītība” un “mācību darbs”, attiecas viss par sektu teiktais.
- **Likvidējot skolu, likvidē reliģiju.**
- **Šamaniskais sektantisms ir reliģijas antipods.**
- **“Kompetenču “izglītība”” ir izglītības antipods un parazītu invāzijas instruments izglītības laukā.**
- **“Kompetencēs balstītā “izglītība”” ir izglītību iznīcinošu parazītu uzkundzēšanās izglītības laukā.**

Un tā nu mums ir četras, savstarpējās pazīmēs radniecību uzrādošas Cilvēcisko saskarsmju izkropļojumu – manipulāciju parādībās. Tās ir - viltus “ziņas”, viltus “māksla”, viltus “relīģija” un viltus “skola”. **Tās vieno šo parādību formu – čaulu satura trūkums, to izmantošana manipulācijām, destruktīvā darbība un attiecīgo nozaru darbinieku līdzdalība šo destruktīvo parādību tapšanā.** Katrā gadījumā no katras saskarsmju jomas tās saturs ir izzudis ar katrā nozarē iesaistīto Cilvēku līdzdalību. Katrā jomā to par tukšu čaulu ir padarījuši paši par žurkālīstiem kļuvošie žurnālisti, orkos pārtapušie mākslinieki, par sektantiem palikušie Garīgie vadītāji un par klauniem pārtaisījušies skolotāji..

Visas četras jomas apvieno vēl kāda kopība. Tās visas ir viegli datorizējamas – atdalāmas no dārgi izmaksājošiem izpildītājiem – Cilvēkiem. “Feiku mašīna”, internetkomentāru boti un internetvīrusus ģenerējošas programmas ir ātrākas un kopsummā lētākas – rentablākas par attiecīgajā nozarē nodarbinātajiem Cilvēkiem. Tagad žurkālisti nav principiāli svarīga manipulācijas detaļa un totālajā manipulāciju pasaulē var būt brīvi – bezdarbnieki. **Žurnālisti, likvidējot žurnālistiku, ir sevi padarījuši par dehumanizācijas sistēmai nevajadzīgiem žurkālīstiem.**

Mākslinieki paši, atkrītot no Mākslas Garīgā Avota un Idejas satura, gadsimtu gaitā Mākslu ir piezemējuši, padarījuši formālu, atdalījuši no Debesu pasaules, Cilvēka Saprāta un Jūtu Gaismas. Viņi to ievēl materiālo formu atrādē un Idejiskā tukšībā, ar ko darba materiālu un formu paceļ pār saturu, līdz tie savā “mūsdienīgumā un laikmetīgumā”, kļūst pilnīgi bezsaturīgi. Tagad šo bezsaturīgo formu var apstrādāt datorprogramma. Tā to var izdarīt ātrāk, lētāk un rentablāk – tai nav jāēd un jāģērbjas, nav vajadzīgs dzīvoklis. Tā saviem īpašniekiem nes lielāku peļņu. **Orks ar savu dārgo atkritumu var būt brīvs tur, kur to pašu kaku var nopirkt lētāk.**

“Mākslas mašīna” ģenerē ne tikai priekšmetus, bet arī to “radošās personības” un viņu dzīves – viltus ziņas par viņiem un viņu dzīvi viņu mākslas pasaulē. Tā ir virtuālās “mākslas” pasaules taisīšana, tādas pasaules taisīšana, kurā “mākslinieks” – orks vairs nav vajadzīgs – **orks var iet stāstīt par savu slaveno paklīdzēņa pagātni.**

Lai piedalītos sektā, lai noskatītos un noklausītos šamani, ekstrasensu, “dziednieku”, sludinātāju vai baznīcas sprediķi, nav jāiziet ārpus mājas, uzklausāmais objekts jāpazīst un nav jāsatiek “tiešsaistes saskarsmēs”. Nav jāiziet ārpus mājas – “dievkalpojumu” un sektanta sludinājumu, vai šamaņa buršanos var noskatīties TV, uz sava dīvāna ar popkorna bļodu klēpī zvilnot. Tagad to var izdarīt **jebkurā sev ērtā** laikā un vietā. Var ieiet attiecīgajā interneta vietnē un no tās arhīva izvēlēties **jebkuru sev tobrīd interesantu** sprediķi (*nākotnes “skolas” modelis nākošajā kompetenču veidošanas vīlnī*).

Internetvidē var izveidot jebkuru virtuālu šamaņa jurtas, sektas sludinātāja troņa vai baznīcas interjeru, kurā katrs var ievietot savu virtuālo šamani – dziednieku, evaņģēlistu sludinātāju, “skolotāju pie tāfeles vai zaļā pļaviņā”. Viens tāds šamanis – sludinātājs – “skolotājs” var sev izveidot cik patīk daudz virtuālo personāžu. Tā viņš var “pieņemt” cik patīk daudz apmeklētāju. Sektai – “skolai” vairs nav vajadzīgas telpas un reāli sludinātāji – klauni. Viņiem nav jāmaksā darba algas un nav vajadzīgas sociālās garantijas, nav vajadzīgas viņu “mācību” iestādes un diplomu. Viņu “mācību” programmas var akreditēt centralizēta (*arī datorizēta*) “akreditācijas aģentūra” – kaut kas līdzīgs datorizētam “uzņēmumu reģistram”, kurš darbojas datorizēta “ministru kabineta” noteikumos uz datorizētas (*ar kolosālu rentabilitāti un ātrumu likumu pieņemšanā*) “Saeimas” pieņemto un datorprogrammas - “prezidents” izsludināto likumu pamata (*kā saprotat, arī tas viss kopā ar valsts saturs zudumu sen zaudējis savu iecerēto jēgu*).

Katrs tādām šamanim – klaunam “sekotājs” to dara pats savā dzīvoklī no sava gadžeta un apmaksu par pakalpojumu (*kontakts ar “valsti” un “izglītība” ir obligāti saņemams pakalpojums*) var izdarīt ar internetbankas vai citu instrumentu palīdzību. Var iet vēl soli tālāk – katrs “sekotājs” savu sludinātāju – klaunu - prezidentu var uzklausīt ietērtu sev patīkamā komfortablā vidē, apģērbā un izskatā, kā Pamelu Andersoni pludmalē, Ričardu Gīru pie kāzu altāra vai hobitu, Lēdiju Gagu vai kādu citu riebekli viņa alā uz kaulu kaudzes. Ļoti populāri būs vampīri, zombiji, staigājošie miroņi un citi tagad “skolu” atbalstītie helovīnu personāži. Tā būs ļoti rentabla un nodokļu maksātājus maz apgrūtināša, bet budžetu atslogojoša “skola”, “skolotāji” un “valsts”.

Dzīvie šamani – sludinātāji – klauni varēs būt brīvi kā putni gaisā. Tādu nākotni kompetenču veidotājiem un viņu kompetenču veidotājiem sniedz bezsaturs čaulu virtualizācijas iespējas.

- **Parazītisms, nopostot savu parazitēto vidi, izbeidz arī pašu parazitētu dzīvi.**

6. turpinājums

Visi zin par “breksitu” tāpēc, ka par to daudz un plaši runā, bet par to daudz un plaši runā tāpēc, lai visi to zinātu un par to runātu, bet nezinātu, neredzētu un nerunātu par citu – par kopsakarībām un to, uz ko tās ved.

Pati Anglija ir tam uzskatāms piemērs.

Anglijā nevienā iedzīvotāju slānī ne vienā jautājumā nav vienotības. Te ir visu karš pret visiem. Ja ir kāds viedoklis, pozīcija un attieksme, rīcības iniciatīva, tad turpat blakus ir cits tam pretējais un vēl arī trešais vai ceturtais, kas paralizē jebkuru konstruktīvu rīcību. Viss izplūst tukšā savstarpējo viedokļu, ietekmju, uzskatu un **izglītības līmeņu resursu** cīņā.

Angļi ir sastrīdējušies ar visiem, ar ko vien tiem ir diplomātiskās attiecības. Viņi ir iesaistīti graujošās darbībās pret valstu likumīgajām valdībām un manipulācijām ar valdību locekļiem (*korupcijā*) un atklāta apmelojošu feiku organizēšanā, ar kuriem ceļ nemieru, kā šajās valstīs, tā visā pasaulē. Visi noteiktu atceras “Berezovska pašnāvību”, “Skripaļu lietu” un bēdīgi slaveno “Balto ķiveru” uzdarbošanos Sīrijā – angļu specdienestu un armijas speciālo vienību operācijas Lībijā un Sīrijā. Tieši šobrīd atkal ir pacelts jautājums par nepamatotu angļu armijas vardarbību Irākā un Afganistānā – mierīgo iedzīvotāju slepkavībām. No cietušo radniekiem ir saņemti 3000 iesniegumi.

Pašā Anglijā bezkaunīgi darbojas ASV augstākās amatpersonas, Gejropas aģentūras, Soross un citi lielbagātņiki. ASV dod “vadošus norādījumus” valdībai, bet “Soross un draugi” dara visu, lai izgāztu breksitu. Pret breksitu Anglijas teritorijā darbojas kā Berlīnes, tā Francijas un Briseles aģentūras. Anglijas apakšpalātas locekļi konsultējas šo valstu vēstniecībās, kur saņem vadošus norādījumus breksita apturēšanai.

ASV “medicīnas” kompānijas noskatījušas angļu nacionālo veselības aizsardzības sistēmu, kuru pārņemot, var izlaupīt šo angļu dzīves lauku. Praktiski visa Anglijas rūpniecība ir pārdota ārzemju kompānijām – pašamāju kompānijas nav spējīgas darboties, bet ārzemnieki visu peļņu izved no valsts. Anglijas bankas saņem milzu dotācijas, kuras, tā vietā, lai naudu ieguldītu valsts ekonomikas reālajā sektorā, izlieto “ātrās naudas” spēlēs valūtas spekulāciju biržās. Tādu spēļu zaudējumus sedz ar valsts (*nodokļu maksātāju*) dotācijām, bet peļņu nogulda savās kabatās.

Anglijā, tāpat kā visā Gejropā, valda milzīgu apmēru “likumīgā” korupcija, kas tiek noformēta dažādu valsts programmu, aģentūru, kampaņu, projektu un fondu darba veidā. Viss ir “likumīgi”, bet notiek koruptīva darbība visos valsts līmeņos – budžeta sadalīšanā pa savām kabatām.

Valstī ir dezorganizēta policija un armija, valsts iedzīvotāji (*te nav runa par veco lielbagātņiku un aristokrātu dzimtu bērniem*) saņem izglītības surogātu, kas nedod iespēju uzturēt jau esošo tehnoloģiju līmeni, nemaz nerunājot par kaut kā jauna celtniecību. Kā glābiņš tiek iegalvota Cilvēka darba aizstāšana ar visu jomu datorizāciju un “viedošanu”. Praktiski visas Anglijas atomelektrostacijas ir novecojošas tiktāl, ka ir jāslēdz. Valsts enerģētika ir uz sabrukuma robežas arī tāpēc, ka Ziemeļjūras naftas un gāzes resursi ir praktiski izsmelti – izrādījušies mazāki par cerētajiem un jaunajā U. fon der Leienas projektā Gejropā sākot ar 2022.gadu netiks atbalstīta nekāda no zems dzīlēm iegūtā enerģijas resursa izmantošana – arī gāze nē (*ko tad mēs Latvijā darīsim?*).

Valstī valda izglītības un interešu trūkums, alkoholisms un nabadzība. Tikai oficiālie dati vien stāsta, ka 4 miljoni bērnu spiesti badoties un tikpat daudzi pieaugušie regulāri saņem pārtikas paciņas. Vēl vairāk ir tā saucamo “darba trūkcietēju”. Tie it Cilvēki, kuri par regulāru darbu savās darba vietās saņem tik zemu atalgojumu (*arī pensiju pensionāri*), ka nav spējīgi ar to apmaksāt komunālos maksājumus, “medicīnas” pakalpojumus un nopirkt ikdienas pārtiku – ir spiesti taupīt visur uz visa rēķina, tajā pat laikā, kad neliela pārbagātņiku un baņķieru grupa ar karaļnamu priekšgalā, kļūst aizvien bagātāki.

Un te nu, nākošā paskaidrošanai, ir vietā citāts no Skolotāja Ilariona vēstules:

“Nevar būt piedošanas un attaisnojuma, kad milzu naudas summas burtiskā nozīmē ir izmestas vējā – tiek tērētas milzu katedrāļu, piļu un izklaides vietu celtniecībai, kā arī greznumlietu iegādei. Es saku “izmestas” tāpēc, ka “ne akmens uz akmens” nepaliks, kad iznīcībai nolemtajām zemēm pārbrāzīsies tādu netaisnīgu kapitālu uzkrājumu rezultātā nobriedusī cilvēku masu viesuļvētra.”

Skolotāji skata plašumā un tālumā.

Dehumanizācija – lumpenizācija ir mērķtiecīga manipulatoru darbība. Tā viņiem dod kontroles ilūziju pār lumpenizējamajiem. Kontroles ilūziju tāpēc, ka **ekonomiskās stabilitātes apstākļos lumpeni ir miegaini un viegli manipulējami,** ar ko atšķiras no

Saprātu saglabājušiem izglītību baudījušiem Cilvēkiem. (*Lumpenis ir dehumanizēts iedzīvotājs- patērētājs – zaudējis Cilvēka dzīves saturu un mērķi, savu Godu un cieņu, ko pārdod par niecīgu materiālās dzīves uzlabojuma ilūziju, kā solījumā gatavs pieņemt jebkuru pazemojumu – pārdoties gatava dvēseles atlieka.*)

Te vajadzīgs skaidrojums par jēdzienu “ekonomika”, kurš izriet no cita jēdziena – kapitāla liberālisms. **“Kapitāla liberālisms” ir banku varas neierobežotība** un tās kontekstā “ekonomika”, kā politekonomijas (*sabiedriskās un saimnieciskās dzīves vienība*) pretstats, ir **viņu pašu izveidota finansiālās darbības teorija, kura apskata kapitāla ieguldījumu darbības sākumu, attīstību un peļņas pieauguma attīstību** – “ražošanas izveidi – attīstību – izplatību un konkurenci”, bet **nekā nepiemin šī procesa beigas – to, kas notiek šo kapitālu ieguldījumu darbības galarezultātā.**

- **Ekonomikas teorija neapskata darbības beigas, atbildību un saistību ar vidi - ir antiekoloģiska.**

Antiekoloģiskums ir arī tajā, ka tā dehumanizē – maina Cilvēka apziņu. Ekonomikā atļauts viss, kas nes peļņu un ko neierobežo citi sabiedriskās dzīves likumi, tāpēc sabiedrība - valsts un tās dzīve – pirmkārt ģimene, no ekonomiskās teorijas viedokļa ir apkarojami, ir banku kapitāla ienaidnieki. Normāls Cilvēks ir sabiedrisks un intraverti aktīvs. **Normāla Cilvēka dzīves formula ir “mainīt mainoties” – iekšējās izmaiņas maina apkārtējo vidi –** kļūstot labākam, notiek apkārtesošā maiņa no labā uz labāku.

Normāls, izglītību baudījis Cilvēks stabilā vidē ir sabiedriski politiski aktīvs – viņam ir izglītības pielietojuma iespējas, bet dehumanizētais lumpenis ir neaktīvs un tāpēc liberālajam kapitālismam (*banku varai*) ir izdevīgs lumpenis, bet traucē izglītots Cilvēks. Izglītību baudījušais ir orientēts uz sabiedriskās un saimnieciskās dzīves uzlabošanu - papildinājumu likumu un tiesiskās kārtības ietvaros – viņš apzinās savu Zināšanu vērtību, **bet lumpenizētais orks ir tiešs izglītota Cilvēka pretstats.**

Stabilos apstākļos orks nekā nemainās un netiecas mainīt vidi. Orks nekā netraucē banku darbības – finanšu liberalizācijas un dehumanizācijas ekspansijai.

- **Ekonomiski stabilos apstākļos orki “guļ” – bauda patēriņa iespējas.**
- **Ekonomiski stabilos apstākļos izglītotie Cilvēki tiecas uzlabot savu dzīvi – ierobežot banku finanšu liberālismu.**

Izaugsmes stabilitātei beidzoties, sistēma apvēršas. Tagad neapmierinātie orki uzbudinās, iziet ielās un uzstāda **baņķieru ieceltajām “valdībām”** neizpildāmas prasības. Baņķieru organizētās “valdības” nevar iet pret baņķieru varu (*demokrātijās vara nepieder tautai, bet baņķieriem*), bet tās nevar iesākt arī neko citu – tām nav ne līdzekļu, ne resursu, ne arī zināšanu – **lumpeniem “patīkamie iebalsotie” ir likumdošanas varai un valsts vadīšanai nederīgākie** – korumpējamākie, korumpētākie un rīcības nespējīgākie – ir bez zināšanām savās politiskās darbības jomās, nezina, kas ir valsts un kā tā darbojas, nezina, kas ir politika, kā un kāpēc tajā saskaņo sabiedrības daļu iespējas.

Toties **izglītotie Cilvēki tobrīd noiet malā. Viņu balsis un argumentus pūlis neuzklausa – tie ir pārāk tālu no lumpeņu emocionālās dzīves un prāta spējām.** Orks “domā” par te un tagad esošo – “labāk zīle rokā...”, bet izglītotais par sekām – “labāk dzērve debesīs...”. Tāpēc ekonomikas nestabilitātē lumpeņi ir viegli izvedami ielās “pret korupciju, pret šo nespējīgo valdību, pret “policijas vardarbību”, pret klimata izmaiņām, pret piesārņojumu, pret manipulētu vēlēšanu rezultātiem, pret...” da jebko, kas “viņiem ienāk prātā” tāpēc, ka tas viņiem tiek kāda manipulatora iestāstīts.

- **Dehumanizētie lumpeņi ir nedomājošais krāsaino revolūciju triecienspēks.**

Izglītoti Cilvēki saglabā un saudzē apkārtesošo - tas ir viņu veidots un nākotnē uzlabojams – tas ir attīstības resurss un attīstības pamats – bāze, bet dehumanētie lumpeņi tajā redz viņiem svešās kārtības un varas zīmes. Tas nav viņu radīts un viņiem vajadzīgs – bomzis izlauž durvis, izsit logus un kakā blakus istabas kaktā. Tāpēc mierīgas dzīves cerībās vīlušies lumpeņi grauj apkārtesošo vidi, dedzina un noposta nākotnes izaugsmei derīgo resursu. **Tāpēc visas krāsainās revolūcijas sagrauj esošo, ieved sliktāko un atņem izaugsmes iespējas.**

- **“Kompetencēs balstītā “izglītība”” dehumanizē, lumpenizē un gatavo visu noārdošo spēku nesošās masas, kuras nopostīs savu dzīves vidi.**

Te aprakstītajam ir būtisks blakusapstāklis.

Un tā ir vidusšķira.

To var iezīmēt kā viduvēji izglītotus Cilvēkus ar noteiktu tipveida prasību “grozu” un šī “groza piepildīšanas” iespējām – “grozam” atbilstošu pirktspēju – ienākumiem. Vidusšķirai nav jātaupa sava šķirai raksturīgā tipveida vajadzību apmierināšanai. Pagājušā gadsimtā (*no tā vidus*) tajā ietilpst personiskais dzīvoklis vai māja, automašīna, sadzīves tehnika, nedaudz rotaslietu, neliels uzkrājums bankā, pietiekami liela, daudzpusīga un ātri maināma apģērbu garderobe, atpūtas iespējas masām domātajos kūrortos kā arī regulāra saviesīga izklaide kultūras pasākumos, draugu un radu lokā, reizēm (*ne visās valstīs*) sociālo garantiju minimums. **Vidusšķira nav bagāta, bet nekādas dzīves grūtības neizjūt** – dzīvo mierīgu patērētāja dzīvi. Savu labklājības virsotni tā sasniedza ap 1971.gadu - pēc tam notiek slīdēšana lejup.

Vidusšķira ir galvenā peļņas radītāja un pienesēja bagātniekiem – vidusšķira ir ekonomiskās stabilitātes uzturētāja un ir ieinteresēta valsts stabilitātē – valsts ir viņu materiālo uzkrājumu garantants un aizsardzība. (*Bagātie var uzturēt savu privāto apsardzi, bet nabagiem nav ko sargāt.*) Vidusšķira ir galvenā patērētāju masa – tai ir salīdzinoši vispusīgas intereses un pirktspēja, kas nodrošina banku kapitāla ieguldījumu rentabilitāti.

Vidusšķiru savām vajadzībām radīja bankas. Bez ārējās stimulācijas tāda vidusšķira nevar rasties, jo pirktspēja ir atkarīga no ienākumiem (*tie samazina bagātnieku peļņu, kas ir strādājošajiem neizmaksātā darba alga*), **bet šo patērētāju kopējie ienākumi tikpat daudz atpaliek no viņu patēriņa (pirktspējas), cik visu bagātnieku kopējie ienākumi pārsniedz viņu reālo labumus nopirkt spēju – bagātajiem pieplūst vairāk naudas, kā tie spēj tērēt. Vidusšķirai, augsta preču pieprasījuma stimulēšanai, starpību starp reālajiem ienākumiem un patēriņam nepieciešamo, bagātie sedza ar aizdevumu sistēmu.** Patiesībā visa vidusšķira vienmēr dzīvo uz parāda līdž brīdim, kad tā sāk veidot **stabilas ģimenes ar paliekošu materiālo vērtību uzkrājumu.**

Pilnā – triju paaudžu ģimene ir patēriņa bremze un tradicionālo vērtību uzturētāja, kurā nav iespējama augļošana sev līdzīgo starpā. Tāpēc ģimene ir mūžīgā baņķieru pretiniece. Veidojoties stabilām ģimenēm, krītas sadzīves priekšmetu un sociālo pakalpojumu patēriņš, tagad pieaug pretestība arī “ātrā – īslaicīgā ražojuma” doktrīnai un citi baņķieriem nevēlami efekti. Baņķierus vienmēr interesēja iespējas sabiedrības atomizācijai un tālākām ekonomiskām manipulācijām ar to.

Tāpēc, bankām attīstoties, baņķieri sāk izstrādāt tradicionālās vērtības un ģimeni, kā to nesēju, graužošanas teorijas, kuras kā revolucionāras un modernas, caur saviem sludinātājiem – manipulatoriem un pašu finansētiem pulciņiem ievada vidusšķiras jaunajā paaudzē. Tiek veidota viegli manipulējama, neizglītotu, deklasētu vientuļnieku – pilsētnieku (*lauki tiek iznīcināti ar to “pielīdzināšanu” pilsētas dzīves veidam – ar to likvidē galveno tradicionālo vērtību balstu*) – pašlabuma meklētāju masa.

Ģimenes postīšana rada pieaugošu problēmu lavīnu – kroplā dzīvē nav iespējama neviena normālas dzīves joma. Tas tūlīt paver ceļu citām parazitiskām manipulācijām – naudas grozīšanai caur “labdarības fondiem”, “akcijām”, projektiem, cietušo apmaksātiem teorētiķiem, “praktiķiem” un uzraudzības dienestiem. **Ap saplosīto ģimenes liķi tūlīt pulcējas visāda veida parazīti** – sarāpo tārpī un salido mušas – “pilnvērtīgi dzīvot mācītāji” un “palīdzētāji”, “psihologi”, programmas, kursi, saratificētāji un **sertificētie stāstītāji par to, kā “pareizi dzīvot” tad, kad tā dzīvot nedrīkst**. Visi šie liekēži ir banku naudas grozītāji tur, kur krītas reālā ekonomiskā darbība.

Tomēr, agrāk vai vēlāk, bet tāda sabiedrības pastāvēšanas vērtību graušana nonāk pretrunā ar patēriņa stimulēšanu caur kreditēšanu (*naudas piedrukāšanu- bagātie taču nedod savu*) un tad **kreditēšana vairs nedod rezultātu – stimulēšana pārstāj stimulēt** arī tāpēc, ka kapitālisma ekspansijas – ražošanas pieaugums prasa arī iedzīvotāju pieaugumu un šo iedzīvotāju vajadzību vispusības pieaugumu, bet vērtību graušana noved pie tā, ka eksistenciālisma un patmīlības trulumā grimstošajiem patērētājiem krītas dzimstība un sašaurinās interešu un patēriņa vispusība. Attīstās dzīvesveids, kuru raksturo devīze “ar to pašu uz kūti, baznīcu (*operu*) un gultu”. Tad atmirst plašas ar aktīvu pašdarbību saistītās dzīves un ekonomikas jomas.

Tāpēc baņķieri nevar turpināt ne ražošanas, ne arī patēriņa kreditēšanu, kā rezultātā kopš 1971.gada krītas īstā vidusšķiras pirktpēja, kas nu jau uz pusi atpaliek no mākslīgi kreditējot uzturētās. Tas nozīmē, ka vidusšķira nevar uzturēt savu patēriņa līmeni, bet baņķieri nav ieinteresēti to darīt – tas viņiem nenes domāto peļņu, kuru tagad tie var iegūt citos – naudas spekulāciju ceļos, bet tur iegūto peļņu tērēt luksusa preču sektorā, kam nav nekāda sakara ar vidusšķiru. Tāpēc pieaug starpība starp ļoti bagātajiem, bagātajiem un nabadzīgajiem, bet vidusšķira izzūd. **Caur vēlēšanu, tirgus un informācijas – izglītības līmeņa kontroli likvidē vidusšķiru** – pakāpeniski pazemina tās dzīves līmeni. **To var izdarīt tāpēc, ka vidusšķira vienmēr un visur atbalsta viduvējību** – to, kas tobrīd ir vienādi attālināts no tur esošajām polaritātēm – vidusšķira ir ieinteresēta “mierīgā dzīvē”, bet nav spējīga dot tās uzlabojumu – ir patērētāji .

Tā tas bija lēnā pieauguma tempa samazināšanās laikā, bet tā nevar būt un nebūs recesijā, **kura patiesībā šoreiz būs ekonomiskais kolaps** – pilnīgs pasaules **ekonomikas sabrukums** (*politekonomijas – tautas saimniecības atdzimšanas iespēja*). Tas atnesīs ļoti lielas problēmas visbagātākajiem, lielas problēmas bagātajiem (*šie divi nevarēs pasargāt savus aktīvus*) un daudz mazākas nabadzīgajiem (*viņi jau ir visa trūkumā*), bet **visliekākās problēmas būs vidusšķirai** ar tās ilūzijām par savu izglītību, darbaspējām un sabiedrisko nozīmību. Tāpat kā savulaik parādījās “jaunie bagātnieki”, tā tagad, savu mākslīgi kreditējot uzturēto dzīves līmeni zaudējot, strauji – **pēkšņi un lavīnveidīgi parādīsies “jaunie nabadzīgie”** – tie būs tagad vēl pie vidusšķiras pieskaitāmie lumpenizētie iedzīvotāji.

- **Baņķieri nebūs spējīgi uzturēt vidusšķiras preču un pakalpojumu, komunālo izdevumu patēriņa slogu un atteiksies uzturēt vidusšķiras pirktpēju un sakarā ar to sabruks arī vidusšķiras patēriņu nodrošinošās industrijas, komunālās saimniecības un izklaides rūpali.**
- **“Jaunie nabadzīgie” – bijusī vidusšķira būs visliekākā tuvāko gadu problēma, kā paši sev, tā arī citiem.**
- **Vislielākā problēma būs “jauno nabago” ilūziju par viņu izglītību, darbu un sabiedrisko nozīmību sadursme ar realitāti.**
- **“Jaunie nabagi” būs turpat, kur nonāca padomju inženiertehniskā, darba, zinātnes un mākslinieciskā inteliģence.**

- **Komunisti proletariātu izglītoja – bija vajadzīgi jauni – izglītoti un valsts celtniecībai spējīgi un ieinteresēti, veselīgi – Padomju Cilvēki, bet nākošos “jaunos nabagos” visur padara par neizglītotiem dzimtļaudīm.**

7. turpinājums

Katra ekonomiskā konstrukcija (*tagad kapitālisms*) ir savas sabiedriskās iekārtas (“mūsdienu demokrātija” ir jūdokrātijas maska) virsbūve – šīs **sabiedrības ideoloģijas - vērtību darbības redzamā daļa**. Ja ir sabrukusi ekonomiskā konstrukcija (*un tā ir sabrukusi, to jau neviens vairs neslēpj, tas ir atklāti atzīts visaugstākajos starpvalstu politiskajos un ekonomiskajos forumos – SVF jaunā vadītāja atzīst, ka pasaules ekonomika ir “sinhronizētā recesijā”*) tad tas nozīmē, ka ir sabrukusi arī to nesošā sabiedriskā iekārta – tās vērtības ir izrādījušās par viltus un ne-vērtībām, par vērtībām pretējo esošām. Tas nozīmē, ka **ir sabrukusi uz šīm ne-vērtībām būvēto valstu iekšējā struktūra** – vairs nav valstu, šo ne-vērtību nesēju. Par to liecina arī daudzie vēlēšanu rezultāti, kuros “par” un “pret” vēlētāji dalās tuvu vienādās daļās, bet zaudētāji šo rezultātu nepieņem, “gulbju, vēžu un līdaku” koalīcijas.

Tas nozīmē, ka **plaisā un brūk visa uz tām balstītā valstu, sabiedrību un ekonomisko attiecību sistēma**. “No zemes tu esi ņemts, zemē tu atgriezīsies”. (*Vācijā ir jauns termins “Ostaļģija” – nožēla par zaudēto Berlīnes mūri. Nojaucot mūri, austrumvācieši no saldās rietumu “aizmūra dzīves” nesaņēma to, ko cerēja saņemt, bet saņēma visu to, no kā bija “mūra” pasargāti. Savukārt rietumvācieši pēc mūra nojaukšanas nesaņēma viņus par vienotu tautu padarāšo, bet tieši pretēji - šķeļošo – viņi kļuva par savas tautas daļas pazemotājiem un ekonomiskajiem gremdētājiem, tā rezultātā saņēma viņus pašus pazemojošo, viņi paši kļuva par arābu invāzijas upuriem – “dots devējam atdodas”.*)

Šī plaisāšana ir it visur. Gejropa dalās bēgļu pieņēmējos un atstūmējos, “ātrajā”, “lēnajā” un “lēnākajā”. Itālija, Francija, Spānija un Vācija atceras, ka savulaik ir no atsevišķiem gabaliņiem salīpinātas. (*Franciju šķeļ ar taktiku, kādu pielietoja jau “venēciešu” taisītie “jaunlatvieši” – ar valodu atšķirtību. Tagad “patriotiskie valodu aktīvistu” Francijas novados sludina, ka franču valoda esot okupantu valoda un vajagot atjaunot novadu tautu valodas, tās māca skolās un uz valodu zināšanas vai nezināšanas pamata veic profesionālo diskrimināciju. “Patriotisko valodu” mācīšanās skolās noved pie tā, ka tajās runā bērni, bet vecākiem tā ir aizmirsta – veidojas valodas plaisa ģimenēs. “Valodu aktīvistu” grauj to, ko sargāja Žanna d’Arka – Francija nav etniska, bet politiska, etnisku sastāvdaļu veidota vienība.*)

Gejropa dalās Britu, ASV un Gejropas interešu zonās. NATO ierēdņu augstlādzimstības raud par to NATO “smadzeņu” atmiršanu (*franči, vācieši un skandināvi domā taisīt paši savu militāro bloku, ASV par 16% samazina savas iemaksas NATO*), bet poļi uzliek sankcijas itāļu firmai, kura nav traucējusi “Ziemeļu plūsmas - 2” būves darbus par to, ka itāļu izpētes firma parādījusi zemu “revolucionāro apzinīgumu” un uzrakstījusi objektīvu ekoloģiskās izpētes atzinumu.

Arī Latgalei Latvijā ir savs karogs, “vēstniecība” un valoda. Bloomberg Latgali savā kartē ir iezīmējis atdalītu no “kontinentālās” Latvijas. Par Latgali savulaik tika izspēlēts “Krimas un nepieļaujama referenduma (*tiesiskas, likumīgas darbības*) mācību” scenārijs. NBS kopā ar policiju un specdienestiem veica kopīgas mācības masu nemieru apspiešanai (*ASV kungi un viņu kalpi - baņķieru valdība nejutās droši – “zina, ko ēduši”*). “Austrumu agresora” iebrukuma gadījumā šiem NBS būšot mēnesi jānoturas pašiem un tad, ja viņi to varēsot izdarīt, NATO nāksot palīgā..., bet ja NATO taisīšot “preventīvu miera taisīšanas iebrukumu” kaimiņu zemē, tad NBS-am būšot tur jāpiedalās pilnā skaitā ar pašu pirmo “miera taisīšanas” dienu... un tad jau, protams, “nomierināmajos” apgabalos varēs apspiest arī

vietējo iezemiešu buntošanos – dumpošanos pret viņiem “mieru un labklājību” nesošajiem okupantiem. (*Reiz jau, II pasaules karā, citu virspavēlnieku vadībā latviešu “mierneši” pārstaigāja kaimiņu zemes – to vēl tagad tur atceras – vēl vietām ir nodedzināto sādžu skursteņi...*)

Arī Latvijā ir Gejropas, ASV un Britu “ietekmes zonas” un šo “zonu” sekošana saviem “magnētiem”. Arī Latvijā ir savi “gulbji, vēži un līdakas”. ASV pret Latviju izspēlē to pašu finanšu asiņu “nolaišanu” taktiku, kādu izspēlē pret visu Gejropu – atrod tajā “slikto naudu” un “sliktās bankas”, ar kuru kapitālu “izdzīšanu” (*pie sevis, protams*) Gejropas un Latvijas ekonomiku “nolaiž uz grunti” – “izrauž finanšu sistēmas vannas korķi”. (*Vilku barā kautiņš iet vaļā ne pa jokam. Katru dienu “upe aiznes garām kādu līķi.” Ir jauki būt pacietīgam. Ir jauki tā klusā vasaras vakarā pasēdēt upes krastā. Ir jauki vērot upes rāmo plūdumu rudenī ar garām slīdošajām nobirušajām koku lapām vai pavasara palu straumi ar uzlauztā ledus gabaliem. Upe vienmēr kaut ko nes... Vajag tikai pacietību – tad visu ko dabū redzēt... Tā viņi i'...*)

- **Centralizēta vadība uztur sistēmas virzību centra izraudzītajā virzienā.**
- **Polaritāšu mijiedarbība uztur polaritāšu veidotās sistēmas līdzsvaru.**
- **Vairāku atšķirīgu spēku savstarpēja pretdarbība stipru (*iekšējiem resursiem bagātu*) sistēmu sastindzina, bet vāju sistēmu (*spēkiem meklējot varas resursu – atbalstu aiz sistēmas robežām*) saplosa un sistēmas paliekas nonāk ārējo aizrobežu spēku atkarībā – kalpībā. Tā ir daudzpartiju sistēmas graujošās dabas būtība.**

Vairākātrumu Gejropa ir arī lielo energo sistēmu sadalīšana mazākās – reģionus apkalpojošajās “zaļajās” energosistēmās. “Zaļās” energosistēmas ir mazākus reģionus apkalpojošas, bet vienlaicīgi dārgākas ekspluatācijā. Tās prasa augstāku tehnoloģiskās attīstības un izglītības līmeni, ir vidi ar savu elementu ražošanas un darbības atkritumiem vairāk piesārņojošas un **prasa lielus ieguldījumus akumulēšanas iekārtās** (*kas arī ir piesārņojošas*). **Līdz ar to “zaļā” enerģija ir visdārgākā un “visnezaļākā”.** Mazās energosistēmas nav izdevīgas valstu apvienībām un valstīm, bet ir izdevīgas atsevišķiem kapitālistiem un korporācijām – ekonomiskajam feodālismam ar tā šamanisko saturu.

- **Gejropas dalīšanās ir “zaļajam” pretējā darbība.**
- **Gejropas dalīšanās nozīmē arī ekoloģisko bedri Gejropā un uz tās “vērtībām” veidotajā pasaulē.**
- **Katrā teritorijā savu dzīves vidi noposta paši neizglītotie, peļņas kārie, bezatbildīgie vietējie iedzīvotāji.**

Attīstīta infrastruktūra recesīvā vai stagnējošā ekonomikā ir dzirnakmens sliktstošā kaklā. Finanšu krīzes laikā bankas nevar uzturēt savu kapitālu aprites infrastruktūru – tās sašaurina filiāļu tīklu, tur strādājošo skaitu un katru savu darbību ieceļ apmaksājuma pakalpojuma kārtā. Dzelzceļš ir jāuztur arī tad, ja kravas netiek pārvadātas, tāpēc katrs pārvadājums paliek dārgāks un neizdevīgāks – dārgāku precī mazāk pērk...

Gāzes, ūdens un elektroapgādes sistēma ir jāuztur arī pie maza patēriņa, bet **patēriņš sadārdzinās līdz ar kapitālistu peļņas kāres augšanu un lietotāju pirkspējas samazinājuma** (*visā kapitālisma zonā uz lielbagātnieku peļņas pieauguma fona krītas reālie patērētāju ienākumi*) **izsauktu taupīgumu** un tāpēc to lietojums samazinās... Tāpēc uz individuālu peļņu balstīta ekonomika beidz pastāvēt – “saritinās - saplok” pati savā “melnajā caurumā”. Interesanti, ka šo matemātisko kuriozu tik plaši vizualizē TV un žurnālos – kā to

NVP izmanto manipulācijām ar masu apziņu – sagatavo tās ieslēgšanu reālajā šamanisma melnajā caurumā.

(Par kuriozu to padara jaunākie kosmisko aparātu “Voyager” atsūtītie dati, kuri norāda uz to, ka Saules sistēmai ir, kosmiskos mērogos, ļoti noteikta robeža un aiz tās ir blīvāka vide – Saules sistēma ir burbulis un Visums, kā to rakstīja Skolotāji, nav homogēns. Tāpat astrofizikus un debesu mehānikus pilnīgā stuporā nostādījis jauns pašu atklājums – Saules sistēma, kurā ap niecīgu zvaigznīti griežas ļoti masīva, par savu centrālo spīdekli daudzkārt lielāka planēta. Metafizikus tas nesatrauc – viņi zin, ka ap tādu blīvās matērijas zvaigzni ir daudz lielāks smalkmatērijas ķermenis, kurš pievelk lielo planētu. Tas pilnībā atceļ visus “zinātniskos un matemātiskos” prātojumus par Visuma uzbūvi un tur notiekošo. Materiālistiskās matemātiskas teorijas materiālistiskos “zinātniekus” ir ievēdušas murgainā paradigmā.)

Un nupat esot “atklātas” pat “visumu šķērsojošās “kurmju alas”” – “ziņu kanāli” TV pasaules notikumu apskatos **sāk stāstīt sižetus no ASV seriāla “Zvaigžņu vērti”, kurus uzdod par zinātniskiem atklājumiem un reālām tehnoloģijām.** Šodien vienu murgainu izdomājumu pusi pārstāv materiālistiskās “zinātnes” kosmogonija ar tās debesu mehāniku, bet otrā pūdzinās “plakanās zemes” fani. Abas savā kroplumā ir vienlīdz vērtas.

Tagad patērētājiem iedveš, ka gaismas spektra zilā daļa esot kaitīga, nogurdinot acis un vecinot smadzenes (*tā atkal labākdzīvošanā stāsta*), kaut gan ir zināms tieši pretējais – zilā krāsa aktivizē intelektuālo darbību, pēc apžilbināšanas ātrāk atjauno redzi un ir antiseptiska. Zilā krāsa dod labāku perspektīvas un detaļu uztveri. Augsti attīstītā apziņā dod viegluma, svaiguma un pacilātības sajūtu, bet orkiem viņu piemēslotajā apziņā rada posta, gala un šausmu sajūtu. Tāpēc attīstīti Cilvēki priecājas par rīta debesu zilumu, bet orki mostas vakarā un visu pārnes uz savu vampīrisko – parazitisko nakts pasākumu dzīvi. (*Putnu dziesmas rītausmā sveic Saules lēktu, bet vilku gaudas apdzied Mēnesi – “Čigānu saulīti” – “čigānu saulīte” rāda gaismu zirgu zagļiem un laupītājiem.*)

- **Katru dienu Cilvēku mulkotāji melnu uzdod par baltu – apvērš visu racionālo – visu padara iracionālu.**

Spektra zilā daļa nav kaitīga. **Kaitīga ir ilgstoša lūrēšana ekrānā**, kura plaknē tiek veidota telpiskuma ilūzija un, kur acs, nemainot fokusēšanās plakni, cenšas pielāgoties dažādu spektra daļu viņņu garumu fokusēšanās attālumu atšķirībām un ekrāna mirgošanai, kas izraisa, kā acs, tā arī CNS pārslodzi, bet CNS nogurdināšana izraisa hipnotiski - epileptiskus stāvokļus. **Hipnotiskas iedarbības pazīme** grūtības fokusēt redzi, bet daudzi datorlietotāji sūdzas par tādu simptomu.

Ieejot tādā stāvoklī, Cilvēkam grūti no tā atbrīvoties. Tas lūdzinās epileptiskajai “aurai” ar tās eiforiskumu. **Kontakts ar “viedierīci” un datoru savā shematiskajā seklumā lūdzinās rotaļai**, kas daudzkārt pastiprina eiforiskumu - tāds “rotaļu biedrs ir ļoti atsaucīgs”, kas sāk kaitināt tā lēndarbības laikā, bet zaudēšanas gadījumā ir smags pārdzīvojums.

Tieši šis **hipnotiskais eiforisms** Cilvēku **novēd** smadzeņu darbību un sociālos kontaktus graužošā **atkarībā** – tā Cilvēku iedzen depresijā un vājuma diktētā agresivitātē – “izdedzina” Cilvēka dvēseli. Cilvēks kontaktā ar datoru uz kavējas tāpēc, lai izbaudītu šo eiforisko stāvokli, bet pats sev iestāsta, ka “interesējas par internetvidē virtuāli iegūstamo”.

Bet **dzīves datorizētāji – “viedotāji” – virtualizētāji taču nedrīkst atzīt, ka viņu “zelta telš” ar savu “mazo draudziņu” – datorīņu ir kaitīgs**, tāpēc apkaro “zilo gaismu” un to padara par peļņas instrumentu – “lūdzu jums brillītes par atsevišķu samaksu un speciāli datorīņi (*dārgāki*) ar speciālu funkciju.” **Tā ir tāda sen pārbaudīta taktika – saliekot esošu problēmu ar izdomātu**, bet kādam ļoti vajadzīgu un peļņu nesošu - **uztaisīt patiesi neesošo – himeru un tad pašiem to risināt uz kāda cita zaudējumu rēķina.**

Kad mēs lietojam kādu tehnisku iekārtu, mēs saprotam, ka tā ir mehāniska, mehāniskai darbībai cilvēka ieprogrammēta bezdvēseliska konstrukcija – gludeklis, toasters, šujmašīna, traktors vai kosmiskā zonde, kura darbojas savu, konstruktora ieprogrammētu, detaļu harmonijas (*regulācijas*) parametru robežās, kurai nav savas gribas – tātad arī rakstura. Šo “raksturu”, iepazīstot mehānisma daļu regulācijas īpatnības, lietotāji pieraksta saviem ledusskapjiem, automašīnām un darbarīkiem. Cilvēks saprot, ka tas ir viņa veidojums un viņš, rēķinoties ar tā regulācijas un darbības īpatnībām, savām vajadzībām, lieto savu ražojumu.

Ir liela atšķirība starp mehānisku darbību izpildošu mehānismu automātiskā vai Cilvēka vadībā, un datoru, ar kuru Cilvēks ir intelektuāla dialoga attiecībās, kurās, dialoga uzturēšanai Cilvēks iegulda savu intelektuālo darbību, bet dialoga kvalitāte atkarīga no datora – tā darbības parametriem un programmas kvalitātes un apjoma. Tāpēc attiecības ar datoru nav mehānisma vadības, bet intelektuālā dialoga – Cilvēka personības un datora pseidopersonības līmenī. Dators nemācās būt par Cilvēku – nav spējīgs apgūt Cilvēka domāšanas algoritmu. **Lai būtu dialogā ar datoru, Cilvēkam ir jāapgūst tā “valoda” – darbības intelektuālā struktūra – regulējuma daba.** Dators lietotājiem “iemāca” savu regulējama dabu. **Dators Cilvēkam iemāca** (*pārveido Cilvēku pēc savas līdzības*) **savu darbības algoritmu** un tāpēc Cilvēks datoru sāk uztvert kā attiecību partneri – piedēvē tam “raksturu” un “rotaļu biedra” dabu.

Rotaļa ir “ierobežotā realitātē” veikta emocionāli motivēta, shematizēti vienkāršota, realitāti modelējoša darbība. Rotaļā atspoguļoti virspusēji, rotaļu biedriem būtiski, darbības attēlojumi, bez to piepildījuma dziļuma – bez sākotnējā cēloņa (*to iedomājas rotaļas “organizators” - bērns*) un reālajām sekām (*uzbūvētajā smilšu pilī dzīvo iedomāti prinči un princeses*), kā arī bez iedomu tēlu reālajiem darbības mehānismiem un pamatiem. Iedomāto pusdienu dalībnieki no saviem šķīvīšiem ēd iedomātus gardumus, bet šo pusdienu laikā starp viņiem notiek īstas, viņu apziņas un audzināšanas līmeņa noteiktas sarunas. **Rotaļā galvenā, rotaļu uzturošā un motivējošā ir** rotaļu biedru vai rotaļu vadošā **bērna emocionālā iesaistīšanās notikumā – pārdzīvojums, kādu bērnu gūst no rotaļas.** Tāpēc īstenību modelējošajām “ierobežoti reālajām” darbībām **Cilvēku attiecībās ar datoru ir tipiska rotaļas daba un agrāk vai vēlāk tajās ienāk Cilvēka emocionālā attieksme pret notiekošo un dialoga partneri – datoru.**

Cilvēkam iemācītā algoritma dēļ, Cilvēks datoru sāk uztvert par sev līdzīgu būtni, no kuras sagaida sev atbilstošu pieņemamu atbildi. Cilvēks datoram piedēvē savai dabai – sev piemītošas īpašības – meklē sadarbības saderību – savietojamību darbības spējas, kvalitātēs un “papildinošās darbībās” – datora ienestajās “rotaļas” niansēs. Uz tā ir balstīta “burbuļus veidojošā” ziņu un intereses apmierinošo piedāvājumu piegāde sociālajos tīklos un interneta resursos. Cilvēks meklē sev piemērotu “rotaļu biedru”. Gadījumā, ja “rotaļu biedrs” kaut kādu iemeslu dēļ vairs neatbilst meklēto “rotaļu” saturam un kvalitātei – nav spējīgs jaunajām “rotaļu” darbībām vai “atsakās no kādreizējām spējām”, Cilvēks sāk meklēt sev atbilstošu “rotaļu biedru” un pērk jaunu datoru – Cilvēks pērk “rotaļu biedru”. **Saderīgums tiek aizstāts ar tā surogātu.** Nav starpības starp seksuālajām robotizētajām lellēm vai/un darotizētajām “personībām”. “Sadarbības” mehānisms ir identisks.

- **Datorizētajam algoritmam pielāgotais Cilvēks datorizēto uztver kā sev līdzīgo un tam piedēvē savas intelektuālās darbības dabu – uztver to, kā sev -savai apziņai līdzīgas būtnes darbību, un ar to uzrāda “savas apziņas” nepilnību – sevi pielīdzina surogātiskai datorizētā algoritma darbībai.**

Ir tā – “ja tu ilgi lūkojies tukšumā, tad tukšums sāk skatīties tevī” un tāpēc, ka ir arī tā - “kā augšā, tā apakšā”, tad **“vied-šamaņi”**, paklausot šī visu vienojošā un nekā neatceļamā Dabas Likuma prasībām, galarezultātā nonāk pie Radītājam pretējas darbības - “visas olas

liek vienā grozā”, kas infrastruktūru likvidēšanās jomā nozīmē to, ka likvidējoties šim “grozam”, likvidēsies arī visas datorizētās tehnoloģijas ar visiem to jaukumiem. **Likvidēsies viss, kas ir saistīts ar datorsistēmu izmantošanu.**

Starp citu – hakerisms ir tieši uz šo mērķi vērsts un ir naivi domāt, ka to vada kādi distrofiski puņķaini zēniņi. Ar to nodarbojas lielvalstu valsts varas dienesti. **Visas runas par “datordrošību” un “datu neaizskaramību” ir tukšas, darbību imitējošas, maldinošas plāpas.** Nupat, piemēram, internetā bija izlikta Sberbank karšu lietotāju datu bāze ar visām parolēm un kodiem, bet dažās dienas vēlāk arī Bīlain datubāze ar šo karšu turētāju telefonu numuriem. *(It kā smieklīgi, bet vēlāk šīs bankas galva G.Grefs par feiku izziņoja, kā šos TV plaši aprādītos faktus, tā arī pats savu TV stāstu par savu varonīgo cīņu pret hakeri un hakera atklāšanu bankas darbinieku rindās.)*

Tāpat nav jau noslēpums, ka ir izstrādāti regulācijas sistēmu un moduļu vīrusi, kuri, pēc attiecīga signāla saņemšanas vai iepriekš ieprogrammētā brīdī, var “atdzīvoties” un sagraut jebkuru datorizēto sistēmu. Tā ar signālu caur pavadoni atslēdza Austrijā ražotās gāzes sūkņu turbīnas Sibīrijā, kas tagad ir dārgi apmaksāta datorizēta lūžņu kaudze uz Krievijas un Austrijas uzticības un ekonomiskās sadarbības drupām.

- **Jūs paši saliekat savas oliņas vienā grozā.**
- **Jūs paši, vieglumu meklējot, likvidējat savu nākotni.**
- **Tur, kur ievieš “viediskumu”, tur tā lietotāju nākotnē sagaida iespēju laupīšana un zudums galarezultātā.**

Visi stāstiņi par aizsardzības pasākumiem un “ekselences centriem” ir stāstiņi par “mūsu zenītlielgabalu labumu pret viņu bumbvedējiem”, bet, kad “jāuzlido bumbvedējiem”, tad parādās tie “bezpiltonieki”, kas jau iepriekš ir būvēti un programmēti “zenīnieku” nomākšanai un tie vispirms apsit visus “zenītņiekus”..., kā tas bija Sibīrijā.

- Un ko NATO ekselences *(kas par uzpūtīgu pašreklāmu!)* centru darboņi darīs tad, kad tāds viņu **datorsistēmas sagraujošs vīrusu uzbrukums nāks no pašas NATO iekšienes, kad ASV būs nolēmušas** piebeigt Gejropu vai tās nepaklausības gadījumā **“atmodināt” pašas** veidotajās “aizsardzības” sistēmas **“ekselenču” programmās “katram gadījumam” iebūvētos vīrusus?**

Ja mēs tagad palūkojamies uz “zaļo” Tumbergistu kustību, tad tur redzam vairākas jau sen pazīstamas lietas. Mēs tur redzam konceptuālu karu – kara “visiem ar visiem” atspoguļojumu. Kapitālistiski – šamaniskais pasaulē redz manipulatīvu **vajadzību konfliktu** – viena vajadzības apmierinājums, pat caur to zemāko turpinājumu, ir kāda cita vajadzību apgādes pārtraukums. *(Gejropā jau ir sākušās plašas demonstrācijas, kurās lauksaimnieki pieprasa pārtraukt “zaļo” cīņu ar CO₂ un tagad jau arī ar NO₂ izmešiem, jo tā viņiem atņem darba iespējas, “zaļoprāt” zemi, lūk, sargājot pērkamie minerālmēsli, bet apdraudot kūtsmēsli lietošanas radītais slāpekļa piesārņojums.)* **“Tumbergiski zaļais” ir Marksistiskā šķiru cīņa citā izskatā,** kura novedīs pie tā paša – pilsoņu kara, “zaļo” izkarotās korporāciju diktatūras ar visiem “zaļo” korporāciju “gulagu” jaukumiem – pie visa tā, ko tagad kā apšaubāmu un nepieņemamu pieraksta “padomiskumam”.

“Tumbergiski zaļais” ir tas pats “Trockiski sarkanais” – tā paša Trockisma turpinājums citā krāsā – tā pati “neuzklausīto – apspiesto – iznīcībai nolemto” vispasaules internacionāle ar tās vispasaules revolūciju. Tagad “proletariāts ir zaļš” un tā būs “zaļā proletariāta” ievesto “zaļo korporāciju” diktatūra.

- “Tumbergiski zaļā” ir planētas mēroga krāsainā revolūcija visu valdību gānīšanai, valstu likvidācijai un šamaniskā korporāciju feodālisma ieviešanai.
- **Materiālisms jebkurā formā un krāsā ir materiālisms un noved pie tā paša galarezultāta.**

8. turpinājums

Kapitālistiskais šamanisms neparedz neiejaukšanos, kapitālistiskais šamanisms **izriet no bezatbildīgā** (*ekonomiskā teorija neparedz atbildību – neapskata procesa beigas un to izraisītos cēloņus*) **kapitālisma pamatbūtības** – ekspansijas, izplešanās, tirgus apgūšanas un pārveidošanas pēc sava veida un līdzības, ar ko tas izkropļotā veidā atdarina Radītāja taktiku. (*Kapitālisms izkropļo un izķēmo Radītāja darbību.*) **Izkropļojums ir tajā, ka Radītājs paceļ, bet kapitālisms pagremdē visu, ar ko saskaras.**

- **Izglītības attīstība ir sasniegtā pilnveidošanā un iespēju paplašināšanā.**
- **Šamaniskā pseidoizglītība ir tumsonībā novedoša.**
- **Šamaniskā pseidoizglītība ražo “zaļos” tumsoņus – “zaļās” diktatūras aktīvistus, komisārus un ierindniekus.**
- **“Kompetencēs balstītā” pseidoizglītība ir kapitālisma zemāko interešu radīta.**

“Zaļie”, tā vietā, lai izmantotu tur esošās iespējas un pilnveidotu akadēmiski veidoto pasauli, nostājas opozīcijā un ar to ievēd šamanisko. Latvijā nenotiek akadēmiskā algoritma papildināšana, bet tā aizstāšana ar šamanisko. **Principis “vai nu es, vai viņš” nāk no katoliskajā ietērpā maskētā jūdaiskā** (*kas nav ar mani, tas ir pret mani*) **kapitālisma un baņķierisma šamanisma.** Jūdaiski-katoliski-šamaniskajā nav “dzīvosim abi”, tur ir “vai nu tu, vai es”. Šamaniskais neprot dzīvot tā, lai **“kaza un vilks abi būtu dzīvi un paēduši”.**

Katoliski-jūdaiskā šamanisma iekšējā riebeklība sevi translē un izplata uz apkārtējiem. “Vienmēr pirmā” laika ziņas stāstošs šamanis pie iespējas piekomentē, ka “stipro vēju varētu izmantot, lai savā dārza nokritušās lapas padzītu uz kaimiņa dārza pusi.”

- **Lai “labi ir visiem”, Cilvēkam jāziedo sevi – jāatsakās no savām zemākajām interesēm.**
- **Šamaniskais egoisms - patmīlība neziedo sevi – ir atomizējošs un postā pavedinošs.**
- **Šamaniskais ir kolektīvā pretmets.**
- **Šamaniskais ir sabiedrību un Cilvēku dehumanizējošs.**
- **Šamaniskais ir manipulatīvs.**
- **Šamaniskais ir parazitisks.**

Tāpēc, uz jūdokrātijas pamatiem būvētais kapitālisms caur savu sastāvdaļu agresīvajām manipulācijām – konkurenci – kariem sabrūk tad, kad tam zūd ekspansijas izplešanās lauks – “konkurence likvidē konkurējošos konkurentus”. **“Atsevišķo saskaņojot veidojas jaunais. Ienesot disonanses esošo sagrauj.”** (*Klasē pie normāliem bērniem ievēdot izlaistus, mācīties nespējīgus vai negribošus un psihiski kroplus mazuļus, bērniem atņemt viņu iespējas – tiesības mācīties. Kroplie mazuļi dezorganizē skolas mācību darbu.*) **“Zaļie” ar sargāšanas vārdiem uz lūpām meklē un izceļ disonanses.**

Katra “zaļo” komanda pārstāv citu lielā kapitāla grupu. Nav jau noslēpums, ka korporācijas savu interešu virzīšanai veido savas “zaļo” kustības un “grīnpīsus”. Vieni pārstāv ražojošā kapitāla intereses, bet citi turpretī naudas – banku kapitāla intereses. Pie tam,

viņi katrs ar savu “zaļo” prasību var būt viens otram blakus vienā demonstrācijā vai mītiņā pie viena staba pieķēdējušies.

Visu tādu destruktīvu darbību, arī krāsaino revolūciju pamatā ir viena un tā pati shēma – ņemt reāli eksistējošu problēmu un to sajaukt kopā ar maldinošiem meliem, bet tā rezultātā samusinātos lētticīgos tukšgalvjus aizvest sev vajadzīgajā virzienā. Tādos gadījumos vienmēr ir svarīgi sākt kādu akciju, bet pēc tam to vienmēr var paplašināt un pagriezt sev vajadzīgajā virzienā, kā tas pašlaik notiek ar “zaļi - varavīkšņaino” transnacionālo kompāniju iniciēto, finansēto un vadīto eko nacistu revolūciju.

Viņu visu kopīgais mērķis ir destabilizēt, “iešūpot laivu” – pēc tam jau redzēs, ko tālāk darīt. Tas ir Ukrainas “maidana” scenārijs – tas, ko ar Gejropas rokām darīja Ukrainā, tagad tiek darīts pašā Gejropā un kapitāla pasaulē – visur, kur ir kapitālisms, baņķieri savstarpējai apkaršanai organizē “krāsainās revolūcijas”. **Katra “krāsaino” revolūciju piedzīvojuši valsts ar to nokrīt daudz sliktākā stāvoklī, kurā pie varas nāk sliktāka, savtīgāku, āmurikāniski lumpenizētu ļaužu grupa.**

- **Vienmēr spēkā ir haosa teorija.**
- **Vispirms, lai vēlāk to savtīgi pārstrukturētu, rada haosu.**

Ja uzmanīgi ieklausās **Grētas uzrunās** savas “no izzušanas augšām celtās” (*kaut kas tā kā no “Troņu spēļu” mirušo armijas, tā kā no “staigājošiem miroņiem”, tā kā no kārtējā zombiju seriāla*) armijas ierindniekiem un slikto valstu slikto valdību līderiem, tad tur **Trockiski revolucionāri skan ļoti noteikta prasība – “dalieties bagātībā bagātnieku kungļi!”** Tas jau ir ideoloģiski pamatots revolūcijas lozungs, kuru paceļ šī jaunā, kroplā un pasaulei kropļību nesošā “zaļā Žanna”, kurai ir vajadzīga viņas “krāsainā” kara “kompetentā debesu simta” lielgabalu gaļa.

Katram izglītotam Cilvēkam ir redzams, ka planētas sasilšanai nav nekāda sakara ar Cilvēka darbību. Par to liecina ne tikai planētās dzīves ciklu pētījumi, bet arī vienkārši aprēķini par dabas norišu un Cilvēka darbības proporcionālajiem samēriem. Par to liecina arī citu Saules sistēmas planētu dzīves izmaiņu novērojumi. Notiek visas Saules sistēmas sasilšana un ceļas Zemes, nevis Zemes atmosfēras temperatūra. (*Jaunākie ledāju kušanas novērojumi rāda, ka to kušana sākas no apakšas – tos vairāk silda zeme, nevis “sasilusī atmosfēra” vai ogļraču pīppauzes šahtās.*)

Arī Skolotāji jau 1800-to gadu beigās mācīja, ka planētas siltumlīdzsvars ir atkarīgs no monopolāro magnētu rekombinēšanās. Šos monopolāros magnētus “piegādā” kosmiskie putekļi, tāpēc viņi ieteica pētīt kosmisko putekļu nosēdumus augstkalnu sniegos un kategoriski norādīja uz dīkdienīgu, ziņkārīgu un avantūrisku Cilvēku piesārņojušās klātbūtnes nepieļaujamību kalnu sniegotajās virsotnēs un augstkalnu teritorijās. Materiālisms, izpētot vienu, noliedz citu un pats, to nezinot un negribot, ir ierosinājis tagad neapturamus lavīnveida izmaiņu procesus.

- **Ir redzams, ka nav saskaņas starp zinātņu jomām.**

Ja analizējam “zaļo” prasības, tad tās ir gan konkurencei orientētas – **pieprasa noteiktu konkurējošu reģionu rūpnieciskās darbības pārtraukšanu, gan ir nozares diskriminējošas** – vienām neekoloģiskām dod “zaļo” gaismu tikpat, cik citas apkaro. **Tas norāda uz šo “zaļo” izcelsmes un finansiālās apgādes avotu.** Nav jau tā, ka “zaļie” apkaro naudu. Ir tā, ka “šīs” naudas “zaļie” apkaro “citu” naudu, bet “citas” naudas “zaļie” apkaro “šo” naudu.

- **“Zaļie” ir naudas karu instruments.**

- Ir arī tādi “zaļie”, kuri “iekaro” naudu paši savā kabatā.

Lai nu kā viņi tur savā starpā karotu, bet jebkurš tāds savstarpējs karš vienmēr iznīcina Cilvēka dzīves telpu.

- Nav jautājums par to, kas uzvarēs.
- Ir jautājums par to, kas paliks.
- “Zaļie” domā par uzvarošo, “zaļie” nedomā par paliekošo.
- “Zaļo” lozungi domāti manipulācijām ar mazizglītotu un šauri domājošu, kompetencēs specializētu Cilvēku masām.
- “Zaļo” darbība ir “zelta miljarda” teorijas ietvaros inspirēta un ved uz “zelta miljarda” plāna realizāciju, bet visa “dabas pētniecība” palīdz dabu paostošā biznesa darbībai tāpat kā izglītības reformas, genderisma un “bērnu tiesību” aizstāvji posta visu bērnu esošās un nākošās dzīves.
- Skaļi atklātībā izziņoto lozungu aizsegā notiek pavisam citas – postošas darbības.
- Dumjš “zaļais” ir sliktāks par gudru “izmantoāju”.

Tagad Holandē, balstoties uz ES likumu “par plēsoņu brīvās pārvietošanās ierobežošanu”, tāpēc, ka kaķi ir pieskaitāmi pie sīkajiem plēsoņiem, ir ierosinājuši likumprojektu “par mājas kaķu brīvības ierobežošanu”, jo pastaigu laikā ārpus dzīvokļa šie kastrētie un pārbarotie resnuļi apdraudot putnus, peles un žurkas. Viņi samazinot putnu skaitu un liedzot iespēju grauzējiem uzturēties pilsētās, kur tie esot dabas daudzveidības elements. Vienlaikus ar to Gejropā dziedātājputnu ligzdu postītāji un sīko putnu iznīcinātāji vārnas, kovārņi un žagatas izsludinātas par īpaši aizsargājamiem. Tā, kā sīkie putni ir kaitēkļu apkarotāji, tad tāda Gejropas darbība rezultējas ar augu dabiskās aizsardzības iespēju sašaurināšanos, kas ved uz pastiprinātu ķīmisko preparātu lietojumu augu aizsardzībā.

Eiroziņas stāsta par kādu dāņu salas apkalpojošu superekoloģisko kuģi. Tam esot CO₂ “0” izmeši. Uz kādas Dānijas salas esot uzstādīti vēja enerģiju apgūstoši rotoru, kuru saražoto enerģiju akumulējot lielās akumulatoru krātuvēs, no kurām to nododot šī prāmja akumulatoru tilpnēs. Kuģis pa jūru ejot bez oglekļa izmešiem, bet nekas netiek teikts par vēja rotoru un akumulatoru ražošanas un utilizācijas problēmām. Tiek stāstīts tikai par vienu atsevišķu industriālās ķēdes – “ražošana – kuģis - utilizācija” posmu “kuģis”. Tāda manipulācija ir neizglītotu muļķu krāpšana – maldināšana un iesaistīšana korporāciju konkurences karos.

Ja šai problēmai meklētu patiešām ekoloģisku risinājumu, tad tā nebūtu tālu jāmeklē. Tik nelielos attālumos, kā šim kuģim minētais – 20 km, visekoloģiskākais būtu tas, ko **kinētiskā** – vienas kustības enerģijas pārvēršanā citā, **pazīst kā rotoru buru**, kura vēja plūsmas taisnvirziena kustību ļauj pārvērst dzenskrūves rotācijas kustībā. Tas ir ļoti ekoloģisks un ārpus konkurences apstākļiem rentabls dzinējs. To nelieto tikai tāpēc, ka preču piegādes ātrumā tas atpaliek no citiem dzinējiem. Ja nebūtu savstarpējās **konkurences par pircēja ērtībām**, tad tas būtu visefektīvākais kuģu dzinējspēks. Tas, protams, ir ļoti rentabls pasākums, bet **tas no ražošanas un peļņas ķēdes izslēdz kā** vēja elektrorotoru tā arī ļoti lielo apjomu akumulatoru ražotājus.

Tagad jaunā Gejropas “galva” Ursula sāk realizēt savu Gejropas ekonomikas atveseļošanas projektu, kura ietvaros notikšot visu Gejropas dzīvojamo manu siltināšana. Tas mazināšot apkures rēķinus, ietaupīšot kurināmo un vairošot darbavietas. Viss jau ir it kā skaisti, bet tādās runās aiz kadra paliek siltināšana globālās sasilšanas laikā, siltināmo materiālu ražošanas atkritumi, siltuma ražošanas un piegādes – siltuma tarifu kāpums un banku peļņa, kas finanšu krīzes apstākļos ir izdevīgi tikai bankām. Tāpēc te, **runājot par ekoloģiju, patiesībā bīda ļoti neekoloģisku ražojumu un ražotāju, vēl vairāk – neko**

neražojošo banku peļņu, bet par to **Tumbergiski zaļie** neko nezina un tāpēc neprotē tāpat, kā **neprotē pret savas Tumbergiskās “Ievas” pārvadātājiem** visneekoloģiskākajās jahtās viņas ceļojumos apkārt kapitālistu pasaulei.

- **“Atmosfēras sasilšana Tumbergistu gaumē” ir finanšu krīzes apkaršanas instruments.**

Neviens jau **necinās pret piesārņojumu un atkritumiem – cīnās par “cīņu pret piesārņojumiem”, par “atkritumu resursa” apgūšanu**, kur to otrreizējā pārstrāde ir tikai lielu peļņu nesoša atkritumu uzkrāšana un deponēšana citā veidā, kas nekā nepasargā no plastmasu mikrodaļiņu izplatīšanās un ietekmes, bet atkritumu šķirošana dzīvokļos ir izmuļķota bezmaksas darba spēka (“*brīvprātīgo*”) izmantošana atkritumu apsaimniekošanas biznesā.

- **Tā vietā, lai veiktu reālas darbības iedzīvotāju aizsardzībai, jūdokrāti klimata izmaiņas izmanto peļņas gūšanai.**
- **Visas ar atkritumu rašanos saistītās problēmas ir jūdokrātu mākslīgi radīta dzīvesveida problēmas.**

Tās rodas līdz ar ģimeņu graušanu, sabiedrības atomizāciju un iedzīvotāju idiotizāciju (*nupat “vienmēr pirmais” atkal stāsta, ka biroja darbinieku darba ražība ceļoties līdz ar temperatūru birojā, to, ka 25° C karstumā strādājot par 40% labāk kā 19° C*), kurai tagad pievienojušies arī **“kompetencēs balstītās “izglītības” ieviesēji Latvijā. Arī viņi ar savām spējām atbilstošu pienesumu piedalās šajā atkritumu apsaimniekošanas (miskastnieku) biznesā.**

Ja, atmetot emocijas, lasa kompetenču “pseidoizglītības” ieviesēju stāstījumus, tad tajos aiz “modernās un laikmetīgās” metodikas maskas (*slēptās Montessori metodes*) var redzēt, ka bērns tiek pamests savā vaļā (*tiēc pats galā kā gribi*), lai tas, kuram ir vajadzīga vadība un apmācība, pats izdomā to, ko viņš sagaida no pieaugušā, audzinātāja un skolotāja. Maugli audzināja vilki, bet te “maugļi” labākajā gadījumā “audzina” viens otru. Vilki Maugļi ieaudzināja vilku, bet **“maugļi” no bērna izaudzina ārā bērnu.**

- Kā tas, kurš nezina, var uzzināt to, kā esamību nezina?
- Kā var uzzināt to, ko nevar uzzināt bez sapratnes, bet sapratni var iegūt tikai no tā, kurš to liedz – no pieaugušā, kurš nostāda fakta priekšā – izdomā pats?
- Kā, pierodot pie tā, var izdomāt, ka netīra apakšveļa un netīras rokas ir slikti?
- Kā tāds, kuram vienlaicīgi ar to iestāsta par viņa tiesībām būt pašam un pateikt “nē” (*ko viņš saprot un pielieto atbilstoši savai sapratnei*) un visu citu pienākumam pieņemt viņu, kāds viņš ir, var saprast, ka viņa nepieņemšana un citu noraidošā attieksmē ir viņa netīrības sekas?
- Kā citiem, kuriem iestāsta, ka “tolerance, tolerances un vēlreiz tolerance”, tādos apstākļos, kuros viņiem jāsadzīvo ar bikses piekakājušu smirdekli, var iemācīt, ka netīrība ir slikta, bet tīrība ir laba?
- Kā tur, kur atceļ visas normas, var apgūt sapratnes pamatu – pieredzi, ja pieredze ir tikai normu sistēmas ietvaros, bet sapratne ir sapratne par normu nozīmi dzīvē.

Katras izglītības, apmācības un vadības pamatā ir dabiskais mehānisms, ar kuru nezinošais mācās no zinošā. Katras izglītības pamatā ir princips “viss nāk ar Skolotāju”. **Atsakoties no tāda principa notiek atteikšanās no izglītības.** Starp izglītību un dresūru ir liela starpība. Ar izglītību veido Cilvēka personību. Ar dresūru formē dzīvnieka uzvedības

paradumus. Montessori metode nav izglītība. Montessori metode ir smalkāka dresūra tur, kur izglītība nav iespējama vai nav vēlama. Piemēram, slēptu manipulāciju gadījumā.

Montessori un citas “modernās (*sektantiskās*) izglītības” metodes domātas bezperspektīvu, psihiski un intelektuāli kroplu bērnu un nesaprātīgu vecāku mazuļu “pedagoģiskais aprūpei” un vecāku patmīlības pucēšanai. Tādai “izglītībai” nekādu tālāka turpinājuma iespēju nav un tas nemaz tur netiek gaidīts. Tas, kas ir piemērojams bezperspektīvu mazuļu “pedagoģiskai aprūpei”, nav lietojams normālu bērnu audzināšanā un izglītībā. **Tas, kas der mazulim, tas neder bērnam** – tas bērnam atņem viņa izaugsmes iespējas, tas bērnu pārvērš par bezperspektīvu mazuli.

- **“Kompetencēs balstītā “izglītība”” nav izglītība – tā ir manipulatīva dresūra – Cilvēka bērna pārvēršana par dzīvnieciskai dzīvei nolemtu dzīvnieka mazuli.**

Tā saucamā “kompetencēs balstītā “izglītība””, noliedzot visus pedagoģijas principus, stāstot par mūsdienīgas izglītības un socializācijas nepieciešamību, patiesībā savā pieejas metodē grauj kolektīvismu. Viss tajā iebūvētais attīsta individuālistu un egoistisku patmīli – “viens pats pasaulē” – “negaidi palīdzību” “tiek galā pats”.

- **“Kompetencēs balstītā “izglītība”” ir agrīnas atomizācijas instrumenti.**
- **Asociālas - atomizētas personības nonākot, darba kolektīva, vienaudžu grupas vai sabiedriskās telpas piespiedu socializācijā, to ignorē (*bērni “neredz” traucējošos pieaugušos*) vai kļūst agresīvas – sāk vardarbību – cietsirdību skolā, konkurencē cīnīties par “dzīves telpu”, karjeru, sāk to, ko sauc par “mobingu”.**
- **Pusaudžu cietsirdība ir individuālisma – desocializācijas – kolektīvisma nesapratnes un nepieņemšanas sekas.**
- **“Kompetencēs balstītā “izglītība”” ir naidīgu, savstarpēji apkarujošu iedzīvotāju populācijas veidošanas tehnoloģija.**
- **“Mobings” ir skolēnu cietsirdības turpinājums darba vietā.**
- **“Kompetencēs balstītā “izglītība”” veido sadarbīties nespējīgu individuālistu masu.**

9. turpinājums

Ja mēs apskatām “zaļo” darbību, tad redzam, ka tā iet stingrā sakabē ar rietumu civilizācijas “vērtībām”, politisko, ekonomisko un militāro virzību. Ja tiktu izpildītas visas “zaļo” prasības, tad tas, kas paliktu, būtu “zelta miljarda” dzīves vide, bet visiem pārējiem viņu eksistences iespējas būtu liegtas. **“Zaļie” nekur necīnās pret cēloņiem, “zaļie” visur cīnās pret savu sponsoru izraudzītām, no konteksta izņemtām sekām.**

Tā saucamā atkritumu šķirošana un pārstrāde otrreizējai lietošanai ir tikai cits atkritumu uzglabāšanas veids – lumpenizējot patērētāju, izgāztuve tiek izkļiedēta patērētāju vidē. Tas ir tas pats veids, kā bagātās valstis atbrīvojas no atkritumiem. Tās savus atkritumus kā “lietas preces” otrreizējai lietošanai nosūta uz “zemāku patēriņa līmeni” vai noglabāšanai “mazattīstītās” – kolonizētās – lumpenizētās teritorijās. Pašu “zaļo” ideju izmanto, kā savu, tā svešu zemju iedzīvotāju lumpenizācijai.

Ne jau Latvijā vien kapitālisti patērētājiem atņem izglītību. Nemācīšanās, skolas neapmeklēšana no agrāk iztēlotā “brīvas personības smalkā toņa”, tagad tiek pārvērsta par globālu misiju – tagad “bastotājs” nav “bastotājs”, bet cīnītājs par planētas nākotni. Neizglītotais, perversais un slimais ir “ideālais nākotnes cilvēks”. Tagad, **“varavīkšņainus”**

karodziņus vicinot, “zaļie” paceļ lozungu - “labāk vienu dienu vākt atkritumus jūras krastā, nekā skolā mācīties ģeogrāfiju”.

To viņi sauc par cīņu – “streiku pret izzušanu”. Viņi esot pēdējā paaudze, kura to varot un pirmā, kura to darot (*interesanti – kā tur ir vairāk – bezkaunīgu melu vai izglītības trūkuma, stulbuma vai samaitātības un slimības murgu?*). Izredzētie, tā sakot, supermeņi, pārcilvēki ar savu revolucionāro planetārās misijas lieluma apziņu – “mēs jaunu pasauli sev celsim” – tā kā sen dzirdēta dziesmiņa... viņi ne tikai nemācās ģeogrāfiju, bet neko nav dzirdējuši par vēsturi, toties iestājas par genderismu, seksuālo brīvību un pret sieviešu nelīdztiesību un, ak, jā, pret vardarbību ģimenē arī!

Tagad neizglītotajiem Gejropas muļķīšiem stāsta to pašu, ko līdz 20.gadsimta 90-jiem gadiem stāstīja lēticīgiem PSRS iedzīvotājiem. Kad korumpētie partijas bosī un rūpniecības nozaru nomenklatūra gribēja kļūt par “privatizēto” uzņēmumu “īpašniekiem” – vienkārši aplaupīt savu tautu, tad viņi labprāt piespēlēja savu aizrobežas draudziņu spēlei (*Andropova “perestroika”*). Tad aizrobežu radiobalsis un visāda veida “demokratizātori” stāstīja briesmu stāstus “par sirdsapziņas ieslodzītajiem” un briesmīgajiem partokrātiem. Tad stāstīja, ka jāatbrīvojas no šiem labi dzīvot traucējošajiem partokrātiem un pēc tam... pēc tam viss būšot tik labi kā tas bija redzams krāsaino žurnālu reklāmās.

Tagad “ekocīnītājiem” stāsta to pašu - tikai “padomju partokrātijas” vietā tiek minēta “korumpētā ierēdniecība”. Toreiz stāstīja par “plānveida ekonomikas” radītajām problēmām. Tagad šiem “cīnītājiem” stāsta par esošās “ekonomikas radīto planētas sasīšanu” un “nespējīgajiem valstsvīriem”. Toreiz vajadzēja atteikties no sociālisma un tā plānveida ekonomikas. Tagad vajagot atteikties no sabiedriskās un ģimenes dzīves normām un sagraut šo agrāk tik slavēto un “vienīgi pareizo” ražošanas sistēmu. Toreiz stāstīja, ka vajagot atteikties no šīs šausmīgās “personības nomākšanas” un pieņemt egocentrisma vientulību sevis mīlētāju barā. Tagad stāsta, ka vajagot atteikties no veselā saprāta un pieņemt nenormālo – perversiju visatļautību, un tad viss kā uz “burvju nūjiņas mājienu”, uz “līdakas pavēli” ar “burvju lampas džina” palīdzību tūlīt būšot kārtībā – tūlīt būšot leiputrija ar piena upēm un ķīseļa krastiem.

“Liekie cilvēki” domā, ka sagraujot šo pasauli, nākošajā viņi būs tās pamatiedzīvotāji. Cilvēkiem, kuriem nav vietas šajā pasaulē (*tieši tāpēc jau viņi, paši sevi par savu vērtību pārlicinot, rīko demonstrācijas un sevis izrādīšanu*) nākošajā pasaulē vietas būs vēl mazāk, arī tāpēc, ka viņiem nav pienācīgas izglītības.

- **Tiem, kam nav izglītības, pieredzes un Kultūras mantojuma, iestāsta – gāziet “šos un viņu kārtību” un tad viss būs kārtībā!**

Var redzēt un ir zināms, ka ar “Grētas zaļo” kustību strādā labi tēla veidošanas speciālisti un NLP praktiķi. Var redzēt, kā tiek fokusētas rietumu civilizācijas “vērtības”, kā notiek to pārraide uz mērķauditorijām, var redzēt, ka caur šo “zaļumu” notiek lumpenizēta patērētāja regulācija viņa vērtību un dzīvesveida sistēmā. (*Tagad Rīgā reklamē filmu, kuras reklāmas pieteikuma sauklis ir – “nekas tā neapvieno ģimeni, kā slepkavība”.*) **Var redzēt, ka šim “zaļajam” patērētājam paredzēta neizglīkota, izlaidīga un psihiski (arī fiziski) nepilnvērtīga, noskranduša miskastnieka dzīve.** Var redzēt, ka viņam ļaus priecāties par savu skrandainību, neizglītotību un slimīgās personības neauglīgo izlaidību.

Grētas paziņojums, ka viņas psihiskā nepilnvērtība viņai “dod iespējas”, ir tieša kopija no “indigo bērnu” teorijas par to, ka “pasauli glābjošais un “pieaugušos mācošais indīgo bērns” ir fiziski un psihiski nepilnvērtīgs bērns”. Arī Grētas māte savā grāmatā raksta, ka slimība viņas meitai sniedzot “augstākos spēkus”. Tā ir atkritumu apsaimniekotāju darba formula - “atkritumi ir izejviela, resurss, vērtība un peļņas avots”. “Indīgo bērnu” teorija savukārt ir baznīcas iegalvojuma par “pasauli glābjošā Kristus sevišķo mīlestību uz

bērniem” miksējums ar **nacistu “pārcilvēka”** (“pārcilvēks” ir katrs “kristietis” – “izraudzītās tautas” reliģijas nesējs - vienīgie, kuri “augšāmcelšoties”, būšot “kristieši”) tiesībām uz dzīves telpu, no kā ir atvasinātas lielākā daļa “modernās un laikmetīgās” murgainās “pedagoģiskās” teorijas.

Var labi redzēt, kā rietumu civilizācijā tiek secīgi ievadītas šo civilizāciju noteiktā virzienā – uz izgāztuvi vedošas teorijas. Katra nākošā ir muļķim šķietami racionālāka un pamatotāka (*Francijā ar tiesas lēmumu zosīm aizliedza gāģināt pilnā balsī, bet cilvēkiem mirt izejamajās un svētku dienās – tad nestrādā ārsti un nav kas izraksta miršanas apliecību. Šveicē suņi nedrīkst riet, tualetes podā vakarā nedrīkst nolaist ūdeni.*), vairāk atbilst patērētāja prasībām un vajadzībām, bet patiesībā ved viņu prom no patiesā problēmu risinājuma – no jūdokrātijas uzspiestā dzīvesveida nomaiņas.

- **Visas šīs civilizācijas problēmas ir atrisināmas ar dzīvi Dabiskās Kārtības Normu Sistēmas vadītā dzīvesveidā.**

Var redzēt, kā darbojas kapitālistu “žurku stabulnieks”. Ja Grēta nebūtu iepriekš izraudzīts un perfekti izveidots tēls, ja viņa nebūtu marionete – lupatu lelle – “lupatiņa” leļļu teātra izrādē, ja aiz viņas tēla nestāvētu viņas tēla darbībā ieinteresētu miljardieru banda, tad viņu neviens pa pasaules forumiem apkārt ar jahtu nevizinātu un nekādā “aktīviste” viņa nebūtu, viņu nerādītu TV un avīzēs par viņu nerakstītu. Neviens par viņu, tāpat kā par tūkstošiem citu antiglobālistu “huligāniem” neko nezinātu – viņa būtu kārtējā “zālītes pīpmāne – bastotāja” un tā ar savu plakātiņu tur varētu stāvēt līdz pastardienai.

Tomēr ir divi iemesli, kāpēc “parādījās” – tapa tāda “Zviedrijas Grietiņa”. Pirmais ir tas, ka jūdokrātijai ir vajadzīgs savs “krāsainais” triecienspēks – tāda “varavīkšņaini - zaļā” kompānija pasaules mēroga darbībām, bet otrais ir tas, ka jau esošos daudzvirzienu “zaļos” vajag apvienot vienā masā ar citām destruktīvām kustībām un vadīt sev vajadzīgajā virzienā, ātrumā, mērogos un vietās – konkrētās akcijās.

- **“Zviedrijas Grietiņa” ir tas, ko sauc par “sajūga punktu”.**

Zviedrijas luterāņu baznīca vienā no saviem lielākajiem dievnamiem par Grētu pasludināja - “Kristus ir izraudzījies Grētu par savu pēcteci”. Šajā Trockiski-lgbtiski-nacistiski-“zaļajā” projektā ir arī baznīcas “pedāļi”, kurus tā cītīgi min. Liela daļa no publiskās akcijas ir tiešā Vatikāna kontrolē un vadībā. Lai nemaldina luterānisma dalība šajā darbībā – pamatlietās un perversijās - netikumos starp baznīcas sektām ir vienprātība. Zviedru luterāniskā baznīca ir tieši tikpat lgbtiska kā katoliskā ar pedofīliski homoseksuālo Vatikānu priekšgalā. **Vatikāna interese ir tajā, lai atjaunotu veco karaļnamu dzimtu elitāro stāvokli un politisko varu.** Luterāņi tajā ir Vatikāna darbarīks – izpilda to melno darbu, kādu nevar atļauties Vatikāns, bet Zviedrijā darbojas luterāņi.

Tas, ka šī projekta “Grētas cīņa” publiskā daļa ir Vatikāna scenārijs, ir redzams ar tā uzbūvi kristīgās dogmas un tradīcijas ietvaros.

Baznīca ir “atstumto” - “tizlo, nabago, zagļu, prostitūtu un muitnieku” (*Romas pilsētu neizglītoto dīkdieņu*) baznīca. **Grēta ir neizglītoto, nepilnvērtīgo un paklīdušo** (*viņas vecāki ir aktīvi “varavīkšņainie”*) **zīmols** – baznīcas leģendā “Kristus māte un tēvs ir bijuši nevienlīdzīgā laulībā, bet Kristus tehniski esot tici ieņemts ne no mātes vīra – nebijis abu vecāku – vīrieša un sievietes bērns”.

Baznīca nemitīgi kladzina – “zinoša ticība nav vērtība. Nezinoša ticība ir vērtība.” **Grēta taisa “skolstreiku”** un viņai piemītot pārdabiskas spējas – arī gaišredzība, kas nākot no viņas slimības.

Kristum esot bijuši mācekļi.

Grēta vada savus mācekļus un sekotājus.

Baznīca uztur maksimu “ar bērna muti runā patiesība”, kas nāk no “svētā gara nākšanas pār īsti ticīgo” un tā, kā “Dievs izvēlas to, kurš pats nerunā – prātā vājo, tīro un nevainīgi - bērnu”.

Grētai esot runas traucējumi un viņa varot runāt tikai īpaši svarīgos gadījumos.

Baznīca stāsta, ka Cilvēku atdzīvina Dieva gara klātbūtne.

Grēta stāsta, ka “viņa iekšēji mirstot tad, kad neprotestējot.”

Viduslaikos, krusta karu laikā tika organizēti vairāki “bērnu krusta kari”. Tad paši bērni it kā stihiski esot sapulcējušies un paši no sava prāta devušies uz “svēto zemi” cīnīties pret neticīgajiem. Tādi gājieni vienmēr beidzās ar to, ka šo gājieni organizatori “krusta kara” dalībniekus pārdeva verdzībā. **Grētas – “jaunieši par ekoloģiju” ir tipisks “bērnu krusta karš” – kopija no viduslaiku oriģināla.**

Baznīcas galvenā dogma ir tajā, ka esot jāsagatavojas pasaules galam. Tad būšot “Kristus otrreizējā atnākšana”. Tad mirušie augšāmcelsoties un notikšot lielā tiesāšana. Tad iešot bojā visa vecā pasaule un tikšot taisīta jauna zeme un jaunas debesis. Tad Kristus būšot Cilvēces mesija – glābējs – pestītājs un vienlaicīgi arī tiesātājs. **Grēta savus sekotājus sauc par “no iznīcības augšāmceltajiem”. Grēta uzstājas kā tiesātāja un planētas glābēja. Sludina, ka esot jāsgrauj visa rūpniecība, lauksaimniecība un vecais dzīvesveids. Esot jātaisa pilnīgi cita pasaule. Šis esot pēdējais laiks, citādi pēc 12 gadiem pasaule iešot bojā.** (*Tā ir vērienīgākā kārtējā pasaules gala sludinātāju kampaņa. Tumšajiem šī patiesi ir pēdējā iespēja – tas ir viņu pasaules gals un tā ir viņu pēdējā iemiesošanās.*)

“Grētas projektā” baznīca nav vienīgais spēlētājs, tajā piedalās arī citi spēlētāji – transnacionālās korporācijas, baņķieri un nacisti, bet par to vēlāk. Kaut gan ir uzkrāta pietiekami liela ekonomiskās un sociālās dzīves zinību bāze, lai šī civilizācija varētu izvairīties no ekonomiskā un sociālā sabrukuma, šodienas “zaļo” “lielkustība” tiek ļoti precīzi izmantota esošā pseidovalstu dzīvesveida un ekonomikas demontāžai ar mērķi to pārstrukturēt atbilstoši jūdokrātijas mērķiem.

Ja “zaļo” “miermīlīgajiem protestiem” noņemam zaļo krāsojumu un ielūkojamies šo protestētāju lozungos, prasībās un taktikā, tad redzam, ka tā ir tipiska “varavīkšņaino” krāsainā revolūcija. Katrā “zaļo” “miermīlīgo protestētāju” demonstrācijā ir prasības par seksuālo perversiju, pedofilijas, zoofilijas un kanibālisma dekrimilizāciju. Katrā tādā ir arī plakātiņi ar K.A.N.V.A.S. – CIP graujošās darbības ārvalstīs struktūras simbolu – pacelto dūri.

Visām krāsainajām revolūcijām ir viena darbības shēma. Tās ņem reālu negatīvo problēmu. Ap šo problēmu izvērš demagoģisku un ainu izkropļojošu informatīvo kampaņu, kuru tūlīt uztver un izvērš ieinteresētās puses TV, radio un prese. Ar to sagatavo, mobilizē un ievirza lumpenizēto aktīvistu masu un vienlaicīgi viņu acīs dehumanizē “pretinieku”. ANO sēdē skanošās Tumbergas hiēnas klaigas: “Kā jūs drīkstējāt man atņemt manu bērniņu...”, (*kas šajā gadījumā kopē Putina turpat teikto: “Vai jūs saprotat, ko esat sastrādājuši?” - Šī “zaļo” revolūcija ir dažādu agrāk bijušo akciju kompilācija.*), ir notiesājošais spriedums – “melnā zīmē”, kādu nosūta iznīcībai nolemtajam.

Pēc tam izveido kopīgo vienojošo tēlu un simbolu sistēmu (*piemēram, “dzeltenās vestes”, “lietussargi” utt.*), kas jau ir NLP prakse, kam pievieno neaizskaramības (“*viņi taču bērni*”) un nenosodāmības prasību (*tas, ka viņi sakropļo un apmētā ar degpudēlēm kārtības sargus, izdedzina viņiem acis ar lāzeršiem un slepkavo citādi domājošos (Honkongā un Odesā), neesot vērā ņemams – viņi taču esot vēl neko ļaunu negriboši, kļūdījušies bērni*). Atcerēsimies ilgus gadus visādos ceļos iesakņoto iegalvojumu “galvenais, lai neciestu bērni”.

Pieaugušie varot ciest – neesot tik traki, bet bērni, lūk, to nedrīkstot piedzīvot. **Varot bombardēt pieaugušos – viņu vecākus – varot iznīcināt pieaugušo valstis, bet bērni esot jāsaudzē.** Tas ir Globālās šizofrēnizācijas process.

- **Viendabīgā sadalīšana pretmetos ir šizofrenizācija.**

- Kā sekās var saudzēt bērnus, ja nesaudzē cēloni – vecākus?
- Un pēc tam, kad šie bērni pieaug, tad viņus drīkstēs bombardēt?
- Vai šo bērnu bērni atkal būs “jāsaudzē” līdz pieaugšanai, lai “saudzētu” viņu bērnus?
- Vai “bērnu nākotnes” vārdā drīkst sagraut viņu vecāku mājas - pasauli, kurā pēc tam (*Lībijas piemērs*) būs jādzīvo nogalināto vecāku bērniem?

Kad uzlūkojat “zaļo” demonstrācijas, tad vienmēr atcerieties Lībijas bombardēšanas rezultātus un Muamāra Kadafi likteni ar Klintones priekšpilno izsaucienu “Vau!” Tas ir tas pats, tikai citā iepakojumā, bet ar tām pašām beigām. Kā ukraiņi teica (*nu jau vairāk nesaka – tagad jau Ģejropa arī vairs nav viņiem labā*) “ukraina ce jevropa”, tā “zaļie” tagad rāda “Lībija ce pasaule”. Kā kādreiz CIP’s “zaļos” izmantoja PSRSa sagrāvei, tā tagad jūdokrātija savus “zaļos” izmanto neziņu – goju pasaules sagraušanai.

Kad **“krāsainie”** ir izveidojuši galveno lozungu, vienojošo pazīšanās zīmi un simbolu (*Grētu Tumbergu*), tad viņi **izvirza valdībām neizpildāmas prasības** (*eksistējošas sistēmas ietvaros mainīt sistēmas eksistences pamatus tā, lai tas nodrošinātu šīs pašas sistēmas “vērtības” uzturēšanu*) **un vienlaicīgi ar to iezīmē cīņas bezgalīgumu** – “nevainīgo upuru” tēlu, varas vardarbības (*policijas brutalitātes*) un varas korumpētības (*kur demokrātija un tās vēlēšanu sistēma ir korupcijas darbības un atražošanas mehānisms*) apkaršanu. Demokrātijas (*korumpētības*) pretmets ir Garīgi autoritārās varas diktatūra pret ko, izvirzot savu “zaļi varavīkšņaino vērtību” diktatūras prasību, “zaļie” kategoriski iebilst.

Tāpēc būs “zaļo” demonstrācijas, būs “zaļo” “nevardarbīgās pretošanās” paceltās K.A.N.V.A.S. dūrītes, būs “nevainīgie upuri”, būs “revolūcijas iekarojumi” – varas nomaiņas un **būs tam sekojoša citādi domājošo fiziska iznīcināšana** – būs “Odesa” – būs **“zaļo” “zaļās nākotnes” vārdā vadīta iedzīvotāju iznīcināšana līdz “zelta miljarda” apmēriem dzīvei šamaniskās dzīves stāvoklī.** Te mēs ļoti labi varam ievietot robotizēto kaujas mašīnu darbību pret “dumpiniekiem” – pret tiem, kuri ir ārpus “zelta miljarda” dzīves un “vērtību” robežām. Visi – kā ASV, tā kapitālistiskās Krievijas, Ķīnas un Izraēlas bruņotie spēki strādā tādu militāru sistēmu izveidošanai. Tagad viņi katrs savējiem stāsta, ka tas esot pret tiem tur citiem, bet visu zemju kapitāls vienmēr ir vienots pret tiem, kurus izmanto.

Bija atsevišķās valstīs izmēģinātas krāsainās revolūcijas un totalitāro sektu darbība. Tajās notika atsevišķu tehnoloģijas elementu un tehnoloģiju aprobācija un noslīpēšana – piemērošana vietējiem apstākļiem. Tagad, kad tas ir izzināts un izmēģināts, to pašu pielieto globālā mērogā. **Tagad ir izvēsta globāla mēroga “krāsainā revolūcija” pret visu valstu valdībām un tātad pret visu tautu valstiskumu, kā tādu.** Tas ir “zelta miljarda” valdošās “pārcilvēku” kārtas uzbrukums neziņu – goju valstu pasaulei ar mērķi tur iedibināt savu jūdokrātijas “apklātā galda” diktatūru, kurā žīdi dzīros pie galda, bet **nežīdi**, būdami **šamaniski pārvaldāmi** lopiņi, **viņus pie šī galda apkalpos.** “Zaļo” krāsainā revolūcija ir tas aktīvi transformējošais aktors, kurš cilvēci ievirza “zelta miljarda” rāmjos, bet Tumbergas “no iznīcības augšāmceltie” ir tipiska totalitāra sekta.

- **Ar “zaļo” ekologu lozungu maskējoties, ir sākta globāla mēroga “krāsainā revolūcija”, kuras mērķis ir visu valstu valdību un tautu valstiskuma likvidācija.**

Globālā mērogā katrā izvēles situācijā (*un mēs zinām, ka jūdokrātijā ir lēmumu pieņemšanas subjekts – “venēcieši” - bagāto žīdu klanu apvienība*) varēja pieņemt vairākus

lēmumus. Tajos bija arī tādi, kas vecajās sliedēs deva ilgstošu, bet ne tik “spožu” dzīvi, tomēr vienmēr tika pieņemts destruktīvākais, sistēmu sasprindzinošākais un graujošākais lēmums. Tā vienmēr notiek tad, kad sistēmas iekšienē darbojas kāds, kurš sistēmas krīzes izmanto par tās pārstrukturēšanas instrumentu – kāds, kurš sistēmu pielāgo savām individuālajām vajadzībām.

- Šajā gadījumā notiek globāla sociāli ekonomiskā modeļa pārstrukturēšana, tiek likvidētas valsts un valstu (*valstu iedzīvotāju*) ekonomiskās attiecības, kā vietā tiek paredzēti korporāciju ekonomiskie apgabali un korporāciju ekonomiskās attiecības ar tajās nodarbinātajiem, sociāli un valstiski neaizsargātajiem, pēc vajadzības darbam cetur pārvietojamajiem “vienreiz lietojamajiem” strādniekiem, kuri korporācijas interesē tikai tik daudz, cik viņi ir nodarbināti korporācijās.

Pasaule tiek atsviesta atpakaļ nacistiskā feodālismā, tikai šoreiz tas būs korporāciju nacisma feodālisms ar šamanisku ideoloģisko saturu – šamanisms, kā sociāla iekārta, veidos korporāciju “ciltis” un šo “cilšu” feodālo kundzību pār noteiktās “kompetencēs” turētajiem modernajiem – “laikmetīgajiem” un visādi “advancētajiem” dzīvnieciskajiem vergiem.

- Tieši šajā virzienā jūdokrātijas emisāru (*Britu padomes personā*) vadībā strādā “kompetencēs balstītās “izglītības”” ieviešanas aktīvisti (*komisāri*) Latvijā.

10. turpinājums

Projektam “Grēta”, ar viņu, kā zīmolu “no iznīcības augšāmcelto” jauniešu kustībai “skolasstreiks par ekoloģiju”, ir **nelielas detaļas loma daudz lielākā “apklātā galda” doktrīnas realizācijas projektā**, kura centrālā daļa ir “zelta miljarda” plāns. No vienas puses to virza mūžvecā “apklātā galda” doktrīna, bet piesaisti laikam, vietai un izpildītāju videi dod citas, ar ekonomisko pagrimumu saistītas parādības. Pie “apklātā galda” mēs vēl atgriezīsimies, bet tagad ir jārunā par laiku, vietu un izpildītāju.

Laiku nosaka tas apstākļi, ka pašā kapitālisma būtībā ir iebūvēta to sagraujošu faktoru trīsvienība.

Pirmais faktors ir **klūdainais pieņēmums, ka tas, kas kādu (*ierobežotu*) laiku, kādos sistēmas izveides sākumposmos (*vienpusēji lūkojoties*) labi strādā mazākos mērogos (*mikroekonomikā*), tas pats visu laiku tikpat labi strādās lielos mērogos (*makroekonomikā*)**, bet tas tā nav. Tur, kur mikroekonomikā kļūdu piesedz ātrās mainības iespēja, tur makroekonomikā tādas iespējas nav principā – tā tur ir lieka un nevēlama. Tāpēc tāds neapdomīgs (*iekāres un destruktīvas domāšanas diktēts zināšanu trūkums*) pārcēlums izraisa neizbēgamu makroekonomikas krīzi. Krīzi nevis pārprodukcijas (*kaut gan arī*) nozīmē, bet eksistenciālu – esamību sagraujošu krīzi – slimīgu stāvokli, kurā ir vai nu “jānomirst” vai jāpārstāj “būt slimam” – būt “tādam” – būt par kapitālismu, kas kapitālismam ir viens un tas pats.

Otrais faktors ir nepieciešamība paplašināties – iesaistīt aizvien jaunus resursus, ražošanas jaudas un noieta tirgus. Paplašināšanos visos virzienos un sfērās. **Kapitālisms nepieļauj citas saimnieciskās dzīves esamību, citas domāšanas, citu attiecību un sabiedrību esamību.** Līdz ar to, noņemot daudzveidību, kapitālisms visu noplicina – arī savas esamības resursus un mainīgā (*arī paša mainītā*) pasaulē nolemj sevi “nemainībai”, kas ir regress.

Neizbēgamās paplašināšanās dēļ “nemainība” nonāk pretrunā ar visu resursu izsīkumu. Pie tā noved kapitālismā iebūvētā spekulatīvā daba – neekvivalentās apmaiņas it visā – arī ražošanā iesaistīto un banķieru attiecībās. Šīs neekvivalentās apmaiņas diktē dzīvi uz parāda – visa kredītēšanas sistēmu, kura noved pie tā, ka galarezultātā nav nekādu iespēju parādu atdot, un vienīgā iespēja ir ņemt jaunu parādu un paplašināties. **Nepārtraukto paplašināšanos ar vienlaicīgu kvalitātes zudumu it visā (taupība uz visa rēķina!) diktē parādu atkarības – brīvības zaudēšanas ekonomika.**

Tā neizbēgami ved pie trešā faktora – konkurences. **Konkurence** tiek minēta par attīstības virzītāju. Taču, tā kā tās pamatā nav vajadzība kalpot sabiedrības interesēm (*tām kalpo sadarbība*), bet vienīgi tikai savtīgai peļņas gūšanas interesei, tad tā visās jomās kļūst par resursu noplicinošu, piesārņojošu, demoralizējošu un dehumanizējošu – visu sagraujošu spēku. Tā saucamā “attīstība” nenotiek dabiski iespējamā un Cilvēkiem vajadzīgajā, bet tikai un vienīgi stingri kontrolētā un lielkapitāla interesēm – tā peļņas gūšanai vajadzīgajā virzienā.

- **Konkurences ir pretējais sadarbībai.**
- **Sadarbība vērsta uz kopuma uzturēšanu un pacelšanu jaunā, plašākā iespēju realizācijas līmenī.**
- **Konkurence ir vērsta uz kopuma saskaldīšanu un iespēju sašaurināšanu līdz personiski izdevīgā līmenim.**
- **Konkurence ir pretdabisks slima, destruktīva prāta ienesums kopības uzturētā pasaulē.**
- **Kapitālisma uzturētā konkurence ir normāla Cilvēka tieksmes būt labākam izkropļojums.**
- **Kapitālismā “sadarbība” ir vērsta pret kādu citu, par cita resursu izlaupīšanu un savtīgu sadalīšanu – noved pie “sadarbības” partneru savstarpējās cīņas – ir tikai visus uznīcinoša kara forma un patiesa sadarbības izkropļojums konkurences apstākļos.**
- **Sociālismā sadarbība ir par visu iespēju vairošanu, resursu saudzēšanu un apvienošanu savstarpējai kalpošanai kopīgām vajadzībām.**

Kapitālismā konkurence nosaka to, ka jebkurā jomā var būt tikai viens patiesā labuma guvējs. (“*Beigās paliks tikai viens.*”) Lai kā to censtos nepieļaut, bet konkurence un tās radītā korupcija (*kurš gan negrib “labi dzīvot un tūlīt”!*) vienvirziena kustībā nonāk pie monopola – tas ir neizbēgami – kapitālists uz to tiecas – tā ir viņa “gaisma tuneļa galā”. Kapitālismā konkurences dēļ nevar būt divu vai triju vienlīdzīgu blakusdarboņu. **Konkurence neizbēgami izveido kopības (nekā cita jau nav) izkropļojumu (atkāpe no normas ir kropļība) – hierarhisku, savas perifērijas izsūcošu centru struktūru ar vienu hegemonu virsotnē, kuram visa zemākesošā centru struktūra ir tā perifērija.**

Katrs centrs, izsūcot savu perifēriju, lielāko daļu guvuma nosūta uz augstākstāvošo. Tādā veidā, savai perifērijai atstājot visa veida melno darbu – visa veida izejvielu ieguvu un apstrādi, centrālais hegemonš sevī vampirizē visas hierarhiskās struktūras resursus – dabas bagātības, ražošanas jaudu un tirgus rezultātus, intelektuālo un darba spēka resursu. Perifērijā iegūtais, ceļojot augšup hierarhijā, koncentrējas – pievieno vērtību un zemākesošo veikto darbu, kuru hegemonš “apmaksā” ar lejupejoši izzūdošu papīra “naudas” plūsmu. **Tādā veidā vislielākais darbs tiek vismazāk apmaksāts, kas perifērijai nekad neļauj izkļūt no paverdzinātā, pakļautā un neizglītotā stāvokļa.**

- **“Kompetencēs balstītā “izglītība”” ir hegemonā interesēm atbilstoša pseidoizglītība.**

- Britu padome ir Latvijas hegmona darba instruments perifērijas izsūkšanai.
- Lielbritānijai visi aiz tās robežām ir izsūcamā perifērija.
- Latvija Lielbritānijai ir izsūcamā perifērija.
- Lielbritānija ir Eirāzijas hegmons.
- Vācija ir Ģeotropas hegmons.
- Lielbritānija un Vācija ir tiešā galvenā hegmona ASV perifēriskā pakļautībā.

Dzīve hegemonijā – hegemoniskās centru un perifērijas attiecības prasa hegmona pacelšanos uz pagremdētā pleciem – nepārtrauktu zemāk stāvošo nomākšanu un pagremdēšanu. Lai hegmons “noturētos virs ūdens” tam, kāds ir jāpagremdē un uz pagremdētā rēķina tiek iegūts laiks un iespēja sevis izcelšanai. Hegemoniskajā centrā par to pašu darbu maksā vairāk kā perifērijā.

- Kapitālisms ir pazemošanas, pazemošanās un pazemojumu vide.
- Kapitālismā nav vietas godam un cieņai.
- Kapitālismā kapitālists pazemo citus un pats pazemojas naudas priekšā.

Lai iegūtu savas dzīves laiku, ASV sagrāva de Gola Franciju, PSRS, bet tagad pagremdē Ķīnu un citu (*geju un lesbiešu lumpenizēto*) patērētāju savienību – ES. Līdz šim centrālā pasaules hegemonija piederēja ASV, bet planētas resursu neracionālās izmantošanas, Cilvēku demoralizācijas un dehumanizācijas dēļ, ASV vairs nevar turpināt savu pasaules hegmona lomu – ekonomika “nevelk” (*izsūcamais un izsūcumā iegūtais zaudējis vērtību*), bet transnacionālās kompānijas, kopā ar baņķieriem cīnās par savu izdzīvošanu. Tā ir redzama “klintonistu” cīņā ar “trampistiem”.

Te ir jautājums – “kurš kuru”. Vai ASV izdzīvos kā sevī noslēgta – pašpietiekama valsts par transnacionālo korporāciju likvidācijas un baņķieru savaldīšanas (*viņu peļņas daļas ekonomikā no 50% atgriešana uz 5%*) cenu, vai arī izdzīvos korporācijas un baņķieri uz ASV valstiskuma un ekonomikas sagrāves rēķina. “Trampi” cīnās par ASV valstiskuma un hegmonisko interešu saglabāšanu. “Klintoni” cīnās par baņķieriem un korporācijām.

Runas par projekta “Grēta” “zaļumu” un ekoloģiskumu ir lētticīgo iemidzināšana. Patiesībā tā ir izteikti trockiski-lgbtiski-nacistiska “krāsainā” revolūcija, kura notiek pēc visiem K.A.N.V.A.S. metodiskajiem norādījumiem. (*K.A.N.V.A.S. ir CIP struktūra krāsaino revolūciju organizēšanai.*) Ar tās palīdzību “klintoni” cer sagraut “trampus” ASV, bet šo trockiski-lgbtiski-nacistisko revolūciju izvērst visā pasaulē, katrā valstī un **katru valsti novest pie pilsoņu kara.** Viņu triecienspēks būs lumpenizētie “jaunie nabagi” un izmuļķotie neizglītotie jaunieši.

- Pasaules politiskajā līmenī tā vairs nav “zaļā”, bet politiska un revolucionāra - uz “kreiso internacionāli” aicinoša politiska lielākija.

ASV un citu valstu “kreisajā” presē un politiskajās runās jau ir ticis paziņots, ka “Grētiskais zaļums” ir bijis tikai sākums, tagad tā vairs neesot “zaļā”, bet pilnīgi konkrēta cīņa par politisko un ekonomisko varu visā pasaulē. Šīs cīņas priekšgalā tagad ir nostājušies tādi politiskie smagsvari kā Bernijs Sanders – kandidāts uz ASV prezidenta krēslu. Savās priekšvēlēšanu runās viņš aicina uz nesaudzīgu cīņu pret “nacionāl-populismu”, par “kreisās trockiskās internacionāles” dibināšanu. Šai “internacionālei” būšot jācīnās pret “nacionāl-populistiem” Turcijā, Irānā, Sīrijā, Krievijā, Ķīnā un Indijā, kā arī Dienvidamerikā.

Tāda mērķa sasniegšanai visā pasaulē esot jālikvidē valstis kā institūcijas, visa esošā rūpniecība un lauksaimniecība. Tāpēc esot jānojauc visas robežas kā starp valstīm, tā arī

Cilvēku attiecībās un ģimenē. Esot jālikvidē visas normas un kārtība, visi aizliegumi. **Esot jālikvidē “patriarhālisms” – ģimenes un ģimenes dzīve**, visas normas sieviešu un vīriešu attiecībās, visi seksuālie aizliegumi attiecībā uz Cilvēkiem, bērniem, dzīvniekiem un mirušajiem. (*Jau ir panākts, ka Francijā ir legalizētas laulības ar mirušo.*)

- **Esot jāatriebjas visiem par to, ka tie pēdējos gadu tūkstošos esot apspieduši lgbtistu tiesības.**

Visā nopietnībā **Sandersa un viņa politiskajās aprindās runā par nepieciešamību veidot geto un koncentrācijas nometnes tiem, kuri pretosies jaunajai kārtībai un aizstāves “nacionāl-populismu” un “patriarhālismu”**. Tie ir aicinājumi uz vispasaules pilsoņu karu – “Grētisma” aktīvisti sludina - “tā pilsēta, kura nepieņem “Grētismu”, ir jānodedzina.” **Viņi runā un savos piekritējos izplata pamudinājumu uz “planētas glābšanai” nepieciešamām masveida pašnāvībām, “eko-kanibālismu” un “eko-tīrīšanām” – “neekoloģisko” populāciju likvidēšanu.**

- **“Grētisms” un “kreisā internacionāle” ir modernais nacisms.**
- **Ko jūdokrātija nepanāca ar Hitlera rokām, to tagad cer panākt ar “zaļo” lgbtisko trockistu rokām.**

Nacisma pamatā ir liberālisms. Nacisma būtība ir tajā, kā to pasludināja Nīče: “Dievs ir miris,” bet sociālisma forma pie bezdievīgotā “pārcilvēka” tika piekarināta kā maska, ar kuru aizrāva lētticīgos. **Liberālisms sludina personības brīvību un tās augstākesošo vērtību pār sabiedrisko.**

Dievs dod sabiedrisko un sabiedriskā dzīves normas – normas, kuras pieņem Cilvēks, kad grib būt Cilvēks. Dievs dod normas Cilvēkam, lai viņš, tās pieņemot, būtu atbildībā saistīts ar citiem Cilvēkiem un Dievu. Cilvēks, atbildībā saistoties ar Dievu un Cilvēkiem, pilda Dieva Likumus un tāpēc nav brīvs Dieva Likuma priekšā – viņš pilda, bet neizdod Likumus. Kad Nīče pasludināja “Dievs ir miris”, tad ar to pašu viņš pasludināja “Cilvēks ir brīvs” no Likumu varas.

(Cilvēku apvienību izdotie likumi nav tādi pēc būtības – tie ir tikai Likumu ēnas tiktāl, cik tajos ir atbilstība Dieva Likumam – Taisnīgumam - kopību uzturošajam principam “lai labi visiem”. Visi citi “normatīvie akti” ir tikai savā būtībā nelikumīgi cilvēku grupu nolēmumi, kam ar Likuma dabu nekā kopīga nav un tāpēc ir ievērojami tikai katra indivīda baiļu un nolēmēju spaidu apmērā. Dieva Likums dod iespējas, bet nolēmums iebiedē un ierobežo nolēmēju interešu izpildīšanai.)

Kad “Dievs ir miris”, tad nav vairs Dieva Likumu varas pār Cilvēku, nav Cilvēka atbildības Dieva un Cilvēku priekšā. Tad Cilvēks ir “brīvs” un pats sev un citiem izdod tādus likumus, kādus pats grib. Šo “likumdodošo” Nīče sauc par “pārcilvēku”. Tāds “pārcilvēks” var darīt visu, ko grib, un neparko nenes nekādu atbildību. “Pārcilvēks” izmanto vai iznīcina Cilvēkus un zemcilvēkus un tādā veidā atbrīvo Zemi no dzīvei necienīgu un zemi neracionāli (*piesārņojoši - neekoloģiski*) izmantojošu tautu masām. **Tas ir 20.gadsimta nacisma un “apklātā galda” koncepcijas saturs un pamats.**

Pēc tam Fuko pasludināja “Cilvēks ir miris”. **Uz tā ir būvēts modernais nacisms, kurs slēpās aiz “Grētisma” eko maskas. Modernais eko-nacisms noārda visu, kas Cilvēku dara par Cilvēku un visu Cilvēka dzīves pasauli.**

- **Modernais eko-nacisms ir visa “kvalitatīvistu” radītā anihilācija un totāla iznīcināšana.**
- **Eko-nacisms ir dziļa planētas apdzīvotības struktūras maiņa.**

- Eko-nacisms ir totālās paverdzināšanas un nacistiskās diktatūras ieviešana planētas mērogā.
- Vienlaikus tāds eko-nacisms ir “klintonistu” cīņas līdzeklis pret “trampistiem” par korporāciju varu un valstu iznīcināšanu.
- Savu vietu tajā ieņem Vatikāns, kas ar tā atdzemdinātās aristokrātiskās elites palīdzību iegūst plašāku varu pasaulē, kur uzturēs korporāciju feodālismu ar tā šamanisko saturu.
- Eko-nacisms ir “kvantitatīvistu” ideoloģija.
- “Kompetencēs balstītā “izglītība”” ir “kvantitatīvistu” inspirācija.

Interesanti, ka, Sandersa cīņas par “baltā nama” troni kontekstā, Grēta, nu taisni kā Kristus, ir nesusi “ziedošanās” upuri. Tā, kura paziņoja “es iekšēji mirstu, ja neprotestēju”, tagad pēkšņi sāk stāstīt, ka “viņai esot vajadzīga atpūta un tāpēc viņa noslēgšoties ģimenes lokā un pēc tam došoties atvaļinājumā”. Tagad viņai vairs nav “jāprotestē, lai dzīvotu”, tagad viņa atsakās no “tā, kas uztur viņas dzīvību”. Tas ir saprotams – Grēta sev pievērs lielu publikas uzmanības daļu – ir līderis eko-nacisma kustībā – kustībā, kura ir pieteikusi karu visai Cilvēka pasaulei.

Lai Sanders iesētos “baltā nama” tronī, viņam vajadzīga nedalīta eko-nacistu uzmanība – Sandersam jābūt vienīgajam eko-nacistu līderim. Sanders grib būt lielāks par Trampu. **Tramps grib būt ASV dzīves pārkārtotājs, bet Sanders sevi uzstāda par pasaules dzīves pārkārtotāju.** Viņam, kā nopietnam politiķim un politiskās vides līderim, blakus nevar būt nožēlojama, smieklīga pusaudze - nenormāla neizglītota slimniece – tāpēc Grētai ir jāpazūd.

- Grēta met ēnu uz Sandera tēlu.
- Grēta savu ir padarījusi – Grēta var iet.
- Kad lgbtisti savu būs padarījuši – viņi tiks upurēti.
- Lai lgbtisti atceras “Rema vīru” likteni Hitlera laikā.
- Lai Grētas līdzskrējēji – bastotāji uzzin, kā pārdeva verdzībā “bērnu krusta karā” sapulcinātos.

Kabalā (žīdu slepenā filosofiskā sistēma) neiesvētītajiem, pasaulīgajiem žīdiem ir nepareizi, kropli tulkotu kabalas simbolu rezultāts - “apklātā galda” koncepcija. Šajā koncepcijā viņu dievs, kas ir visu citu Cilvēku Dievu pretmets (*tumsas valdnieks Sets savā ēzeļgalvainajā formā*) žīdiem dod visu šo planētu kā apklātu galdu, pie kura dzīro “īstie Cilvēki” – žīdi, bet visi pārējie – nežīdi ir beztiesīgi goji – neizglītoti, demoralizēti un dehumanizēti žīdu vergi, kuriem ir tikai viens pielietojums – apkalpot žīdu intereses viņu dzīrēs pie “Dieva žīdiem klātā galda”.

“Kristīgā ticība” ir jūdaisma forma nežīdiem – gojiem. Kad teologi, mācītāji baznīcās un visādu “prieka vēstu” sludinātāji saka: “Mūsu Tēvs Debesīs,” tad viņi ar to piesauc savu un visu Cilvēku Augstākā “ES” klātbūtni – Radītāju, bet, kad viņi saka: “Dievs tas Kungs”, “Mūsu Kungs Debesīs” vai jebkādā citā formā piesaista vārdu “Kungs”, tad viņi ar to vēšas pie Seta – tā, kurš ir šīs Radītāja radītās zemes pārvaldnieks – “Zemes kungs”. Cilvēki ir sava Debesu Tēva Bērni, kurus Seta pielūdžēji grib padarīt par saviem vergiem.

- “Apklātā galda” koncepcija ir “zelta miljarda” plāna centrālā daļa.
- Sociālisms ir “Apklātā galda” koncepcijas pretmets.
- Sociālisma ieviešana ir cīņa pret verdzību.

Otrā “apklātā galda” koncepcijas daļa ir “apklātā galda” realizācija - nežīdu demoralizācija, dehumanizācija un depopulācija (*neierobežotas vairošanās tiesības esot tikai žīdiem, bet gojiem esot jāvairojas kontrolēti – žīdu interesēm derīgā un vajadzīgā apmērā*) – novešana līdz dzīvnieciska, viegli vadāma, pēc vajadzības skaitliski regulējama lopu ganāmpulka stāvoklim. Tas nenozīmē, ka žīdi kontrolē katru nežīdu soli. Tas nozīmē, ka jūdokrātija demoralizē, dehumanizē un lumpenizē nežīdus, bet tā apstrādātie un pāraudzinātie, **žīdu interešu virzienā ievadītie neizglītotie nežīdi visu tālāko savu viltus vadoņu vadībā izdara paši.**

11. turpinājums

Šī koncepcija paredz arī to, ka **žīdi paši nekādā gadījumā nedzīvo tā, kā to liek darīt dehumanizējamajiem nežīdiem.** Lai kompetenčotāji-burbuļu pūtēji paineresējas, kāda izglītības sistēma ir “venēciešu” Britu elitē – kā mācās tie kundziņi, kuru pavēles viņi te izpilda. Lai viņi iepazīstas ar žīdu ideoloģiju un to, kā viņi audzina savus bērnus savās ģimenēs. Tad te neskanēs tās muļķības, kādas nāk no advancētībā turētajiem goju “māmiņu klubiem”, “ģimeņu studijām”, čatiņiem un blogiem.

Te par labu piemēru var kalpot izvilkumi no **“The New York Times” slejās lasāmās “Pavisam cita stāsta” refleksijas raksta “Cilvēku kontakts – luksusa lieta”**, kurš pilnībā lasāms www.philos.lv (02.01.2020.).

“Izņemot ļoti bagātos, visiem citiem viņu dzīve līdz pat nāvei tiek piepildīta ar apmācošu ekrānu klātbūtni. Ekrānu izgatavošana ir lēta, līdz ar to daudz kas kļūst lētāks. Jebkura vieta, kurā var ietilpināt ekrānu (skolas klasē, slimnīcās, lidostās, restorānos) samazina izmaksas. Ikvienu uz ekrāna notiekoša darbība ir lētāka. Cilvēka dzīvē daudzveidīgā saskarsme ar dzīves realitāti tiek aizstāta ar ekrāna gludumu.

Bagātie tā nedzīvo. Bagātajos aug nepatika pret ekrāniem. Viņi grib, lai viņu bērni spēlējās ar koka klučiem un plaukst un zaļo bez-tehnoloģiju tradicionālās klasiskās izglītības privātskolas. Cilvēki ir dārgāki, un bagātie grib un var maksāt par viņiem. Demonstratīva atteikšanās no telefona, sociālo tīklu lietošanas un e-pasta ignorēšana kļūst par statusa simbolu. Tas viss noved pie tā, ka cilvēka kontakts ar Cilvēku ir luksusa lieta. Kā pieaug ekrānu daudzums nabago vidū, tā tas samazinās bagāto starpā. Jo bagātāks esi, jo vairāk vari atļauties nebūt pie ekrāna.

Miltons Pedraza ir citām kompānijām par bagātnieku dzīvi un vēlmēm padomus dodoša “Luksusa Institūta” direktors. Viņš saka: “Bagātie savu naudu vēlas tērēt visam dabiskajam un cilvēcīgajam. Mēs esam liecinieki tam, ka bagātnieku dzīvē pieaug cilvēku vērtība.”

Naudas tēriņi par interesanta ceļojuma piedzīvojumiem un saviesīgām ēdienreizēm pārspēj izdevumus par citiem labumiem. Tā ir tieša reakcija uz plašo ekrānu klātbūtni. Miltons Pedraza turpina: “Par vēstules saņemšanu izjustais prieks izraisa tādas pat pozitīvas emocijas kā saskanīgas cilvēciskās attiecības. Tagad bagāto skolās un veselīga uztura veikalos cenšas palielināt cilvēka kontaktu. Tagad viņiem kontakts ar cilvēku ir ļoti svarīgs.”

“Peidžeri bija svarīgi, jo tie bija kā signāls, ka esi svarīgs un aizņemts cilvēks,” saka Džožeifs Nunss, uz statusa marketingu specializējies Dienvidkalifornijas Universitātes marketinga nodaļas vadītājs. Šodien spēkā ir tieši pretējais: “Ja tu patiešām esi svarīga personība, tad tev nevienam nav jāatbild. Visi atbild tev!”

Sākotnējais prieks par interneta revolūcijas demokrātisko dabu, tas, ka Facebook ir tas pats Facebook neskatoties uz to vai esi bagāts vai nabags, par to, ka Gmail ir tas pats Gmail, un to, ka viss ir par brīvu - tas viss ir tikai nepievilcīgā masu mārketinga apgalvojums. Kā pētījumi rāda - šajās reklāmas atbalstošajās platformās pavadītais laiks ir

neveselīgs. Tas atkārto to pašu statusa pazeminājumu, kāds redzams tajā, ka nabagie aizvien vairāk lieto gāzētos dzērienus un smēķē, bet bagātie to dara arvien retāk.

Bagātie cilvēki var izvairīties no savu datu izmantošanas dažādās datorizētās sistēmās un pakalpojumos un to noplūdes no tām. Vidusšķirai un nabagiem tādas iespējas nav.

Nabago bērni jau agrā bērnībā tiek pakļauti ekrānu darbībai. **Vairāk kā 2 stundas dienā pie ekrāna pavadīti bērni uzrāda zemākus rezultātus loģikas un valodas pārbaudēs - tādi ir ASV Nacionālā Veselības institūta veiktā pētījuma rezultāti. Bērnu smadzeņu darbības pētījumā piedalījās vairāk kā 11'000 bērnu. Biedējošākais ir tas, ka pie ekrāna daudz laiku pavadīto bērnu smadzenes atšķiras no normālo bērnu smadzenēm. Dažos bērnos var novērot priekšlaicīgu cerebrālā korteksa novājinājumu. Kādā citā pētījumā tika atrasta korelācija starp depresiju un pie ekrāna aizvadīto laiku.**

Amerikas Pediatru akadēmijas vadlīniju "par bērnu laiku pie ekrāniem" vadošais autors Dimitris Kristakis, pediatrs Sietlas Bērnu slimnīcā stāsta, ka "zīdāinis, kurš iemācās likt virtuālus klučus iPad spēlē, kļūst nespējīgs salikt īstos klučus."

ASV štatu mazo pilsētu skolās, par kurām Augstākā tiesa ir nolēmusi, ka budžeta trūkuma dēļ šīs skolas nav akreditējamās, mācību stundas ir aizstātas ar programmatūru. Skolā lielākā dienas daļa tiek pavadīta klusumā pie klēpjatora. Jūtā tūkstošiem bērnu mājās - savā klēpjatorā apgūst ļoti īsu valsts nodrošinātu pirmskolas programmu.

Tehnoloģiju kompānijas ir piestrādājušas pie tā, lai nabadzīgo skolās tiktu izmantotas datorprogrammas un tehnoloģijas, lai uz katru skolēnu būtu par vienam datoram, jo "tas labāk sagatavojot bērnus viņu ekrān-pilnajai nākotnei". Bet šī nav tā pati ideja, kādā tiek audzināti tie bērni, kuru vecāki veido "ekrān-pilno nākotni" nabagajiem.

Silikona ielejā aizvadītais laiks pie ekrāna tiek uzskatīts par neveselīgu. Šeit ir populāras sākumskolas ar tradicionālo klasisko izglītības modeli – bez tehnoloģijām. Par cik bagāto bērni uzaug ar samazinātu ekrāna laiku, par tik nabago bērni uzaug ar palielinātu laiku pie jebkura ekrāna. Kādam ir izdevīgi, lai cilvēka kontakts kļūtu par jaunu sociālās klases marķieri.

Protams, ka cilvēka kontakts ir vērtīgāks kā bioloģiski audzēti produkti vai dārga sieviešu rokas soma. Tā kā nabagajiem palielinās pie ekrāna pavadītais laiks, tad Silikona ielejas milzenis parastiem cilvēkiem saskaņotā darbībā jauc galvu. Nabadzīgajiem un vidusšķirai ir iestāstīts, ka ekrāni ir svarīgi gan viņiem, gan viņu bērniem. Lielo tehnoloģiju kompāniju uzdevumā strādā lērums psihologu un neirozinātnieku, lai nabadzīgo bērnus un jauniešus pēc iespējas agrākā vecumā uz ilgāku laiku piesaistītu ekrānam.

Bet tieši cilvēka kontakts ir tik reta parādība nabago vidē.

Masačūsetsas tehnoloģiskā institūta sociālo pētījumu profesore Šerija Turkla saka: "Aizture ir tajā, ka, pretēji visām citām luksusa lietām, ne visi to grib. Viņi bēg pie tā, ko zin - pie ekrāniem. Tā ir kā skriešana pie ātrās ēdināšanas." Tas ir tāpat kā mēģināt atteikties no ātrās ēdināšanas tad, ja tā ir vienīgā ēstuve visā pilsētiņā. Pat ja nabagais ir stingri nolēmis nelietot vied-ierīces, tad samazināt savu laiku pie ekrāna nabagajam un vidusmēra cilvēkam ir praktiski neiespējami.

Autobusu krēslos ir iebūvēti ekrāni reklāmu rādīšanai. **Vecāki, kuri saviem bērniem nevar atļauties privātskolas varbūt negrib, lai viņu bērns mācās no ekrāna, bet nav jau citu variantu, daudzas stundas tagad ir veidotas tikai apgūšanai no ekrāna. Realitāte ir tāda, ka mūsu kultūrā, no kuras ir izzudušas daudzas kopā sanākšanas vietas un sociālā struktūra, ekrāns izpilda pieaugošu izolatoru lomu."**

Un te vēl par kādu "kompetenčotājiem" alternatīvu, bet visiem normālajiem normāla izglītības modeļa piemēru, ir daži izvilkumi no baletdejojāju stāstījuma par savu skolotāju Ciskaridzi.

Audzēkņi, runājot par slaveno baleta skolotāju atzīmē, ka “viņš ievada skolas formu – tā disciplinē un rada cieņu pret skolu, profesiju un skolotājiem. Viņš rūpīgi atlasīja audzēkņus, viņos cienīja personību, bet ja vajadzēja, tad, lai nostiprinātu atmiņu un nepieļautu kļūdu atkārtošānu, sīta ar atvēzienu. Viņš mums atkārtoja – te nevienu neinteresē skolēna viedoklis – audzēknis nekad iepriekš nezin to, kas viņam ir jāzin un jāsaprot – kad nav pātagas, tad nav rezultāta – pātaga ved uz panākumu, panākumi ir burkāns, tāpēc pātaga ir lielākais burkāns. Viņš vienmēr mūs gatavoja, rūdīja visa veida grūtībām un tāpēc pats tās radīja caur psiholoģisku un fizisku pazemojumu par ko mēs visi – viņa rūditie, esam viņam pateicīgi – viņa pazemojumi izveidoja mūsu izcilību.”

- **“Kompetencēs balstītā” pseidoizglītība ir jūdokrātijai derīga goju (*nežīdu*) ganāmpulka veidošana.**
- **Grētas nepilnvērtība ir deklarācija par viņas atbilstību gojiskuma standartiem - nepilnvērtībai un netiklībai – tam, ka viņa ir goju vadone cīņā par “apklātā galda” koncepcijas realizāciju.**
- **Cīņa pret “apklāto galdu” nav cīņā pret žīdiem – tā ir cīņā pret dehumanizāciju, židismu un gojismu sevī – cīņā par Cilvēku sevī.**
- **Gaita uz sociālismu ir prom no žīdismā “apklātā galda”.**

(Antisemitisms attiecībā pret līdzās esošajiem žīdiem nekā neskar jūdokrātiju – tas to nekā nevājinā, bet tieši otrādi – dod jaunus argumentus un iemeslus pastiprināt lumpenizējošo spiedienu uz nežīdiem - kā viņi to dara pēc II Pasaules kara.)

Tas, ka globālā ekonomiski-sociālā sistēma tiek plānveidīgi strukturāli (*caur destrukciju*) pārveidota, ir acīmredzama notikumu secība. Tur, kur sagrauj valsts saimniecību, tur likvidē saimniecisko sistēmu veidojošās saites – šķērssubsīdijas. Saimnieciskā dzīve ir sabiedrības virsbūve (*te nu Marksisti melo*), bet sabiedrība eksistē tikai kā šķērssubsīdiju uzturēta sistēma. **Šķērssubsīdijās parādās sabiedrības dzīve.**

- **Likvidējot šķērssubsīdijas dehumanizē.**
- **Likvidējot šķērssubsīdijas, likvidē sabiedrību.**
- **Šķērssubsīdijas ir harmonizēti horizontālie sakari ekvivalento apmaiņu sistēmā.**

Tagad valsts, banku un “apsaimniekošanas” industrijas darboņi daudz runā un aktīvi – vardarbīgi daudzdzīvokļu namu iedzīvotājiem uzspiež savu namu – dzīvojamā fonda uzturēšanu, argumentējot, ka viņi esot privātīpašnieki. **Tā ir maldināšana. Dzīvojamais fonds ir ekonomiskās sistēmas elements** – bez tā nav iespējama ekonomiskā darbība valstī, tad, ja valsts ir valsts un tajā ir vienots organisms - ekonomiskā sistēma. Tad tā ir valsts, bet ja vienota organisma nav, tad nav valsts, bet “valsts” vadību tēlo čigānu blēžu banda.

Privatizētie dzīvojamie nami tika celti citā ekonomiskajā sistēmā, kā tās sistēmas elements un var būt rentabli tikai tajā sistēmā, kā tās aprūpē esošs elements. **Kapitalismā tie ir nerentabli un nolemti postam** – to iedzīvotājiem nav resursu to uzturēšanai. Iedzīvotāju kopīgo ienākumu un citu neatliekamu izdevumu bilance neatstāj līdzekļus tādu namu ilgtermiņa uzturēšanai – **tā ir lēna agonija**, kurā ieguldītie līdzekļi ir veltīgi tēriņi arī tāpēc, ka šie nami jau sen ir izsmēlušī rentabilitātes resursu (*kapitāla efektivitāti*) un tagad katrs ieguldījums tajos nekā nepaaugstina to vērtību, bet tikai un vienīgi nekā neiegūstamu “cenu”, jo šī augošā “cena” tagad nav piepildīta ar krītošo vērtību.

Nākošā krāpšana ir banku, biznesmeņu un ierēdņu kopīgi iedzīvotājiem radītajā ilūzijā, ka “namu apsaimniekošanas” kompānijas ir radītas dzīvojamā fonda – namu

uzturēšanai kārtībā – ka tās strādā iedzīvotāju interesēs. Ir tieši otrādi – labi zinot ilgtermiņa ieguldījumu bezjēdzību, šie “apsaimniekotāji” izmanto iedzīvotājus savās biznesa interesēs – iedzīvotāji viņiem ir “cērpjamās aitas”. **“Apsaimniekošanas” kompānijas ir peļņas gūšanai dibināti uzņēmumi**, kuri, izmantojot iedzīvotāju atkarību, **nes peļņu bankām un “darbu izpildītājiem” – “apsaimniekotājiem”**.

- **“Apsaimniekotāji” nav ieinteresēti namu tehniskā stāvokļa uzlabošanā - “apsaimniekotāji” ieinteresēti ar uzcenojumu apliekamu darbu veikšanā – naudas izgūšanā no iedzīvotāju naudas makiem.**
- **Pie tam, kad nami vairs nenesīs peļņu, “apsaimniekotāji” savas biznesa intereses pārnēsīs – investēs citos “uzņēmumos”, bet namus pametīs “sapulču” pārziņā.**

Trešā krāpšana ir tajā, ka iedzīvotājiem iestāsta, ka viņi savu naudu iegulda savu namu uzturēšanā un tas ir pilnībā viņu atbildībā. **Tā tas nav.** Dzīvojamais nams ir valsts ekonomiskās sistēmas (*vienotas vai sadalītas – privatizētas, tas ir vienalga*) elements un tāpēc, ieguldot naudu nama uzturēšanā, viņi patiesībā to iegulda valsts ekonomiskajā sistēmā - **iedzīvotāji kredītē valsts un privātpašnieku uzņēmumu darbību.** Tāpēc **viņi ir tiesīgi pieprasīt, lai viņu kredītētie valsts un uzņēmumu īpašnieki viņiem šo kredītu atmaksā ar valstī esošo banku kredītu procentiem.**

Tas ir – namu apsaimniekošanu, iedzīvotāju kontrolē jāveic valsts apmaksātiem namu apsaimniekotājiem, bet dzīvokļa “īpašnieka” atbildība ir viņam valsts sniegtās darba un pienācīgās algas apmērā, kā līdzdalība – “īres” maksa, kas ir stimulē valstij savus iedzīvotājus nodrošināt ar darbu. Šo acīmredzami var risināt ar nodokļu palīdzību, kur šīs izmaksas ir jāiekļauj uzņēmumu īpašnieku nodoklī par darbaspēka izmantošanu.

To var saprātīgi atrisināt, **bet ne šajā “Latvijā”,** ne pie šī kapitālisma, **kurā cirpēji viens otram šķērītes asina un izvarotājs izvarotājam palīdz izvarojamo upuri pieturēt.**

Te varētu uzdot jautājumu,

- Kāds sakars šim “apsaimniekošanas” biznesam ar izglītību?

Atbilde ir – vistiešākais.

Tās ir vienas shēmas konstrukcijas un ne tikai tajā, ka izglītība, tāpat kā dzīvokļi, kuros dzīvo skolēnu vecāki un skolēni, ir ekonomiskās sistēmas elementi, un, bez izglītības, tāpat kā bez dzīvokļiem nav ekonomikas un – kādi dzīvokļi (*Āfrikā nēģeru būdiņas*) – tāda ekonomika (*kā Āfrikā*), tāpat kā tāda ekonomika ir arī tur, kur bērņus māca šamaņi. Tomēr tas tā – vispārīgas ābece patiesības, bet mūs interesē citas shēmas sakritības.

Iepriekšējā bija pirmā, bet nākošā ir tā, ka **izglītība (tāpat kā medicīna, no veselības aizsardzības to pārvēršot par medicīnisko aprūpi) ir pārvērsta par pakalpojumu, kurā aizvien pieaug apmaksājamā komponente.** Sīkumus var iegūt ar izdevumiem no algas, bet kapitāliem – naudā pārvēršamiem, ilglaicīgiem ieguldījumiem vajag vai nu ļoti lielu algu, vai banku kredītu, kurš nonāk pakalpojuma sniedzēja – “mācību” iestādes, vai “apsaimniekotāja” rokās, no kura tas noņem savu (*aizvien pieaugošo, apetītes diktēto*) peļņas daļu.

Abos gadījumos garantēti pelna bankas un “apsaimniekotājs”, bet nekur nav teikts, ka “sniegtais pakalpojums” garantēs nākotnes vajadzību papildījumu. Tāpat kā novecojušā un resursu nokalpojušā namā nomainītās komunikācijas negarantē drošu nama ekspluatāciju kredīta atgriešanas laika periodā un vēl pēc tam (*tādus ieguldījumus ir vērts izdarīt tikai tad, ja tie garantē normālu dzīvi pēc kredīta atdošanas*), tāpat diploma saņemšana negarantē pienācīgi atalgota (*dzīvokļa “apsaimniekotāja” apetīti apmierinoša*) darba nodrošinājumu (*tai skaitā savā dzimtenē*). Tā ir situācija, kad **“naudiņu samaksā, bet kā tur tālāk būs, tad jau redzēs”**.

Trešā līdzība. Tāpat kā “apsaimniekošana” ir banku - blēžu – ierēdņu kopīga konstrukcija, aicināta strādāt banku – blēžu - ierēdņu labā, tāpat “kompetencēs balstītā” pseidoizglītība ir konstrukcija, kurai pēc viņu domām būšot jāstrādā banku – biznesmeņu – ierēdņu (*kapitāla apsaimniekotāju*) labā. Tāda “izglītība” audzēsot vietējam kapitālam specializētas “darba skudras” – “konkurentīgas”, “debīlīgas” ar tām atbilstošu (*šauri ieprogrammētu*) patēriņa prasību līmeni.

Ceturtā sakritība ir apgalvojums, ka skola tāpat kā “apsaimniekotāji” tikai sniedzot pašam pakalpojuma saņēmējam vajadzīgu pakalpojumu, tas neesot nekas sabiedrībai vajadzīgs – katra paša atbildībā un lēmumu pieņemšanā esot to izmantot vai nē, cik lielā mērā izmantot un kā to izlietot. **Tie visi, protams, ir meli.** Tā ir nepamatota atbildības pārkraušana no tā, kam ir tāda atbildība jāuzņemas, uz tā pleciem, kuram nav iespējas (*vienam viņa pieredzes, bet otram resursu trūkuma dēļ*) arī visādu citu apkārt izvērstu traucējošu apstākļu dēļ, tādu atbildību nest.

Piektā un visnopietnākā sakritība ir tajā, ka, kā “apsaimniekotāju”, tā arī “kompetenčotāju” intereses skar daudz lielāku un plašāku parādību loku – **to, ko latviski sauc par tautas mūžu**, bet “kompetenčotāji” par “dzīvildzi” un “apsaimniekotāji” par objekta “veiktspēju”. Tieši tāpat kā “ekonomiski aktīvo iedzīvotāju darba tirgus apsaimniekotāji” savus līdzcilvēkus ir izstūmuši no dzimtenes, bet savu dzīvokļu “apsaimniekošanu” apmaksāt nespējīgajiem draud ar dzīvokļu parādatsavināšanu vai piespiedu pārvietošanu uz dzīvi graustos, tāpat “kompetenčotāji” savu tautu izstumj no attīstīties spējīgas tautas nākotnes un nolemj to dzīvei pagrimušo populāciju mēslainē.

- **Tāpat kā bankas, “apsaimniekotāji” un ierēdņi peļņas kritumā pametīs jebkuru teritoriju, “objektu” un amatu, lai “pievērstos jaunām iespējām”, tāpat “reformas biznesam” beidzoties līdz ar tam paredzētā budžeta izsmelšanu, “kompetenčošānās” reformatori pametīs šo “lauciņu” un tautu tās liktenim pašu pieķēzītājā mēslainē, lai paši dotos jaunu Britu padomes projektu plašumos.**

12. turpinājums

Katra sistēma darbojas pateicoties vertikālajiem un horizontālajiem sakariem. Vertikālos sakarus sagrauj atņemot vadības un sakaru saites starp valdību un iedzīvotājiem, uzņēmumu vadību un darbiniekiem, Vecākiem un bērniem, skolotājiem un skolniekiem, Autoritātēm un mācekļiem, kā vietā viņus noliekot savstarpējas konkurences, ignorances un opozīcijas stāvoklī. “Labi domātie” aizliegumi pašvaldībām apsaimniekot dzīvojamus namus, izdot preses izdevumus saviem iedzīvotājiem un svētkos rīkot uguņošanas un tamlīdzīgi “demokratizātori” **patiesībā ir** aiz citiem argumentiem slēpta pārvaldes orgānu un iedzīvotāju sakaru – vienotības graušana – **valsts demontāža.**

- **Atņemot vienotību sagrauj sabiedrību.**
- **Sagraujot valsti atņem vienotību.**
- **Atņemot vienotību paverdzina.**

Horizontālos sakarus sagrauj kā ar “trokšņa” ievadišanu, tā arī sakaru pārtraukšanu. Vienmēr dezorganizē satiksmi un pasta sakarus – panāk stāvokli, kad katru ieslēdz savā burbulī – virtuālās – datorizētās “dzīves” vietā un informatīvajā telpā. **Tur, kur grauj sabiedrības saimniecisko un sociālo dzīvi, tur reformē** – novājina pastu un transportu, sašaurina izglītību, sašķeļ ģimenes un sabiedrību. **Izglītība ir arī sakaru sistēmas bāze.**

- **Plaša izglītība paplašina sakaru iespējas starp Cilvēkiem.**
- **Šaura izglītība - “burbuļa” veidošana - sakarus ierobežo.**
- **“Kompetencēs balstītā “izglītība”” ir apmācāmo savstarpējo sakaru iespēju sašaurināšana un naida kultivēšanas augsne.**
- **Izglītības trūkums veicina konfliktus.**
- **Savstarpējo sapratni vairo ar zināšanu vairošanu.**

Vienmēr ir tā, ka katrai reformai - pārstrukturēšanai ir sagatavošanas periods, kuram seko radikāla pāreja uz jauno stāvokli, kam seko reakcijas slāpēšana un jaunā stāvokļa paplašināšana. PSRS sagraušana tika sagatavota no Staļina nāves brīža līdz Gorbačova “perestroikai”. Gorbačova-Jeļcina periods bija radikālā pāreja. Putina periods ir padomju-sociālisma pēdu izdzēšana un feodālās elites – carisma restaurācija. **Putins realizē Staļina pārtraukto Vatikāna līniju “Zelta miljarda” scenārijā, kurā Krievija ir izraudzīta par “apklāto galdu”.**

Krievijas Romānovi (*kas ir ļoti tālas, caur Rietumeiropas karaļnamiem nākušas Karolingu atvases*) tie, kuri Krievijas tronī nomainīja “pieaicināto” varjagu laupītāju Rjūrikoviču – Krievijas “kristītāju” pēctečus un ar to ievadīja senseno Romas impērijas pāvestu sapni – apvienot rietumu Romu ar Romas impērijas austrumu daļu – Bizantiju. Rjūrikoviči Krievijai uzvilka Bizantijas “kristību”, bet Romānovi pasludināja, ka Maskava būs “III Roma” (*ko tagad visā spožumā tur redzam no rietumiem aizgūtajos mēslos – naudas orgijās, valstiskajā nodevībā un vispārējā, kā iedzīvotāju, tā arī varas netiklībā.*)

Romānovi, kā tāli Karolingu pēcteči, uz Krieviju atnesa Karolingu nodevības un Romas pāvesta blēdības (*sevis iecelšanas Dieva kārtā – kroņa nesēja “iesvaidīšanas”*) puvumu. Līdz ar to sāka risināties ceļš uz Kārļa Lielā sapņa par Romas imperatora kroņa iegūšanas piepildījumu un “svētās Romas” impērijas atjaunošanu.

Imperators ir garīgās un laicīgās varas apvienotājs – nesējs – imperatoru dinastijas pēctecis. Impērija nevar būt bez imperatora, bet Kārlis nevarēja būt imperators – viņš bija tikai “iesvaidītais”, tāpēc viņš lūdza Bizantijas imperatores Irīnas roku, bet saņēma “kurvīti”. Irīna negribēja aptraipīties laulībā ar “iesvaidītu” nodevēju, kas viņai neko labu nesolīja – labākajā gadījumā ieslodzījumu kādā nomaļā, labi apsargātā klosterī.

Tad “Roma” atrada citu ceļu - uz Krievijas tronī sāka virzīt Karolingu pēctečus un beidzot panāca savu – tronī iesēdās tie, kuri sevi nosauca par Romānoviem (*romiešiem*), bet Maskavai piedēvēja “III Romas” statusu, ko vēlāk gribēja apstrīdēt Hitlers, kurš arī cīnījās par “III Romas” (*reiha*) impērijas statusa atjaunotāja godu – vismaz viņš pats tā domāja – viņš sevi redzēja imperatora apmetnī tērtu.

Tagad visādi “kristīgajā” Krievijā pie varas ir tādi, kuri visādi veicina tādas III “Romas impērijas” atjaunošanu – apvieno Krievijas dabas resursu atdošanu rietumu kapitāla rokās ar vietējo iedzīvotāju izmērdēšanu un “lienošu” netiklības invāziju – iedzīvotāju pagremdēšanu netiklībā. Vienlaikus ar to notiek Padomju dzīves pēdu dzēšana un atmiņu izkropļošana – visa tur bijušā smērēšana un apmelošana, ko apvieno ar Carisma laika glorificēšanu un jauna Cara kroņa sagatavošanu, lai tajā iesēdinātu kādu “smiltis bārstošu” Romānovu radnieku vai pēkšņi atradušos “cara meitiņas – Anastāsijas un viņu brīnumaini izglābušā virsnieka - kņaza slepenās mīlas augli”. Ne jau par velti rietumos šī tēma par Anastāsiju tika plaši un dziļi iesakņota kino skatītāju un tenku lapu lasītāju galvās.

Ja tam vēl pievienojam vēsturiski neseno Krievijas baznīcas galvas Kirila tikšanos ar Romas pāvestu un tāda dokumenta “par brālīgu mīlestību” parakstīšanu, kurš būtībā nosaka Romas virstāvokli - primātu pār Maskavas pareizticību un Putina stūrēšanu uz carisma atjaunošanu un runas par Krievijas impērijas atjaunošanu “jaunā formātā”, tad saprotam, ka runa iet par “III Romas” impērijas atjaunošanu no Vladivostokas līdz Lisabonai. Protams, ka vecā noplicinātā Gejropa nevar apturēt “ietekmes centra pārvietošanos uz austrumiem”.

Te nu jāatceras tas, ka savulaik “venēcieši” (*jūdokrātija*) pārņēma pāvesta krēslu un tagad ir pilnīgi skaidri redzams, kā jūdokrātijas “kristietība” skrienas ar “Eivu” – Māti Dabu par jūdokrātiskās “III Romas” atjaunošanu vai jūdokrātijas, līdz ar tās “barības bāzes” izzušanas, galu. Katrs var pārvaldīt to, pār ko var saglabāt savu kontroli. **Taču ir skaidrs, ka jūdokrātija var pazudināt šo rasi, bet nevar pretstāvēt cīņā “Eivai” – Mātei Dabai.**

* * *

- Kādēļ tāda ņemšanās ap šo “III Romu”?

Atbilde ir meklējama baznīcas vēsturē, tās “svētajos” rakstos, eshatoloģijā (“*kristīgajos mītos par “pasaules galu”*”) un ar to saistītajā baznīcas esamības pamatojumā. Baznīcas esamības pamatojums nebūt nav “Kristus prieka vēsts” sludināšanā. Tāda sludināšana ir tikai “darbs ar draudzi” – tās saturēšana un vadīšana (*ne jau bez atlīdzības, protams*), “kristīgā” dzīvē – draudzes “atturēšana no pakļaušanās sātana tīkojumiem un kārdinājumiem”.

Te ir vieta zināt, kas ir “Roma” un, kas ir “sātans”, kāpēc un par ko notiek “Romās” cīņa pret “sātanu” un, kas tas par “pasaules galu” baznīcas skatījumā.

Te nav runa par “I, II, III Romu” – tās ir tikai baznīcas vēstures lappuses – tas kā tās iekšienē notikušas cīņas par varu, kā tās daļas ir viena otru atstūmušas (*islams*), apkarējušas un augstākstādījušas viena pret otru. Tā ir baznīckungu patmīlības, varaskāres un augstprātības vēsture. Tā ir vēsture, kurā tā, **izplatot Romiešu tiesības**, ir zaudējusi visu savu dogmu garīgo saturu un to nedaudzo, kas tās sākumos ticis aizgūts no Ezeju – Nazoreju – Kataru filosofiskās doktrīnas par Tīro Neiemiesoto Garu – Kristu un tā emanācijas – Krestos zemes kalpošanas ceļu – par to, kā Saule (*orbītas raksturlielumu krustā esot*) sevi ziedo visa dzīvā labklājībai, un to, kādas Kosmiskas Vērtības to vada, kā šīs Kosmiskās Vērtības parādās Cilvēku tikumos, ētikā un dzīvības uzturēšanā sevī un ap sevi.

Runa iet par “Svētās Romas Impēriju” – par tās ideoloģisko kodolu, kuram laicīgo valdību un vadoņu vara ir tikai izpildorgāns. Šī “SRI”, lai ko tā arī runātu par sevi un attiecībām ar laicīgo varu, to nekad nav mainījusi – visas laicīgās varas vairāk vai mazāk atklāti ir darbojušās baznīcas vadībā, vajadzībās un interesēs. (*Tā saucamā “dziesmotā revolūcija” notika stingrā baznīcas kontrolē un vadībā.*) Katram “valdības loceklim” baznīca atrod vietu savā darbā. Nav svarīgi, vai viņš to apzinās vai nē – galvenais, lai viņš ievērotu **Romiešu tiesību** (*līguma primātu pār Taisnīgumu*) **normas** (*demokrātijas prasības*).

Līdz ar to Nīče neko jaunu nav uzrakstījis. Nīče tikai vēlreiz atkārtoja to, kas ir ielikts antīkās vergturības valstu sabiedrības pārvaldes – demokrātijas pamatos, ko līdz perversai pilnībai, kā izlaidības orgānijās, tā saimnieciskajā un politiskajā dzīvē noslīpēja Romas impērija. Starpība starp antīko verdzību un 20-tā gadsimta nacismu ir tikai materiālo resursu apstrādes tehnoloģijās un darbaspēka izmantošanas darba ražīguma paaugstinātajā peļņā.

- Antīkajā demokrātijā “pārcilvēks” bija ražošanas vajadzību ierobežotais vergturis.
- Hitlera Reichā “pārcilvēks” bija “nordiskais ārietis”.
- Mūsdienās “pārcilvēki” ir jūdokrātijas klanu uzbudinātie eko-fašisti.
- Vergturis nevarēja atļauties genocīdu – vergturim bija vajadzīgi “runājošie darbarīki” – ražošanas līdzekļi – vergi.
- Nacisti varēja atļauties genocīdu – nacistiem vajadzēja tikai teritoriju un tās dabas resursus.
- Eko-fašistiem viņu izdzīvošanai ir jāizvērs genocīds visplašākajā mērā – visi blakusiedzīvotāji ir konkurenti par dabas resursiem.

Dabas resursu izmantošana (*iz-(ap)saimniekošana*) ir **“SRI” ideoloģijas pamatā – tajā ir iebūvēta “apklātā galda” koncepcija**. Impērija nav vienkārša teritorija, atšķirīgu etnisku vienību, ģeogrāfisko un kultūras tipu apvienība vienotai hegemonam kalpojošas saimnieciskās dzīves vadībai. Tāda ir hegemonija. Impērija ir tā visa apvienība noteiktas ideoloģijas ieviešanai ar mērķi ar šīs ideoloģijas palīdzību pakļaut pievienotās teritorijas totālai vampirizējošai pārveidei un izlaušanās.

- **Impērija, iznīcinot Kultūras, Kultūru savdabības un reproducējot pati sevi vampirizē.**
- **Kultūru savienības, saglabājot savu kultūru savdabības, apvienojas uz tām kopīgi pieņemamas ideoloģijas bāzes.**
- **Visām kultūrām kopīgi pieņemamā bāze ir Taisnīguma primāts.**
- **“Svētās Romas Impērija” neatzīst Taisnīgumu, bet tikai Cilvēka verdzību “Tā Kunga” priekšā.**

Ar vārdiem “Svētās Romas Impērija” pati baznīca nebūt nedomā kādu ģeogrāfisku vietu – Romu, bet **sabiedrisko attiecību kopumu** – romiešu tiesības – **līguma primātu pār Taisnīgumu**. “Romā” izpratnē kristības, iesvētīšana un svētais vakarēdiens ir “sabiedriska līgums”, ar kuru Cilvēks pārdodas verdzībā Tam Kungam. Tieši uz šī sabiedriskā līguma ar To Kungu ir būvēta visa tālākā (*mūsdienā*) valstu iekārta un valstu un baznīcas attiecības, kurās **Romiešu tiesības – līguma primāts pār Taisnīgumu** ir tas, ko baznīcā sauc par “Svētās Romas Impēriju”.

Tā vārdā “SRI” ir sev uzvilksi jebkuru masku, kura tai ļauj tādā vai citā veidā realizēt šo “Svēto Romu” – “apklātā galda” koncepciju. Tagad daudz spriedelē par masoniem un viņu “tieksmi sagrābt politisko varu”, bet **tikai pietiekami izglītotie zin, ka** masonismam nebija nekāda sakara ne ar profesionālo celtnieku apvienību, ne ar politiskiem tīkojumiem un kāpēc **1616.gadā** masonisms pārstāja darboties, bet **politiskās varas iegūšanai masonisma masku sev uzvilka katoliskais jezuītisms**, un tāpēc tagad katru reizi, kad tiek pieminēti masoni un viņu izdarības, tad patiesībā tiek pieminēti masējušies jezuīti.

“SRI” ir uz romiešu tiesībām būvēta baznīcas interesēs strādājoša politiska konstrukcija, kuras priekšgalā ir imperators – politisko un garīgo varu apvienojošs monarhs. Pie tam šī monarhija var būt arī kā abu pušu publiski atzīta, tā pēc “noklusējuma esoša” – svarīgs ir “izejas nosacījums” – tas, kas ir dzimtu attiecību pamatā. Tāpēc Kārlis Lielais, saņēmis Rietumromas “svaidījumu” (*Dievišķās emanācijas viltojumu*) tiecās iegūt laulību ar Irīnu – Austrumromas garīgo līderi – Katehona - “atturētāja” nesēju.

Un te mēs nonākam pie jautājuma par Katehonu - “atturētāju” un “sātānu”. “Roma” – **“SRI” ir Katehons** - “atturētājs”. Kamēr pastāvēšot “atturētājs”, tikām tikšot saglabāta “šī pasaule” un atvairīta “antikrista - sātana” atnākšana. **“Sātānam” esot “cita pasaule”, kuru esot “uzvarējusi” Roma**. Mēs jau zinām, ka “Roma” ir romiešu tiesības – līguma primāts pār Taisnīgumu un “SRI” sagrāva Dabiskajās Tiesībās bāzētās Eiropas tautu Kultūras, reliģijas un Filosofijas. **Tādēļ “antikrists” ir “SRI” pretējais – Taisnīguma primāts – Dabiskās Tiesības - Cilvēces Kultūru apvienošanās uz Taisnīguma un Kultūru līdztiesību pamata.**

Romiešu tiesības ir tā Sistēma, uz kuras bāzes, resursu ierobežotības apstākļos dzīvoja feodālisms un vēlāk, apgūstot protestantisma decentralizācijas ienestās idejas, attīstījās kapitālisms.

Tāpēc “Roma” – tā ir Mākslas un Reliģijas deģenerācija, Zinātnes utalizācija - tas ir kapitālisms, spekulācija un parādu ekonomika – augļošana – žīdisms vistīrākajā veidā.

“Atturēšana” ir romiešu tiesību veidotās pasaules kārtības – arī kapitālisma – “apklātā galda” būvētāja uzturēšana. “SRI” būtība ir šīs pasaules kārtības uzturēšanā. Šīs

“pasaules bojā eja” ir romiešu tiesībās un **materiālismā** – materiālā pār garīgo – **kapitālismā** būvētās pasaules beigas.

“Antikrists” – “Sātans” šajā **“SRI” sistēmā ir kādreiz “SRI” nomāktās** – “uzvarētās” **Dabisko Tiesību sistēmas koptēls**. Pati baznīca nebūt nedomā par “antikristu”, kā par personu vai egegoru, bet kā par “SRI” antipodu – Taisnīguma primātu pār Cilvēku nolīgumu – rakstisko vai mutisko norunu līgumu (*tajā gadījumā, ja šis līgums nav Dievišķās gribas akceptēts*). Līdz ar to tā “kristīgā” valsts, kura uzņemas “III Romas” lomu, uzņemas arī “atturētāja” funkciju “Romās” – līguma primāta pār Taisnīgumu cīņu pret Dabisko Tiesību atdzimšanu – Taisnīguma atjaunošanu attiecībās starp Cilvēku un apkārtējo vidi.

Cīņa par “III Romas” statusu ir cīņa par “apklātā galda” vietu – par “pēdējā labuma” guvēju – par to, “kurš paliks pēdējais” – kurš gūs visa vēsturiskā cikla materiālo labumu uzkrājumu.

“Roma” “atturēja” Eivas darbību – centās tai uzspiest savu pret dabisko dabu, bet Eiva un Kosmiskās Hierarhijas apvienotā griba izstums “SRI” darboņus. **“Pēdējā” būs Eiva – Māte Daba** un atdzimušajā Kultūrā apvienotā attīrītā Cilvēce – jaunu attīstību sākusi jaunā rase.

* * *

Latvijas dehumanizācija sākās ar tai “neatkarības” dāvinājuma saņemšanu 1990.gadā, “barikāžu cīņu” ilūziju (*valsti sagraujošas ārzemju rūpniecības preču cenu brīvlaišanas pirms vietējās lauksaimniecības ražojumu cenām, ar ko panāca vietējās tautas saimniecības iznīcināšanu*) un “privatizācijas” teātri – tautas aplaupīšanu “uzpirksteņu spēlē”, kuru tagad turpina dzīvojamo namu “apsaimniekotāji”, bet dehumanizācijas radikālā fāze ir “kompetencēs balstītās “izglītības”” ieviešana – sektantu – šamaņu varas legalizācija, kas to ieskaitīs pie “apklātā galda” kalpiem.

Dehumanizācija tika sagatavota jau antīkajā pasaulē, kad tumsās brāļi ar savu filozofu palīdzību Aristoteļa vadībā sagrāva antīko Filosofiju – Mākslas, Zinātnes un Reliģijas sintēzi, kuru līdz prāta aptumsuma – slimības stāvoklim - eklektikai noveda Romieši, kas dzemdēja tagadējo Filosofijas pretmetu – filozofiju un tās indīgo augli – materiālismu. **Globālā mērogā dehumanizācijas sagatavošana iet roku rokā ar baznīcas vēsturi** (*katra cūcība, katrs noziegums pret Cilvēci, Kultūru un Dievu ir noticis ar baznīcas ziņu un līdzdalību*), bet acīmredzamā un nepārprotami destruktīvā daļa sākās 1950-tajos gados, kad tika pieņemta **kapitālistiskās ražošanas “islaicīgā ražojuma” koncepcija. Transhumānisms ir dehumanizācijas procesa ideoloģiskā un procesa vadības bāze.** Trahnshumānisma ideoloģijas galvenais uzbrukuma mērķis ir **Cilvēcisko Vērtību izspiešana no Cilvēka apziņas, dzīves labklājības kritērijiem un mērķiem.**

Cilvēka apziņa ir komplicēta struktūra. Tā ir substancionāla parādība nesējā un strukturāla izpildes mehānismā (*tāpat kā Gaismā ir reizē daļiņa un elektromagnētiskā lauka vilnis*). Šī apziņas daba – tās struktūra un struktūras darbība izriet no Cilvēka dzīves mērķa - Garīgajai attīstībai veltītu Zināšanu ieguvī, Cilvēcisko Vērtību apguvi, kas reizē ir arī labklājības kritēriji. Cilvēka apziņu novest no ceļa – novērst no mērķa nav viegli. Tā ir saskaņota ar mērķi un atbildības ceļu.

To var izdarīt ļoti pakāpeniski tajā ievadot kroplās ietekmes – iegalvojumus un dzīvesveida izmaiņas. Tādas dzīvesveida izmaiņas atņem vienas iespējas, bet to vietā “izsniedz” citas – demoralizējošas un apziņu kropļojošas – to, kas ir meli un maldi. Tādu melu un maldu uzdevums ir atņemt Zināšanas un Zināšu gūšanas iespējas, bet to vietā aktualizēt Cilvēka apziņai svešas – zemāk par to esošās dzīvnieciskās apziņas intereses, dzīves mērķus un labklājības kritērijus.

Uz zemes visam ir apziņa, bet apziņas formas ir atšķirīgas. Cilvēka apziņa atšķiras no dzīvnieka, auga vai minerāla un dabas spēka – elementāles apziņas. Apziņu atšķirību nosaka apziņas izcelsme – tas, kas to rada un apziņas attīstības pakāpe.

Materiālistiem ir taisnība tajā, ka minerālu, augu un dzīvnieku apziņu rada materiālā daba – tās substances izsmalcināšanās un mijiedarbību komplicēšanās, bet viņu meli un maldi ir tajā, ka tie nestāsta par to, ka **tāda izsmalcināšanās un apziņas veidošana notiek Pārpasaulīgā ietekmē un vadībā atspoguļojot** (*bet ne kopējot – uz to matērija nav spējīga*) **Pārpasaulīgajā notiekošo Augstāko Apziņu dzīvi**. Materiālā pasaule veido utilitāru mērķu sasniegšanai pragmatiski darbīgu apziņu un tādu eksistenciālu mērķu sasniegums ir tās **apmierinājums** – dzīves labklājības kritērijs.

Materiālā (*minerālā, augu un dzīvnieciskā*) apziņa uzstāda (*tai ir zināmi*) tikai no matērijas esamības (*tāds tādu rada*) izrietošus mērķus – sevis saglabāšanu (*visa veida komfortu - arī psiholoģisko - drošību un veselību*) pārtikas iegūšanu un turpinājuma (*vairošanās*) nodrošinājumu. Citu mērķu tai nav un nevar būt – Pārpasaulīgā klātbūtni tā neapziņas – Pārpasaulīgajam nav materiālās izcelsmes. **Materiālajai apziņa ir tās vajadzību apmierinājums, bet tā nepazīst Cilvēciskās apziņas Laimi.**

- **Nabadzīgs Cilvēks var būt Laimīgs, bet kapitālistam ar viņa dzīvniecisko apziņu tas nav pieejams.**
- **Kapitālists – dzīvnieciskās apziņas iemiesojums un izpausme, var būt īslaicīgi un epizodiski apmierināts kādā eksistenciālā no perversās konkurences dominēšanas neatdalāmā vajadzībā.**
- **Kapitālista perverso konkurences dominēšanas vajadzību nosaka viņa egocentrisms.**
- **Labākos gēnus nenodod perversā konkurences dominēšana, labākos gēnus tālāk nodod pašizliedzības spēja.**
- **Perversā dominēšana pieļauj sugas un grupas izmiršanas iespēju – Pašizliedzība kalpo Dzīvības turpināšanai tās daudzskaitlībā un daudzveidībā.**
- **Gribat zināt kā spriež (“domā”) dzīvnieki – kā darbojas dzīvnieciskais prāts – paklausieties par ko un kā runā kapitālisti un materiālisti, pragmatīki, eksistenciālisti.**

13. turpinājums

* * *

Tas pats Dabas Likums, kurš savas sistēmas centrā tās apgaismošanai, sildīšanai, atdzīvināšanai un sargāšanai liek Sauli, kurš labākajam – varošākajam liek uzņemties vairāk pienākumu savu vājāko Brāļu un Māsu labā, Likums, kurš ap Vadoni pulcē viņa Tautu, kurš ap Gaišāko Garu apvieno Gara Gaismu alkstošos, Likums, kurš Vecākiem kā Saulēm piepulcē viņu ievadītajās orbītās dzīvojošos Bērnus, **Likums, kurš klases centrā liek Skolotāju un attīstībai – Nākotnei* nolemj spējīgāko Skolnieku**, tas pats Likums dzīvnieku pasaulē liek spēcīgākajam bara dzīvniekam būt bara vairošanās centrā, būt tā sargam un līderim, liek tam ziedot sevi bara un sugas labklājībai. Tas pats Likums liek spēcīgākajam augam kuplāk ziedēt, plašāk izplatīt sēklas un tas pats likums liek vērtīgākajiem būt savas dzimtas Zemes centrā – uzturēt tās vienotību, saskaņu un savdabību.

(* *Ar vārdu Nākotne mēs apzīmējam divas atšķirīgas parādības. Pirmajai ir laika daba – tie procesu stāvokļi, kuri caur šodienu izriet no pagātnes – tie, kuri likumsakarīgi nenovēršami būs. Laika dabā var parādīties, bet ne vienmēr parādās esošā attīstība derīgumā*

Evolūcijai. Laika dabas Nākotne var uzrādīt arī stagnāciju un deģenerāciju. Otrajai ir kopā ar Evolūciju ejošas attīstības daba. Šī Nākotne ir esamība – iekļaušanās plašākas un visplašākās – Vienotās Evolūcijas jau veidotajos apstākļos – derīgums Vienotā Evolūcijas gaitai. Pirmā ir relatīva Nākotne – šķietamā esamība, bet otrā ir Evolūcijas veidotā un absolūtā Nākotne – tā, kurā ir patiesā esamība.)

Cilvēku pasaule nav tas pats, kas ir dzīvnieku, augu un minerālu pasaule - zemākās pasaules pieder matērijai. Bet Cilvēku pasaule ir Debesu pasaules daļa. Debesu Pasaule mūsu Visuma – Galaktikas centrā liek gaišākās lodveida zvaigžņu kopas, kas ir augstākās Garīgās attīstības zīmes. Visaugstākattīstītās zvaigznes ir visgaišākās un kļūst mūsu acīm neredzamas – paceļas citās realitātēs – ir mums neredzami mūs apvienojoši savai dabai atbilstošā pievilksanas centri. Tas, ko mūsdienu materiālisti saprot kā gravitāciju – materiālo daļiņu pievilksanos, ir šo daļiņu savstarpējā radniecība, kas tām ļauj saprasties un apvienoties tajā, kas tās radījis. Vienotā Radīšanas centra esamība – šī centra sevis izguldīšana katrā radītajā daļiņā - mantiniekā, nosaka to saskaņu un ir to atkalapvienošanās cēlonis un nenovēršamā nākotne – to esamības jēga un dzīves būtība.

Tā pati Radīšanas Daba, kura sevi iegulda savā radījumā, nosaka savu radījumu vienotību un saskaņu (*Skolotājs ienes saskaņu audzināmajā klasē*). Tāpēc, kā Rādīšanā ir redzama izstarpojuma - centrībēdzes spēku esamība, tāpat radījumu saskaņā izpaužas centrīecies spēki. Ir lieki pierādīt, ka centrībēdzes un centrīecies spēki ir viena un tā paša Avota darbības radīti. Šie spēki eksistē tikai kopā – ir viena realitāte. Viena redzamā esamība norāda uz otra slēpto klātbūtni.

Mūsu Visums – galaktika ir viena, mūsu civilizācijai netverami augsti attīstīta Garīgās Radīšanas – Cilvēces darbības rezultāts. **Tas, ko zemākattīstītie sauc par dieviem, ir augsti attīstīti Cilvēki – augsti radoši spējīgas būtnes.**

Ir jāsaprot, ka ir divas radikāli atšķirīgas centralizējošas parādības. Pirmā ir Radošā centra savus radījumus vienojošā daba un ir otrā - šo radījumu atpakaļ pie radītāja saucošā daba. Radošā centra radošā daba izpaužas sevis izstarpojumā - ziedošanā – sevis atdošanā, kas dzīvnieku pasaulē ir fiziskā bauda, bet Cilvēkam tā ir dzīves piepildījuma Laime.

Ir jāsaprot, ka Cilvēkam ir iespējama Ziedošanās tur, kur zemākajās dabas klasēs ir neapzināta pakļaušanās Dabas Likumam. Zemāko klašu būtnes, pašas to neapzinot un par to nedomājot, mehāniski izpilda Dabas Likumu – ir šī Likuma izpildmehānismi. Tām nav iespējas pieņemt lēmumus – ar savu lēmumu regulēt savu rīcību. Cilvēkam ir iespēja izvēlēties rīcības veidu. Tāpēc, tur, kur Dabas Likums Cilvēkam dod iespēju, tur viņš var pieņemt lēmumu labprātīgi veltīt sevi, savus spēkus Nākotnes veidošanai. Tāda, labprātīgi pieņemta lēmumu darbība ir Ziedošanās. Tomēr – kā Cilvēks Ziedojošies, tā arī zemākās dabas klases pakļaujoties, izpilda to pašu Dabas Likumu tāpēc, ka ir Sava Radītāja radījumi – Tā Dabas izpausme un piepildījumi.

- **Sevis ziedošana Cilvēku - ziedotāju padara vienotu ar Radītāju, Nākotni un tiem, kam ziedojas – viņu Nākotni.**
- **Ziedošanās atnes Nākotni.**
- **Labākais ziedojas labākajai Nākotnei.**
- **Caur labākā Ziedojumu top Nākotne.**

Tas pats Dabas Likums darbojas kā dzīvnieku, augu un minerālu pasaulē, tā arī Cilvēkos. Visi, katrs savā veidā ir pakļauti šī Likuma darbībai. Kad ķīmiskais elements vai viela, vielu saturošs minerāls, stājas reakcijā ar citu elementu, vielu un minerālu, tad top Nākotne – elements vai viela pārstāj būt pats – pakļaujoties Dabas Likumam atdod sevi tam par ko pārtop – par jauno reakcijā tapušo vielu vai minerālu.

Kad ābele briedina augļus, tad, izpildot šo ziedošanās likumu, ābele atdod savus dzīvības spēkus sēklu – nākošo ābeļu radīšanai. Ābele atdod daļu sevis, lai taptu nākošā tā, kura turpinās viņas iesākto.

Kad labākais briedis iegūst tiesības caur briežu māti turpināt sava briežu bara esamību, tad, pakļaujoties Dabas Likumam, šis briedis atdod savus spēkus un miesas daļu tam, kas Nākotnē būs jauns briedis vai briežumāte. Kad briežumāte ļaujas briedim, tad viņa atdod sevi – savu miesu un dvēseli, savas pūles un rūpes visu nākošo briežu labā.

Kad Tautas Vadonis pieņem savu Tautu un stājas tās vadībā, tad viņš atsakās no savas personīgās dzīves – par viņa dzīvi kļūst viņa tautas dzīve un Vadonis ar savu dzīvi, dvēseli un Godu saplūst ar tautu un **atbild** par tās nākotni. **Vadonis ziedo savu Godu un Dzīvi savas Tautas Nākotnei.** Vadonis atdod sevi visu neko nesagaidot pretī.

Jaunā viela nevar atgriezties agrākajos elementos – tie vienmēr nesīs vielas dzīves pēdas. Ābele nevar sevī atpakaļuzsūkt augļus un izsētās sēklas. Briedis nevar sevī atpakaļuzņemt savu briežumātei doto sēklu. Vadonis nevar sevi izdzēst no savas Tautas vēstures un atgūst visu to, ko ir tai devis, gadījumā ja šī Tauta neattaisno viņa cerības vai neizrāda pelnīto pateicību. Ja tā nav Taisnīga, tad vadonis nevar paņemt atpakaļ sevi un pateikt: “Es nebiju jūsu vadonis.” Vadonis pieņem savu tautu tādu, kāda tā ir, pilnā sapratnē, ka viņi nav vienādi – ka **Tauta un Vadonis ir spēju atšķirību diktētā hierarhiskā pakārtotībā.**

Kad Skolotājs stājas klases priekšā, tad viņš sevi visu atdod klasei – klases skolēnu Nākotnei – Nākotnei, kura būs viņa Tautas Nākotne un tad viņš nedomā par to, kā šīs Nākotnes neatbilstībā Skolotāja cerībām par to, varētu saņemt atpakaļ savu ieguldīto Gribu, Godu, dvēseles un Sirdsprāta spēkus un darbu – atgūt to, kas nav atgūstams.

Nākotni nevar atsaukt. Tāpēc Nākotnē ieguldīto nevar no tās “izņemt”. Nākotni veidojot, ir ievadīta apmaiņa, kurā Nākotnes sekas atgriežas pie tās veidotāja. Tāpēc “dodot gūtais neatņemams”. Tas pats attiecas arī uz ziedotāja tuvību Radītājam – ziedojot radītā tuvība atsauca ar radītājam izmaiņām ziedotāja dabā. Īstenība “saka” – “darot gūtais neatņemams”.

- **Ziedoto nevar atprasīt.**
- **Ziedot nav pārdot.**
- **Ziedoto nevar naudā vērtēt.**
- **Naudā vērtējot, Ziedoto devalvē.**
- **Par naudu pirkti skolotājs, ārsts un darbinieks ir Nākotnes postītājs.**
- **Algota darbaspēka izmantošana nosaka destruktīvu nākotni.**
- **Ziedojumu apmaiņa veido radošu Nākotni.**
- **Tauta ziedo daļu sava materiālā nodrošinājuma kā kopīgās Nākotnes veidošanas pateicību – kā Taisnīguma zīmi Skolotājam par viņa sevis ziedojumu.**
- **Ziedojumu apmaiņa uztur Taisnīgumu un hierarhisko pakārtotību.**
- **Ziedojumu apmaiņa veido ziedojuma pieņemšanu un ziedojuma darbību ziedotāja mērķos – radošas Nākotnes veidošanā.**
- **Tur, kur nav Ziedojumu apmaiņas – tur nav radošas Nākotnes.**
- **Tur, kur nav Ziedojumu apmaiņas – tur nav radošas Hierarhijas.**
- **Radoša Nākotne ir tikai ar radošu Hierarhiju.**
- **Klase ir tikai tur, kur ir radoša Skolotāja, labāko skolēnu un skolēnu hierarhija – hierarhiskā pakārtotība radošai Nākotnei.**
- **Radītājs ir Nākotne.**
- **Dabas Likums ir Nākotne.**

Hierarhiskās attiecības – **Hierarhiju veido Radītājs - Likums – Nākotne – labākais briedis – briežumāte – bars.** Attiecīgi **Nākotne – Vadonis – Tauta** vai **Nākotne – Skolotājs – skolēni.** Kā Vadonis, tā arī Skolotājs ir hierarhiskās attiecībās ar Nākotni (*kā Laika – izmaiņu procesā dabu*) – Radītāja radīto Nākotni un ir atbildīgi par viņu radīto nākotni. Nākotne caur tagadni izriet no pagātnes. Kāda pagātne – tāda Nākotne. Kādu pagātnei piesauc, uz kā balstās, ko šodien atceras – tādu nākotni veido.

Radītājs un Dabas Likums ir viens, bet tā izpildījums dažādās vidēs ir atšķirīgs. Minerālu, augu un dzīvnieku pasaulē nav Gribas brīvības. Tāda ir sākot ar Cilvēku pasauli un augstākajās pasaulēs – tur, kur galvenā – vadošā dzīve rit Pārpasaulīgajā un Pārlaicīgajā.

Tāpēc Cilvēku vērotie ķīmiskie elementi, augi un dzīvnieki šo Likumu izpilda pakļaujoties apkārtesošajiem apstākļiem – tad, kad pienāk laiks to darīt, tad, kad temperatūra, spiediens un vielu kustība to nosaka. Tāpēc pētniekiem liekas, ka notiekošajam nav nekāda dziļāka cēloņa, ka notiekošais ir mehāniska darbība bez apziņas un prāta klātbūtnes.

Tomēr tā nav. Minerālu, augu un dzīvnieku apziņa izpilda Dabas Likumu, kurš tiem liek veidot savas dabas nākotni. Tad, kad minerālā esošie elementi veido attiecības ar citiem elementiem, tie iekļaujas dotajās iespējās un pakļaujas apkārtesošajām fiziskajām ietekmēm un procesiem, ar ko parāda savas spējas un derīgumu iespēju izmantošanai. Tad, kad auga sēklas izplatās un ieņem pieejamo telpu, tad tās pierāda savu derīgumu nākotnei, vai arī derīgākais izrāda savas priekšrocības nākotnes veidošanai. Tas atkarīgs no tā, kā uz to skatās. Katrs to redz savas dabas dotajā redzē. Tur, kur viens Likuma diktāta cīņā pierāda sevis derīgumu nākotnes veidošanai, tur Cilvēkam ir izvēles iespēja.

Dzīvniekiem tādas nav – viņi izpilda Dabas Likumu, tāpēc derīgais savu derīgumu pierāda cīņā ar citiem pretendentiem uz to – uz Nākotnes veidošanu. Cilvēkam ir izvēles iespēja, tāpēc tur, kur dzīvniekiem ir viennozīmīgs darbības ceļš, tur Cilvēkam vienmēr ir iespēja darīt vai nedarīt, un, ja darīt, tad kā. Tur, kur Cilvēks redz zemāko dabas klašu cīņu par dominēšanu un dominanci sevis izplatīšanai (*ziedošanos Nākotnei*), tur viņam ir izvēles brīvība – būt tam, kurš ziedojas Nākotnei – būt sabiedrības, tautas, kolektīva vai klases vadonim un līderim, vai Likuma dotās cīņas iespējas izmantot savā labā – būt konkurencē ar sev līdzīgajiem.

- **Konkurence nav cīņa par dominantu.**
- **Dominēšana ir sevis ziedošana.**
- **Konkurence ir savtīga iespēju izmantošana.**
- **Dominēšana ir pacelšanās augstākā attīstības pakāpē.**
- **Konkurence ir nolaišanās matērijas žņaugos.**
- **Ziedošanās izceļ Vadonībā.**
- **Konkurence noved šamanismā.**
- **Vadonība ir kolektīvisma sastāvdaļa.**
- **Šamanisms ir individuālisma sekas.**
- **Konkurences cīņa ir izkropļots Dabas Likuma pielietojums.**

Šī Dabas Likuma pielietojuma atšķirības Cilvēku pasaulē veido diametrāli pretējas sociālas struktūras un to nesavienojamās Nākotnes. Visas Cilvēciskās dabas reakcijas izriet no viņa Garīgās – Radošās – Ziedošanās dabas, bet visas dzīvnieciskās dabas reakcijas izriet no tās materiālās – baudu gūstošās dabas un tāpēc tās nekā nav saskaņojamas, salīdzināmas un starp tām nav nekādu kompromisu.

Dzīvnieku pasaule pakļaujas Dabas Likuma prasībām, tāpēc tur derīgākā dominēšana vienmēr ved uz labāko nākotni, bet tur, kur ir izvēles brīvība, tur **Vadonībai un konkurencei ir divas atšķirīgas sekas.** Vadonībai ir tā Nākotne, kuru slēdz konkurence. Tā tas ir tāpēc, ka

izvēles brīvība nav tas pats, kas ir iespēju pielietojums vai izvairīšanās to darīt, kas, iespējams ir arī to nesaskatīšana (*zems attīstības līmenis*). **Cilvēku pasaulē atgriešanās pie dzīvnieciskās pasaules dzīves nes destruktīvu perversiju.** Tur, kur dzīvniekam labākā brieža dominēšana pār bara briežumātēm ir ziedošanās, tur bagātākā Cilvēka “daudzsieviība” ir seksuāla izlaidība un perversija, jo tā nekalpo Cilvēka dzimuma uzlabojumam, bet viņa seksuālo vai sociālā eksihibicionisma diktēto baudu apmierinājumam – enerģijas un vērtību izšķērdēšanai.

Kad supernova nomet savu materiālo daļiņu apvalku, tad viņa apkārtesošajā Visumā izsēj savā evolūcijā pacelto elementu kvalitātes, kuras tādā pat mērā pacels topošās matērijas – Sauļu un planētu matērijas kvalitātes. **Supernovas sprādziens paceļ Visuma matērijas kvalitātes.**

Kad konkurējošais elements izlādē savu seksuālo tieksmi, vai gūst apmierinājumu, kā konkurenta likvidētājs – sava pārākuma pierādītājs “projektu nedēļā” vai biznesa cīņā, tad viņš apmierina savu egocentrisko dabu, kas ir diametrāli pretēja ziedošanās darbībai. **Ar to viņš uz izmantojamo rēķina iluzori ceļ savu materiālo labklājību** par tādu pat daļu, par kādu realitātē likvidē Nākotnē esošo vispārējo labumu, kura daļa ir viņa paša labklājība.

- **Konkurencē katrs konkurējošais iznīcina savu nākotnē iespējamo labklājību.**
- **Konkurence ir perversa – savtīga dominēšana.**
- **Savtīgie ziedošanos redz kā konkurenci.**
- **Mežā nav konkurences, mežā ir savstarpēja ziedošanās.**
- **Zeme, izverdot sevi Vulkānā, Ziedo Sevi Savai Nākotnei.**
- **Vadonis, Ziedojoš Sevi savai Tautai, Ziedo sevi esošo, sev nākošajam.**
- **Skolotājs, mācot savu klasi, māca sevi nākošo – nākošo Ziedotāju.**

Tauta, kolektīvs, Skolotājs un klase - visi pakļauti vienam Dabas Likumam – caur Labākā Ziedošanos pulcinātas Hierarhijas darbībai. Tur, kur labākais sevi ziedo, tur veidojas hierarhiska pakārtotība – Nākotne – Vadonis (*Skolotājs, līderis, vadītājs*) - Tauta (*klase, kolektīvs, darbs*). Tieši tāpat Ziedošanas pieņemšana – **Ziedošanu apmaiņa un labprātīga - apzināta pakārtošanās hierarhisakajās struktūrās ziedošanu ved pie piepildījuma** – gaidītā saņemšanas, kas dzīvnieciskam ir bauda, bet **Cilvēkam Laime.**

Tikai tajā gadījumā, kad Cilvēki kādu pieņem par savu Vadoni, viņi kļūst par Tautu. Tikai tajā gadījumā, kad **strādājošie** vai līdzdarbīgie kādu pieņem par savu līderi vai vadītāju, viņi **kļūst par biedriem.** Tikai tajā gadījumā, ja Skolā un klasē skolēni Skolotāju hierarhiski pieņem par tādu, viņi kļūst par skolēniem. **Skolēnus, darba biedrus un Tautu par Tautu, biedriem un skolēniem padara hierarhiskā pakārtošanās Skolotājam, līderim, vadītājam vai Vadonim.**

- **Tur, kur tiek iemācīta Hierarhija, tur tiek veidota ģimene, kolektīvs, Tauta un klase.**
- **Tur, kur iedzīvotāji pieņem Vadoni, tur sākas Tauta.**
- **Tur, kur darbinieki pieņem vadītāju un līderi, tur ir darba un darbības biedri.**
- **Tur, kur Skolēni hierarhiskā pakārtībā pieņem Skolotāju un Skolu, tur ir Skola.**
- **Tur, kur hierarhiskā pakārtībā Nākotnei tiek pieņemts Vadonis, Skolotājs, Līderis un Vadītājs, tur ir Vadoņa, Skolotāja, Līdera un Vadītāja Ziedošanās pieņemšana un savstarpējo ziedošanu apmaiņa.**

- Ziedošanās nepieņemšanas gadījumā Vadonis, Skolotājs un Līderis tiek atstumti, bet to vietā nāk konkurējošie.
- Cilvēks ir Cilvēks tik daudz, cik viņš hierarhiskā pakārtotībā Nākotnei Ziedošanas visu citu labā un hierarhiski pieņem visu citu augstākstāvošo Ziedošanas viņa Nākotnei.
- Cilvēks, Skolotājs un Vadonis ir tik daudz, cik viņš pateicīgi pieņem un pilda savu vietu biedru, skolnieku un Tautas ziedošanās hierarhijā.
- Tie, kuri hierarhiski pieņem savu Vadoni, ir Tauta.
- Tie, kuri hierarhiski pieņem savu Skolotāju, ir Skolēni.
- Tie, kuri novērtējot viņa ziedojumu hierarhiski pieņem savu Līderi, ir biedri.
- Ziedojums nāk no Pār pasaulīgās daļas un kā Ziedotāja tā arī tā novērtējušā un pateicībā saņēmušā apziņu paceļ Pār pasaulīgajā un Pār laicīgajā esamībā.
- Nesavtībā dots un Pateicībā pieņemts ziedojums dod Cilvēciskās darbības piepildījumu – Laimi.
- Taisnīgums Ziedotāja Laimi pārvērš ziedojuma pieņēmēja Nākotnē.
- Ar hierarhisku Ziedotāja pieņemšanu tiek pieņemta Nākotne.
- Ziedotāju hierarhijā valda augstākā Ziedotāja dominēšana pār zemāko, ierobežotāko un viņa spēju veidot Nākotni.
- Augstākais un plašākais ziedojums ir dominējošais.
- Ziedojumu saskaņošana dod labāko Nākotni.

14. turpinājums

Cilvēciskā apziņa un prāts ir viņa Pār pasaulīgās daļas – Saprāta emanācija un sevī nes Pār pasaulīgā iespēju potences, mērķus un pasaulīgās labklājības cēloņus, kā arī dzīves labklājības - Laimes kritērijus, no kuriem neviens nav ar eksistenciālajām vajadzībām saistīts. **Visi Cilvēka Laimes avoti ir Pār pasaulīgajā un Pār pasaulīgā izpausmēs.** Skatoties uz to pašu, uz ko skatās kapitālists, Cilvēks redz pavisam ko citu. Tur, kur Cilvēks redz Skaistumu un iespēju Jūtu dzīvei - Ziedojumam, tur kapitālists redz iespēju nopelnīt naudu – arī izmantojot Cilvēkam piemītošo tieksmi un vajadzību būt Jūtu dzīvē.

- **Kapitālistam nav Jūtu dzīves - Ziedojuma – kapitālistam ir grāmatvedība – ieņēmumi un izdevumi – izdevīgi un neizdevīgi – peļņa un zaudējumi.**
- **Cilvēki kapitālista grāmatvedībā ir tikai skaitļi ieņēmumu un izdevumu ailes.**
- **Kapitālistam Cilvēki ir tikai viņa “projekta” menedžeri, darbaspēks, resursi un patērētāji.**
- **“Apsaimniekotājiem” viņu “apsaimniekotajos” namos nedzīvo Cilvēki – tur ir viņiem peļņu nesoši “pakalpojumu apmaksātāji” – čigānam apzogamais nav Cilvēks, viņam tur ir staigājošs naudas izgūšanas objekts.**
- **Lapsai pele ir tikai iespējamā ēdienreize – ienākums, kas enerģijas patēriņa bilancē var būt izdevīga peļņa.**
- **Katram kapitālistam visi citi ir iespējamās un kārotās pusdienas, vai bīstami pusdienotkāri uzbrucēji.**
- **Tas pats Dabas Likums, kurš Radīšanas centrā liek Saules Ziedošanas, konkurējošos virza uz iznīcības bezdibeni.**

Tas pats, vieniem Nākotni atverošais Likums nosaka tās zaudēšanu citiem. Šis Likums derīgo atdala no nederīgā un jauno no vecā.

- **Derīgs ir ar Evolūciju – tās ritmu ejošais.**
- **Nederīgs ir Evolūcijai nederīgais.**
- **Jaunais ir Evolūcijas, Evolūcijā un Evolūcijai radīts.**
- **Evolūcija ir Vienotā Gaita un plūst caur kopībai esošām kopībām.**
- **Individualizācijā kolapsējošais izkrīt no Evolūcijas – slēdz savu Nākotni.**
- **Evolūcijas ritmam neatbilstošais zaudē saites ar Nākotni.**

Zemākajās dabas klasēs (arī dzīvniekiem) saites ar Nākotni uztur šo klašu iemītnieku izpildītais Dabas Likums. Tad, kad Daba ir tam gatava, Evolūcija tajā ievieš jaunu – no Nākotnes izrietošu formu – Sauli, planētu, elementu, minerālu, augu vai dzīvnieku sugu, bet vecā - savu Evolucionāro ceļu nogājusī, savu darba daļu paveikusī, atstājot reliktu piemiņu par sevi (*Urāns ir mūsu Saules sistēmas pirmās Saules kodols – reliktā piemiņa*), izzūd no Dabas formu vidus.

Katra forma ir enerģiju plūsmu un plūsmu attiecību izpausme formu pasaulē. Te formu derīgums izriet no enerģiju mijiedarbību dabas. Mūsu planētas enerģētisko mijiedarbību lauks rada jaunās vai dzēsī vecās – jaunajām mijiedarbībām neatbilstošās formas. Materiālisti stāsta, ka piemērotāko izlases ceļā matērija veidojot jaunās formas, bet, tā kā matērija pati ir enerģētisko plūsmu veidojums, tad jaunu formu parādīšanās ir enerģētisko plūsmu izmaiņu redzamā daļa un uztur šo enerģiju plūsmu dabas formu mijiedarbībās. **Katra dabas forma ir to radījušās enerģijas plūsmas nesējs – vadītājs.** (*Kā metāla vads vai jonizētais gaiss elektriskajai strāvai.*)

Cilvēku pasaulē derīgumu Evolūcijai nosaka viņu veidoto sabiedrību saskaņa ar Nākotni, uzticīga sekošana tās vadībai.

- **Sabiedrību ar Nākotni saista Vīzija.**

Katru sabiedrību centralizē – ap sevi pulcina no Idejas izrietošā Vīzija, ko agrāk sauca par utopiju. Sevi Evolūcijai un tās radījumam – sabiedrībai ziedojušais Ideālists uztver jauno enerģiju plūsmas. Tās viņa dvēselei (*NOOSAM*) atnes Nākotnes Vīziju. Šo Vīziju ideoloģijā un tās pamatotajos plānos noformē Ideālista tuvākie domubiedri, ko caur savu administratīvo vertikāli sabiedrība novada līdz izpildītājiem, kuri tos materializē konkrētās (*arī materiālās*) formās. **Vīzija (utopija) caur sabiedrību un tās ideoloģiju vieno Ideju ar tās materiālo iemiesojumu.**

Tāda vienotība šo sabiedrību notur sasaistē ar Nākotni - ar to, ko šī sabiedrība formā. Sabiedrība, būdama Idejas enerģiju caurvadītāja – nesēja, apgardo Idejas darbībā iesaistīto matēriju un to sagatavo nākošajiem Evolūcijas sūtījumiem – jaunām Idejām, Vīzijām un sabiedrībām. Ideja, nolaižoties matērijā, ziedojas tās apgārošanai un Evolucionārajai nākotnei. Ideju pieņemošā sabiedrība, apgārojot matēriju, ziedojas Idejai un tās Nākotnei, ar ko iegūst savu Nākotni. **Tādā veidā Nākotni uztver savstarpējā Idejas un Sabiedrības ziedošanās.**

- **Sabiedrība ir matērijas apgārošanas instruments Evolūcijā.**

Taču, izvēles brīvības apstākļos, pārkāpjot Dabas Likumu, ir iespējams arī cits – ar Nākotni nesaistīts sabiedrības veidošanas modelis. Tādā gadījumā savtīgu – egocentrisku vai ļaudis pagrīmušu Cilvēku grupiņa izveido ar Ideju nesaistītu **Vīzijas surogātu – maldinošu ilūziju**, ap kuru veido savu ideoloģiju. Tādā iluzorā sabiedrībā arī ir centralizācija ap šo ideoloģiju un tās novadīšana līdz ilūzijas maldinātajiem izpildītājiem, taču tādā sabiedrībā trūkst galvenā Nākotnes nesēja – vienotības ar dzīvinošajām enerģijām plūsmām un

savstarpējās Ziedošanās. Tādā sabiedrībā valda vājāko izmantošana, konkurences cīņa par resursiem, resursu izsaimniekošana un stiprāko savstarpējā cīņa par iekāres apmierināšanu.

Ilūzija ir tāda maldu forma – atkāpe no patiesības, kurā kādi ārējie apstākļi rada apziņas maldus. (*Apziņas iekšējie apstākļi rada citus maldus - halucinācijas*). Ārējie maldi – ilūzijas var rasties apstākļu neizpratnē un neadekvātā novērtējumā. Tādas ilūzijas visbiežāk izriet no nepamatota optimisma, noved pie nelietderīga resursu tēriņa un patieso iespēju – Nākotnes zaudējuma. Tomēr ar laiku to var labot – **realitāte atbrūno katru ilūziju**.

Daudz sliktāk ir tad, ja ilūzija – maldi ir kāda cita savtīga Cilvēka vai Cilvēku grupas mērķtiecīgi iedvesta (*iestāstīta, iemanipulēta, iemelota*) – **inducēta** (*kās tas ir ar “kompetenču izglītības” un COVID-19 “pandēmijas” ilūziju*). Tādu inducētu maldu – ilūzijas darbība ir vērsta uz patiesības (*no*)slēpšanu un maldu pasniegšanu par realitāti – realitātes aizstāšana ar maldiem. Tādā maldinošā ilūzijā tās inducētāju **mērķi** – reālā darbība un **gala rezultāti** nekad **nesakrīt ar upuriem projicēto** (*iemeloto*) **ainu par sagaidāmajiem rezultātiem**. (*Pasakā lapsa zvejniekam rada kažokādas ieguves ilūziju, bet ragavās pie zivīm iemesta, pa vienai vien visas zivis izmet uz ceļa. Vēlāk lapsa savu daļu guvuma prasošam vilkam iestāsta, ka viņš varot sev zivis ķert ar āliņģīt iemērktu asti. Vilks notic tādai iluzorai pārtikas iegūšanas metodei, kā rezultātā lapsa aiziet ar visām sazagtajām zivīm, bet vilks zaudē asti.*)

Tāpēc tas vienmēr it tas gadījums, kad sludinātā teorija - “vārdi” nesakrīt ar darbības rezultātiem - “darbiem”. **Inducētajā ilūzijā vārdi tiek lietoti, lai slēptu patiesos mērķus un darbības**. Tāpēc iluzorā aina nesakrīt ar patiesi notiekošo. **Katrā krāpšanā tiek veidota upurim pasniegtā ilūzija**.

Ilūziju veidotā sabiedrībā nav enerģiju aprites – tieši otrādi – sabiedrībā ap iluzoru ideoloģiju centralizēto elementu vitālā un psihiskā enerģija tiek Ilūzijas veidotāju vampirizēta un bezjēdzīgi izšķērdēta, bet neizšķērdētā tiek akumulēta Evolūcijai nepieejamā veidā. Tā vampirizēto iedzīvotāju enerģijas daļa, kuru nevampirizē, tiek ievadīta viņu savstarpējā cīņā par baudu apmierinājumu, individualizācijas kolapsā vai matērijas formu dezorganizācijā.

Visi akadēmiskās izglītības profesionāļi atzīmē “kompetenčotāju” reformas satura un pieejas apraksta un citu propagandas materiālu valodas murgaino nejēdzību. Tādai nejēdzībai ir vairāki iemesli.

Pirmais (*un mazsvarīgākais*) ir **“kompetenčotāju” prāta un “izglītības” mazspēja**. No akadēmiskās izglītības algoritma atsakās tam nepiemērotie – tādu izglītību neieguvušie – to apgūt nespējīgie un negribošie – tie, kurus sauca par “trijnieku karaļiem” – tie, kuri viņiem skolā sniegtajā materiālā nav guvuši zināšanas, bez zināšanām nav izglītoti, bez izglītības ir palikuši arī bez inteliģences.

Otrais ir viņu sulainiskā klanīšanās “kompetenčošanās” pasūtītāja – Britu padomes lietotajai angļu valodai – latviešu valodas pakārtošanai angļu valodai -valodas pārangliskošanai. **Viņi ar latviešu vārdiem runā angļiski**.

Trešais (*jau svarīgākais, bet ne pats galvenais*) ir **šīs reformas iluzorisms**. **Reformas satura izklāsta valoda maskē reformas īsto saturu**. Valodā rada ilūziju par notikumu gaitu un dabu tur, kur to gaita un saturs ir pilnīgi cits.

- **“Kompetenčošanas” reformatori melo – pūš miglu acīs – “čurā uz zābakiem”, bet stāsta, ka silts lietutiņš līst.**

Individuālistmā kolapsējošais ir destruktīvas (*vecu un nederīgo noārdošas*) enerģijas piesaistošs un tāpēc pagrimst – zaudē Tikumību, sapratni par tās būtību un iegrimst netiklībā, slimībās un deģenerācijā. Viss, ar ko tāds pagrimušais saskaras – visas zemākās Dabas klases ciešs no viņa ietekmes.

Nesaprātīgie materiālisti domājot, ka psihe – dzīvnieciskā dvēsele vada Cilvēka domas un darbus, Cilvēka uzvedības cēloņus meklē dzīvnieku pasaulē. Patiesībā Cilvēka dvēsele – NOOS vada psihi un tāpēc dzīvnieki ir spiesti pārņemt viņiem uzspiesto Cilvēka darbību. **Matērija seko Garam.** Maldu ceļus ejošam un pagrimušam Garam destrukcijā arī viņa līdzī aizrautā matērija seko.

- **Individuālistmā grimstošais zaudē saites ar Nākotni.**
- **Ar Nākotni nesaistītie individuālisti atņem nākotni visam, ar ko saskaras.**
- **Tādā veidā gāja bojā starp Marsu un Jupiteru bijusī planēta Faetons.**
- **Zaudējot savu Nākotni, individuālistmā un materiālistmā kolapsējošā Faetona cilvēce atņēma Nākotni savai planētai.**

Mūsu planēta, tāpat kā citas, ir “mēsistes” – to dzīves vadmotīvs ir “mēs”. Visuma Dzīves – Sfēru Mūzikas vadmotīvs ir Visa Vienotība – “mēs”.

- **Vienotais ir “MĒS esam vienots ES”.**
- **Vienotā “MĒS” atkārtoto viss Nākotnē esošais un visi Nākotni nesošie.**
- **Visi Nākotni nesošie sevi zina kā “MĒS”.**
- **Nākotne ir ar “MĒS”.**
- **Nākotnē ir “MĒS”.**
- **No “MĒS” Nākotnes izkritušie “es” zaudē savu “es” un tā dzīves veida Nākotni.**
- **Izkritušie “es” veido “esistu” Ilūzijas, ideoloģijas un “esistu” sabiedrības.**
- **“Esistu” sabiedrības zaudē savu un savas dzīves vides Nākotni.**
- **Savu Nākotni satver jaunveidojamās, ap viņu Viziju ideoloģijām veidotās, “mēsistu” sabiedrības.**
- **Deģeneratīvās “esistu” sabiedrības veido aizvien destruktīvākus reformēšanas murgus (*reformēšanas murgi ir neproduktīva, iluzora - deklarētajam mērķim neatbilstoša, destruktīva reformēšanas rosīšanās*).**
- **Tā saucamā “kompetencēs balstītā “izglītība”” ir deģeneratīvu “esistu” reformēšanas murgi – attīstības ilūzijas radīšana šamanisma ideoloģijas ievadīšanai atmirstošā “esistu” populācijā.**
- **Izglītību reformās “slīcinātāji” ir tumšās “esistu” hierarhijas zemākā – dzīvniecisko dzīvi ievadošā daļa.**

Tumšās hierarhijas mērķis ir maldināto Cilvēku apziņu pārkārtot tā, kā ir uzbūvēta dzīvnieku apziņa – pievērst to dzīvnieku eksistenciālajām vajadzībām –veikt dehumanizāciju. Te vienmēr palīdz pagrimušās ortodoksālās baznīcas un to peļņas kārie priesteri. Tādam mērķim tika radīta “SRI” un tās baznīca. “SRI” veica apvērsumu divās “frontēs”.

Pirmā bija **Eseju Filosofijas izkropļojumu sludināšana tai negatavu, zemākajās attīstības pakāpēs esošu Cilvēku masās. Mazākumā esošo augstāk attīstīto Cilvēku apziņas un dzīves mērķa dominante ir Nākotnes doto iespēju izmantošana Kalpošanai, bet zemākattīstītā vairākuma dzīves mērķa dominante ir doto iespēju savtīga izmantošana.** Augsti attīstīto Cilvēku ideju ievadīšana zemākattīstīto individuālistu lokā viņu **apziņas dominanti pārvērta par egocentriska tieksmi.**

- **Tas, kas ir derīgs augstākattīstītam, ir postošs zemākajam.**

- **Rezultatīva izglītības sistēma ir atbilstībā bērnu garīgajai, dvēseliskajai un fiziskajai attīstībai separēta izglītības sistēma.**
- **Standartizēta apmācība, vienlaicīgi ar zemāko tieksmju hipertrofiju, noved pie augstāko spēju zaudēšanas.**
- **Katrs redz, dzird, saprot un reaģē atbilstoši savam apziņas attīstības līmenim, tāpēc tas, kas vienu rosina mācībām un darbam, tas pats citā pamato viņa gremdēšanos slinkumā.**

Otrā bija cīņa notika starp divām “astroloģiskajām” skolām – ģeocentrisko (*astromantisko*) un Solāro. Tas notika laikā, kad astroloģija (*kas tagad, tās izkropļojumā, ir zemāko apziņu maldināšana - astromantija*) astronomija, kosmogonija un reliģija vēl bija viens veselums. Vairāku (*sociopsiholoģisku un metafizisku*) iemeslu dēļ, **ģeocentrisko astromantisko maldu ievadīšana neizglīto personisko interešu kāro Cilvēku vidē veicina viņu egocentrismu.**

- **Solārā astroloģija veicina Cilvēka Garīgo attīstību – sabiedrisko dzīvi.**
- **Ģeocentriskā astromantija izraisa individuālismu un stimulē deģenerāciju egocentrismā.**
- **“SRI” cīņa ar Džordano Bruno bija “SRI” cīņa pret Solāro astroloģiju, kosmogoniju un Cilvēka Gara izaugsmes filosofiju, kas noteica Eiropiešu iegrimšanu egocentrismā.**

Sākumā šī baznīca izkropļoja Dieva Tēva un viņa Bērna - Cilvēka attiecības. Tad atņēma tradicionālo Kultūru un Zināšanas, iedzina Cilvēkus smagos tumsas laikmeta gadsimtos – viduslaikos un nepanesamos viduslaiku karu un sadzīves apstākļos, kur tie mīta uz fiziskās izdzīvošanas robežas, līdz beidzot caur Luterānismu sāka atklātu individuālisma, egocentrisma un personības pāri stāvēšanas maldu propagandu. **No turienes bija tikai viens solis līdz kapitālismam – dzīvnieka apziņas dominantei pār Cilvēcisko dzīvi.**

Tas, kas notika kā “SRI” darbība **Cilvēka apziņas iemidzināšanai savtībā**, tas vēlāk tika novests līdz pilnīgai tās apvēršanai dzīvnieciskā stāvoklī. Tādu apvērsumu izdara kārdinājumu un iluzorās “elles” šausmu akcentēšana “mocekļu dzīvēs” un dzīves pamatorientieru nomaīņa. **Pēc tam jau tālākais notiek saskaņā ar orientieru maiņas metafiziskajiem likumiem – mainās visi citu orientieri, uztveres, vērtējumi un tieksmes.**

Lielie pamatorientieri Cilvēka piederībai Cilvēku pasaulei ir Saules Gaismas loma Cilvēka dabā. Gaismā ir godīga Cilvēka darbība zemes pasaulē, bet tumsā ir viņa apziņas miers un darbība “miega valstībā” – smalkajā pasaulē. Kad godīgu Cilvēku ar visdažādāko motivējošo iegalvojumu un kārdinājumu palīdzību piedabū uz samaitājošo “nakts dzīvi” – būt aktīvam samaitātāju “nakts pasākumos”, tad ar to pašu panāk pakāpenisku viņa apziņas – **pārvēršanos par dzīvniecisku apziņu, kuras divkājainās būtnes forma ir šamanis un šamaņa verdzībā turētā cilts.**

- **“Nakts dzīves” pieņemšana ir labprātīga atteikšanās no Cilvēciskās apziņas un tās transformēšana dzīvnieciskā šamaniskā apziņā.**

Katras dzīvības formas apziņas pamatinstinkts (*apziņas pamatos iebūvētā rīcības formula*) ir darbībā iegūto zināšanu uzkrāšana. Darbība un Mācīšanās ir viena vesela divas puses. Katra normāla dzīva būtne Mācās un darbojas. Cilvēkam vēlme Mācīties un Strādāt ir normalitātes un apziņas veselības pazīme, bet **slinkums** ne tikai **iet roku rokā ar muļķību** – **nespēju un nevēlēšanos mācīties**, bet ir arī **slimas apziņas zīme**. Ar to Cilvēks maksā par

atteikšanos būt Cilvēks un pievēršanos dzīvnieciskajai dabai, kurā nav īsts un pilnvērtīgs dzīvnieks, bet tikai slims kroplis.

tupinājums sekos...